

EXPERIÈNCIES | TORRES

Benvingut a la terra del vi. Benvingut a Torres!

Centre de Visites Torres, Finca el Maset – Pals del Penedès (Barcelona)

Tel. +34 93 817 73 30 / +34 93 817 75 68 – reserves@torres.es

www.torres.es

WINEinMODERATION.eu
Art de Vivre

EL VI NOMÉS ES GAUDEIX AMB MODERACIÓ

EDITORIAL

2017: UN ANY DIFERENT AMB CASTELLS EXTRA- ORDINARIS

En primer lloc, dono les gràcies a tothom que forma part d'aquesta gran colla. És admirable el compromís i l'actitud que tenim al llarg de la temporada i és extraordinari mantenir aquest grau d'autoexigència i il·lusió durant tants i tants anys, al capdavant del món casteller. Per motius externs a la colla, l'any 2017 ha estat estrany. Tot i així, ens hem de felicitar per haver aconseguit la millor temporada feta per una colla.

No ha estat un any fàcil en l'àmbit institucional. Primer va ser el conflicte que es va plantejar pels drets d'imatge, un debat que ens va dispersar i al qual vam haver de dedicar molt de temps. Això sí, em sento orgullós de les decisions que vam prendre en aquest conflicte obert en el si de la CCCC. No podem cedir els nostres drets d'imatge i de propietat intel·lectual en les condicions que ens demanaven i així ho vam defensar, lleials als nostres principis. Sempre hem mirat el millor per a la nostra entitat. Alguns ens han acusat, fins i tot, de tenir interessos ocults, amb l'objectiu evident d'embrutar la imatge de la colla. Finalment, s'ha demostrat que només teníem un interès: fer les coses amb coherència i sentit comú, sempre en benefici de l'entitat i del món casteller.

Més endavant, la dinàmica de la colla es va veure afectada pels tristos atemptats que es van produir el 17 d'agost a Barcelona i Cambrils. Això va comportar l'anul·lació de la diada a Gràcia i l'aixecament d'un dels pilars segurament més tristos que mai recordo. Va ser durant la cerimònia d'enterrament del jove Pau Pérez, brutalment assassinat per Estat Islàmic.

Finalment, el darrer tram de la temporada va ser fortament marcat per la greu situació que vivia el nostre estimat país, on hem patit una brutal repressió de l'Estat espanyol i on ens ha estat robada la nostra democràcia. Aquest és un altre motiu pel qual em sento orgullós de la colla. Una de les entitats més importants de Catalunya s'havia de posicionar i ho vam fer clarament, sempre al costat del nostre govern i de les nostres institucions. Som una colla que sempre ha defensat amb molta dignitat la democràcia, el dret a decidir i la llibertat d'expressió i que ha condemnat les violentes actuacions policials, així com ha reivindicat la llibertat dels nostres presos polítics. Hem estat i estarem sempre a l'alçada que es mereix el país.

M'agrada parlar des de l'optimisme i el positivisme, però és evident que no podia deixar passar per alt uns esdeveniments tan importants. Malgrat aquests successos, que ens van dispersar i ens van fer anul·lar assaigs i algunes actuacions, la temporada també va tenir moments excepcionals. Destaco les onze actuacions consecutives descarregant com a mínim un castell de gamma extra, les que van entre Barberà del Vallés (principi de juliol) i Sant Fèlix. Assolir aquests registres únics i admirats demostra un potencial enorme.

També són molt meritoris els tres 3 de 10 amb folre i manilles que vam descarregar (i dos de carregats), sent l'única colla que el 2017 va aconseguir completar aquest bonic i difícil castell. Brutals, també, les tres torres de 8 netes descarregades (i una de carregada). Mai una colla n'havia descarregat tantes en una temporada. Va ser extraordinari repetir en dues ocasions -per Sant Fèlix i per Tots Sants- la millor actuació de la història.

Estic segur que el 2018, amb l'esforç i compromís de tot el col·lectiu, ens superarem. Des de l'equip directiu i tècnic ens comprometem a treballar perquè així sigui i per sumar el màxim de castellers i castelleres a cada un dels nostres assajos i actuacions. Hem de sumar!

Vull agrair a tot l'equip tècnic i directiu el temps de dedicació a la colla i la gran feina feta un any més al capdavant de l'entitat. Són uns equips units, disciplinats i transversals, disposats a treballar sempre en benefici de la colla.

Gràcies a tots els col·laboradors pel compromís que teniu: des de l'equip de cuina, passant per la botiga, els que es cuiden del local i un seguit de persones que sempre hi sou disposades a regalar el vostre temps a la colla i a fer-la cada dia més gran i respectada.

És probable que ens hagi tocat prendre alguna decisió que no hagi satisfet a tothom, però la nostra feina és prendre decisions a tots els nivells intentant mirar sempre el que creiem que és el millor per al col·lectiu; és difícil complaure a tots. Demano disculpes si en algun moment o altre de la temporada algú no ha vist del tot encertada alguna de les nostres decisions. Com sempre, estem oberts al diàleg i a les crítiques constructives, per aprendre'n, créixer i seguir sempre amunt.

Agraeixo de tot cor a tots els nostres patrocinadors el fet de confiar en aquest projecte i en aquesta colla. Gràcies per la vostra preuada ajuda.

I a tots els que us vam trobar a faltar el 2017, us asseguro que estem preparant un 2018 d'excepció en què segur que disfrutarem i ens emocionarem des de l'estima que tots tenim als Castellers de Vilafranca.

Arriba una temporada nova marcada pel 70è aniversari. Us animo a celebrar-lo, a col·laborar-hi i a gaudir de cada un dels actes organitzats. És una temporada que també arriba marcada per les obres de millora i reforma de la nostra seu social, que us puc assegurar que quedarà espectacular. Estrenarem també una nova xarxa d'assaig i és evident que ens esforçarem per guanyar una nova edició del Concurs de Castells de Tarragona.

Us esperem a totes i a tots ben aviat per començar una nova temporada que segur que passarà a la història per molts motius. Que ningú en dubti.

Visca els Castellers de Vilafranca! ●

JOAN BADELL
PRESIDENT DELS
CASTELLERS DE VILAFRANCA

Twitter: @BadellJoan

MASTINELL
CAVA & HOTEL

Enoturisme 360°

Celler · Hotel · Espai gastronòmic

Ctra. Vilafranca del Penedès a Sant Martí Sarroca Km 0,5

www.hotelmastinell.com

info@hotelmastinell.com

tel. 93 115 61 32

El Figarot
Butlletí dels
Castellers de Vilafranca
 Segona època
 Número 48
 Maig del 2018

Edita:
 Castellers de Vilafranca.
 Cal Figarot. General Prim, 11;
 Vilafranca del Penedès
castellersdevilafranca.cat

Consell de redacció:
 Pere Bolet, Francesc Bou,
 Xavi Carrasco, Júlia Carrillo,
 Laia Colomé, Jordi Galtés,
 Montse Garriga,
 Raül González, Arnau Mañé,
 Dídac Salvadó, Biel Senabre,
 Josep Torreño i David Tudela.

Col·laboradors:
 Pere Bolet, Francesc Bou,
 Xavi Carrasco, Júlia Carrillo,
 Laia Colomé, Jordi Galtés,
 Pere Bolet, Francesc Bou,
 Xavi Carrasco, Júlia Carrillo,
 Laia Colomé, Jordi Galtés,
 Pere Bolet, Francesc Bou,
 Xavi Carrasco, Júlia Carrillo,
 Laia Colomé, Jordi Galtés.

Foto Portada:
 Xavi Màrmol

Disseny original:
 Bildi, Martí Ferré
 i Agnès Simon
bildi.net

Maquetació i impressió:
 Gráficas Kerpe SL.
 Pere el Gran 16,
 Vilafranca del Penedès

DL. B-29.663/86

Tots els drets reservats.
 © Castellers de Vilafranca
 © De les imatges i els textos,
 els seus respectius autors o drethavents.

AMB EL SUPORT DE:

AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

Generalitat
de Catalunya

Diputació
Barcelona

P.3
Editorial

P.5
Sumari

P.14
Cap a la semiprofessionalització dels castells?

P.16
Notícia del Ball de valencians de Vilafranca

P.20
2017: Resistim

P.58
El 2017 en xifres

P.24
2017, un any diferent

P.84
PRIS, cuidar la salut dels castellers

P.93
Benvingut, benvinguda a fer castells

P.94
Els Castellers de Vilafranca fem 70 anys

P.98
L'Àrea Social, una eina per mantenir, consolidar i fer créixer la colla

P.101
Cava Aleta Brut Nature Reserva

P.88
Segona parada d'un nou CalFigarot

P.6
Entrevista a Joan Badell

P.12
Som el peu

P.60
La temporada del "sí, però"

P.67
Els evangelitzadors

P.68
Entrevista a Carles Mata i París

P.72
El lèxic casteller penedesenc

P.76
Castellers d'abans de la guerra

P.80
150 anys del Toc de castell recollit per Clavé

P.64
2018: Endavant

P.108
La incidència de la xarxa en l'evolució de l'assaig

P.102
Superverd

P.106
A Aguilafuente (Segovia) els nois del poble feien torretas al segle passat

P.111
La xarxa "total"

P.114
Soca-rels i Fidelitat castellerà

P.116
En record de...

P.120
L'altra cara dels castellers

Creure en el que fas
és la clau de l'èxit

JOAN BADELL ROSÉS

PRESIDENT DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

MARIA ZAPATER
PROJECTE DE PERIODISTA

 @MariaZapater

Va néixer a Vilafranca l'any 1974 i ja des de ben petit va quedar fascinat pels castells. Va formar part de l'equip de pinyes i folres en l'època del Melilla, junt amb el David Miret, qui anys més tard el va nomenar cap de pinyes, folres i manilles. A tot arreu on va, hi porta el somriure que el caracteritza i la motivació que encomana. És un home de paraula i de moltes, moltíssimes paraules, i potser és per això que les càmeres i els micròfons dels mitjans de comunicació l'estimen tant. I tot i que l'entusiasme els reptes, si quan tenia 17 anys li haguessin dit que acabaria sent president dels Castellers de Vilafranca, ho hauria posat molt en dubte.

MARIA ZAPATER. *Quin va ser el teu primer contacte amb els castells?*

JOAN BADELL. El primer contacte amb els castells va ser quan tenia 6 anys. El meu pare va ser administrador de la Festa Major de Vilafranca i vaig poder viure la Festa Major del 80 i 81 des del balcó de l'Ajuntament. De tot el que vaig veure, però, el que més em va enamorar van ser els castells. A mesura que anava creixent, el meu interès pels castells també augmentava, però els meus pares no ho veien del tot clar. Em portaven a veure alguns assajos perquè estigués content i callés. Anys més tard, d'adolescent, ja em deixava veure per la colla: alguns assajos, actuacions... L'any 1990 vaig anar a fer pinya per Sant Fèlix i, uns dies més tard, vaig rebre una carta de la colla agraïnt-me que hagués participat en les pinyes de Sant Fèlix. Això em va emocionar tant que l'any següent, el 1991, vaig apuntar-me a la colla. Llavors tenia 17 anys.

MZ. *Recordes la teva primera diada amb camisa verda?*

JB. Va ser un dia molt especial. Em va fer molta il·lusió posar-me la camisa verda per primera vegada i anar cap a plaça amb la camisa i la faixa. Era un desig que tenia quan era petit i que s'havia fet realitat. A més, em vaig sentir molt orgullós de portar la camisa verda dels Castellers de Vilafranca, ja que a casa sempre

n'hem estat simpatitzants. Però també li tenia molt de respecte: jo admirava molts castellers i, de cop, estava a la mateixa colla que ells. Només que em deixessin fer pinya jo ja era feliç!

MZ. *Quina que és la diada que t'ha fet emocionar més?*

JB. Hi ha moltes diades especials: el primer Concurs guanyat, la primera torre de 8 descarregada, el primer 3 de 10 carregat el 1998, evidentment també el primer cop que et descalces per pujar, aquells nervis... Però el millor record que tinc és la primera torre de 9 amb folre i manilles descarregada l'any 1995. Feia molts anys que treballàvem aquest castell, en vam ser els pioners i havíem fet força intents, i gràcies a no defallir mai, no abandonar i creure que la faríem, vam poder descarregar-la per Sant Fèlix, i va ser extraordinari. La insistència va tenir la merescuda recompensa. Va ser una lliçó de valentia i d'autosuperació que em va servir per la vida. La veritat és que va ser un castell que ens mereixíem moltíssim. Un altre dels grans moments emotius va ser descarregar el 3 de 10 per Sant Fèlix l'any 2013. Era un castell que havíem carregat el 1998 i també feia molts anys que hi anàvem al darrere amb l'objectiu de completar-lo; era el primer castell de 10 que descarregàvem i, a més, era Sant Fèlix. Que sigui en aquesta data per mi té un valor molt important: crec que el màxim a què pot aspirar un casteller de Vilafranca és descarregar un castell per primera vegada i que, a més, sigui per Sant Fèlix. Personalment també va ser un dia molt emotiu per temes familiars, ja que aquell any havia mort l'Ignasi Trullàs i aquell 3 de 10 va ser un dels millors regals que vam poder fer-li, a ell, a Vilafranca, a la colla i al Jordi Simó, que també ens havia deixat feia poc. No els podíem fallar.

MZ. *Com vius Sant Fèlix?*

JB. Per mi Sant Fèlix és el millor dia de l'any. És un dia molt especial, que preparem des de principis de temporada i sempre estem pensant-hi. És un dia de moltes vivències i records, que passo i visc des de molts punts de vista: casteller, familiar, amb els amics... És molt diferent de la resta de diades, en què no

El màxim a què pot aspirar un casteller de Vilafranca és descarregar un castell per primera vegada i que, a més, sigui per Sant Fèlix

malment arribes, actues i te'n vas. Per mi, per Sant Fèlix cada hora del dia té el seu moment: hi ha tota la litúrgia del matí, has d'intentar calmar-te abans de la diada, esmorzar bé... Fa anys vivia la diada amb molts nervis, però cada vegada els gestiono millor. També hi ha el moment d'entrar a plaça, que és molt especial: veus tots els castellers al carrer de Santa Maria, amb la camisa verda entrant a plaça preparats per lluitar per un mateix objectiu, que és fer la millor actuació. I, per sort, en els últims anys sempre ho aconseguim! I després ja ve la part més festiva: el dinar familiar de festa major, la processó, i finalment la nit. Quan la diada va bé tot flueix, durant la nit la gent et felicita, parles de castells amb tothom, i no te n'adones que se't fan les 6 de la matinada i encara estàs parlant de castells amb un gintònic a la mà! És un dia molt llarg, molt especial i molt bonic.

MZ. *Vas ser cap de pinyes en el període 2008-2011, amb el David Miret de cap de colla, però ja vas començar a ajudar-lo a l'equip de pinyes l'any 1995 amb el Melilla de cap de colla. Què és el millor d'ocupar aquest càrrec?*

JB. El millor va ser l'aprenentatge continu. Ser cap de pinyes és una feina estressant, ja que als assajos no pares de muntar pinyes i acabes esgotat. És una experiència molt enriquidora que t'ajuda a agafar trets de lideratge, ja que has de mirar de ser positiu sempre, no enfadar-te, tenir paciència... i és important també saber gestionar les caigudes i les males diades. No et pots ensorrar, com a

Formem un equip dinàmic i ja hem demostrat que som aquí per fer, i perquè passin coses importants

cap de pinyes! A més, quan tot va bé és molt reconfortant que la gent et felicitï per la feina ben feta, les abraçades... T'impresiona molt quan ve un casteller molt més veterà que tu, amb llàgrimes als ulls, per fer-te una abraçada i donar-te les gràcies.

MZ. *Quines responsabilitats implica ser cap de pinyes, folres i manilles?*

JB. És un càrrec complicat. No tothom vol o aspira a pujar al tronc, però a la pinya la majoria de gent té com a objectiu ser titular en la seva posició o pujar al folre i a les manilles. Gestionar aquestes coses no és fàcil, i a l'hora de prendre decisions has de valorar moltes coses: aptituds, condicions, assistència a assaig, veterania, talla... Al final, ocupes aquest càrrec per prendre decisions i has de ser conscient que no sempre agradaran a tothom, encara que les prenguis des del sentit comú i mirant sempre per la colla. Has de buscar l'equilibri entre l'experiència, l'assistència, la joventut i la veterania. És necessari saber empatitzar amb la gent en cada situació.

MZ. *Se't nota l'estima personal al Penedès: la majoria de fotografies del teu Instagram són de paisatges amb vinyes, fins i tot la teva clínica porta el nom de la comarca... Creus que els Castellers de Vilafranca han contribuït a fer-la visible a la resta del món?*

JB. Una altra de les meves aficions és córrer, esport que practico habitualment. Sortir a córrer per les nostres vinyes i muntanyes és una manera de mantenir-me en forma, desconnectar de tot i trobar el meu temps. Quan veig alguna cosa interessant com unes vinyes que broten, un raïm que madura, una sortida o una posta de sol, paro, respiro i m'agrada fotografiar l'instant amb el mòbil. Els Castellers de Vilafranca som una de les entitats més importants i conegudes no només del Penedès, sinó de Catalunya, i tinc clar que els noms de Vilafranca i del Penedès els hem fet lluir moltes vegades arreu del món. Som uns grans ambaixadors del nostre territori i de la nostra cultura. Tu saps al cap de l'any quantes vegades sortim pels mitjans? No té preu aquesta promoció. Som uns grans promotors del Penedès i de Catalunya. Crec que tenim un territori molt potent, molt bonic, amb un món del vi i del cava molt ric i que són el nostre motor econòmic, que es deu a un procés sovint poc valorat. És admirable la feina que fan tant el viticultor, com l'elaborador i el comercial, i penso que l'hem de fer conèixer i estimar.

MZ. *T'hauries imaginat mai que arribaries a ser president d'una de les colles castelleres més importants del panorama casteller?*

JB. No, mai m'ho hauria plantejat ni imaginat perquè jo sempre he tingut un perfil més tècnic. Però també crec que, quan et proposen un càrrec d'aquesta envergadura o t'arriba l'hora de liderar un projecte, no has de tenir por. Respecte, sí; però no por. La por paralitza les persones i fa que no actuem. En aquesta vida, tot passa per algun motiu i, si t'arriba el moment, l'has d'afrontar amb il·lusió i agrair aquesta oportunitat. En el meu cas, jo estava molt d'acord amb el cap de colla i junts vam traçar un projecte engrescador, amb canvis i novetats. Treballar amb una persona rigorosa com el Toni Bach, que té un munt d'aptituds, em va fer decidir favorablement. Ja havíem treballat junts a l'equip tècnic del David Miret i sabíem que ens enteníem. Implicació, lleialtat, innovació i comunicació són claus per fer un bon treball en equip, i si hi sumes estimació pel que fas i tens una actitud positiva, tens moltes opcions que sigui un període exitós. A més, tenim una manera d'entendre i de fer castells molt similar i vam marcar uns objectius molt semblants. Vaig entomar el repte de presidir la colla i no m'en peneixo.

MZ. *Com treballes amb el Toni Bach?*

JB. Treballem d'una manera molt conjunta i transversal, amb ajuda mútua i constant i molt diàleg. És molt important que els dos líders remem junts i en la mateixa direcció, i en aquest sentit tracem els objectius a assolir conjuntament i els equips tècnics i directius s'hi involucren d'una manera evident. Crec que formem un equip dinàmic i ja hem demostrat que som aquí per fer, i perquè passin coses importants. Creure en el que fas és la clau de l'èxit.

MZ. *Amb quin propòsit vas presentar-te a la presidència de la colla?*

JB. Crec molt en la millora contínua. Fa anys que la colla ha evolucionat moltíssim, però sempre hi ha coses que es poden millorar. Ens vam presentar amb molts objectius i amb moltes ganes de treballar. Els objectius principals eren, entre d'altres, la reforma de Cal Figarot, la creació i implementació de l'ARIS, protocol·litzar i detallar tot el que fem durant els anys de mandat amb l'objectiu que qui ocupi aquest lloc després que passem per la direcció de la colla, trobi una memòria detallada de tot el que s'ha fet...

Tinc el convenciment que tornarem a guanyar el Concurs. Que ningú en dubti! Però primer cal fer un gloriós Sant Fèlix

MZ. *I avui, a mig mandat, creus que s'estan assolint aquests objectius?*

JB. Estic molt satisfet dels canvis i les millores que hem anat introduint a la colla. Ja s'ha vist que som un equip actiu en tots els nivells, no som aquí per ocupar la cadira, sinó per treballar, executar i prendre decisions. Per detallar algunes de les activitats que estem duent a terme, crec que la comunicació ha millorat i que cal que segueixi millorant. També penso en altres actuacions, com que hem endreçat les entrades a plaça de la colla, que hem actualitzat l'escut i la imatge gràfica de la colla, que Cal Figarot és ja un espai cardioprotegit, que hem organitzat un munt d'actes socials, que hem trobat finançament per tirar endavant els nous projectes de reforma de la seu social i per a la nova xarxa d'assaig, que hem enllestit la reforma de la nau i dels jardins, que hem signat convenis amb nous patrocinadors i que ja hem començat les obres de Cal Figarot... I de moment hem guanyat un dels dos concursos que ens toca afrontar i hem igualat en dues ocasions la millor actuació de la història. Però encara queda molta feina per fer!

MZ. *Quin és el propòsit per als dos anys de mandat que queden?*

JB. La nostra voluntat més immediata és que, un cop estigui acabat Cal Figarot, puguem contractar una persona que faci el manteniment i la neteja del local. Seria un professional que s'encarregaria d'obrir-lo i tancar-lo quan hi hagi assaig, reunions, actes..., i es podria dedicar a qüestions que ara, com que tots som amateurs, costa d'arribar. De feina, n'hi ha molta, i creiem que ha arribat l'hora de fer aquest nou pas endavant. També m'hauria agradat tenir més definit un viatge intercontinental. Puc anunciar que ja pràcticament tenim la destinació i estic segur que arribarà el 2019, però hem de ser conscients que ens hem centrat molt en els castells i a fer el canvi generacional, i que les reformes de Cal Figarot han centrat tots els nostres esforços, tant econòmics com de gestió del temps. Preveig un 2018 extraordinari en molts aspectes, tant des del punt de vista dels castells, com per les obres de millora, com pel 70è aniversari de la colla. I tinc el convenciment que tornarem a guanyar el Concurs. Que ningú en dubti! Però primer cal fer un gloriós Sant Fèlix.

MZ. *Com es compagina ser president dels Castellers de Vilafranca amb la vida laboral i personal?*

JB. Ser president de la colla implica dedicar-

HEREUS DE 'LA PLAÇA MÉS CASTELLERA'

SOMEL PEU

SOM EL PEU. L'origen del lema que explica els nostres orígens

Detall de la pinya de la torre de 8 descarregada durant la Diada de Sant Fèlix del 2017.

Foto Xavi Màrmol

ARNAU COBO
CAP DE PINYES

El 2018 els Castellers de Vilafranca fem setanta anys. Sempre és bon moment per aturar-se i pensar sobre un mateix, sobre els propis orígens i la pròpia història, per saber qui som, d'on venim i, així, determinar amb convicció renovada cap on anem. En una efemèride tan destacada com la nostra d'enguany, aquest exercici esdevé encara més important.

És així com l'any 2017 alguns castellers ja vam començar a plantejar-nos aquestes qüestions. En aquell moment simplement ho feiem per trobar un bon lema per a les campanyes de la temporada. De seguida, però -i ja amb un ull posat en aquest setantè aniversari-, vam decidir que el que volíem trobar no era un senzill eslògan de campanya com qualsevol altre. El que havíem d'aconseguir era un lema que anés més enllà, que expressés la nostra essència, que ens connectés directament amb les nostres arrels i ADN com a colla i que, clarament, transcendís l'àmbit temporal d'una sola temporada. Un lema que ens representés llavors i que poguéss fer-ho sempre.

Per sort, no partíem de zero. La temporada anterior, la inoblidable 2016, ja es va apostar fort pel lema "Hereus de la plaça més castellera", que no cal ni dir que va exactament en la mateixa línia. El que calia era aprofundir-hi més, doncs. Buscàvem, insisteixo, alguna cosa que digués clarament i en molt poques paraules qui som nosaltres, allò que ens fa diferents. Cercàvem definir amb contundència la nostra identitat, amb la qual cosa aviat va quedar clar que el mot 'som' hauria de ser fonamental. Som "Hereus de la plaça més castellera", doncs. Però, per què?

Com de sobres sap tothom, la nostra plaça de la Vila és considerada "la més castellera" perquè, amb diferència, és on sempre i de forma continuada hi ha hagut més afició

pels castells. Tant és així que hi hagué anys, anys foscos, en què les colles dels Xiquets de Valls només alçaren castells aquí, a casa nostra. Aquesta afició incondicional i tossuda, fanàtica, es demostrava sempre, també, de la següent manera: qui feia la pinya (i els folres i, sovint, fins i tot els pisos de segons i/o terços) a aquells Xiquets de Valls eren els mateixos vilafranquins, entusiastes com ningú. La famosa expressió del 'carro gros' per referir-se al 4 de 8 parla per si per si mateixa: vint-i-quatre són els castellers que conformen el tronc i el pom de dalt d'un 4 de 8, i no hi cap -ni hi cabia aleshores- gaire més gent, dalt d'un carro -per molt gros que fos-

I és que els "Xiquets" de Valls, el que ells llavors entenien com la colla, eren els castellers del tronc i només els castellers del tronc. La pinya, el peu, els el feiem nosaltres, els vilafranquins. Per això som els "Hereus de la plaça més castellera".

Però, d'altra banda, per què 'peu'? Com és que som l'única colla que, d'una pinya sota un folre, en diem així? Després de donar-hi algunes voltes va resultar que amb una breu cerca al diccionari n'hi va haver prou. El diccionari del IEC diu, en la quinzena accepció de l'entrada 'peu': <<Pila de pasta d'oliva molta, de raïm aixafat, etc., disposada en cofins o en altres recipients per a ésser premsada>>. "Pila de raïm disposada a ésser premsada". Som nosaltres! Era això, ho havíem trobat.

Fixeu-vos. Us heu aturat mai a fer una ullada, una mica atenta, als noms de les colles castelleres? O, com a mínim, a les poques colles més antigues que la nostra? Les dues colles dels "Xiquets" de Valls i els "Nens" del Vendrell. I, encara, moltes de les posteriors continuen i continuen amb el mateix referent (és a dir: castells com a equivalent de "Xiquets" -o un sinònim-; i ja hem vist que "Xiquets", en realitat, era vist com a equivalent del tronc): en són bons exemples els "Xiquets" de Tarragona, els "Bordegassos" de Vilanova, els "Nois" de la Torre, els "Minyons" de Terrassa, els "Xiquets" de Reus, els "Xicots" de Vilafranca, etc. Els Castellers de Vilafranca, però, vam trencar el motlle.

No hi ha ningú en el món casteller que pugui dubtar que, el nostre, és el millor peu de la història dels castells.

Castellers. Som la primera colla del món casteller que va adoptar aquest nom: castellers. El 1948 ens vam identificar a nosaltres mateixos com a "castellers", en sentit total! Perquè, de castellers, ja feia molts anys que n'érem; però no "Xiquets", no, perquè la nostra tradició, allò que ens definia, era la pinya. El peu. Nosaltres érem els "Castellers" que es posaven sota els "Xiquets", "disposats a ésser premsats", per a major glòria dels castells i de la nostra plaça, la plaça més castellera. Senzillament, un bon dia de 1948 vam decidir que, a partir d'aleshores, ens ho faríem tot nosaltres mateixos. I ara, i des de fa vint-i-dos anys, som la millor colla del món

I això és el que som. Som el peu. I així ho hem demostrat amb escreix i reiteradament al llarg d'aquests setanta anys. No hi ha ningú en el món casteller que pugui dubtar que, el nostre, és el millor peu de la història dels castells. Els més durs, els més sòlids, els qui any rere any batem rècords de castells de gamma extra i castells amb folre i manilles descarregats. Les galeres. El que ens fa diferents a la resta, allò que ens fa únics. Cuidem-ho, mantinguem-ho i millorem-ho. I estiguem-ne immensament orgullosos. El nostre cap de colla, el Toni Bach, sempre diu que "qui perd els orígens perd identitat". Castellers, que no perdem mai els nostres orígens: Som hereus de la plaça més castellera. Som el peu! ●

hi moltes hores, i cada dia tens coses a fer. Et toca fer de tot: rumiar molt, respondre trucades de telèfon, missatges, correus..., també tens visites protocol·làries. Has de representar la colla allà on sigui necessari; assistir a reunions; cercar patrocinadors; atendre els mitjans de comunicació; estar atent a temes més personals de gent de la colla; saber treballar en equip i delegar; fer tasques de coordinació de sortides, com contractar els autocars, negociar el caixet per a cada actuació... La part més trista són els enterraments i quan visites castellers lesionats; però també és necessària. És més humana i fins i tot és gratificant quan dones suport en moments de tristesa. No descances ni a l'hivern, sempre hi ha alguna cosa a fer!: tancar els comptes, preparar sopars de col·laboradors, preparar l'assemblea, marcar nous objectius, negociar actuacions... L'important, però, és fer-ho sempre des de l'estima a la colla i amb moltes ganes. Per sort, tenim un equip tècnic i un equip directiu amb un munt de col·laboradors que treballen d'una manera espectacular durant tot l'any i regalen el seu temps en benefici de la colla. A mi em toca encapçalar i liderar tot això, però hi ha molta gent darrere treballant de manera altruïsta. Aprofito aquesta ocasió per agrair-los la feina i la col·laboració.

MZ. Què és el millor de ser president dels Castellers de Vilafranca?

JB. El millor és veure el funcionament d'una colla castellera des del cor. Toques tot tipus de temes: tècnics, de canalla, de protocol, de gestió, de persones... A més, també et permet conèixer molta gent, des de persones que estan al capdavant d'institucions i empreses fins a alcaldes de les poblacions on anem a actuar. Teixeixes un nucli de gent coneguda molt gran, a vegades fins i tot és difícil recordar el nom de tothom. L'únic negatiu que hi veig és que falta temps per fer tot el que t'agradaria fer. Has de saber gestionar el temps, per tenir equilibri en tot el que fas i mirar d'arribar a tot arreu.

MZ. Què creus que tenen els Castellers de Vilafranca que no tinguin les altres colles?

JB. Crec que tenim dos grans trets que ens diferencien. Primer, les ganes de liderar el món casteller: no cansar-nos mai de fer castells, les ganes d'autosuperar-nos, el tarannà competitiu, voler guanyar sempre i l'esperit de sacrifici i compromís. I, per altra banda, la solidesa humana que hi ha dins la colla:

amb els anys van passant equips directius i equips tècnics, i més o menys tots estem molt units i ens ajudem els uns als altres, sense problemes. Som una roca en aquest sentit. Aquesta colla ha après a efectuar els relleus en els òrgans de direcció sense traumes i amb molta maduresa. En aquests aspectes som exemplars i això crec és admirable.

MZ. Vint-i-set anys després d'entrar a la colla, havent ocupat posicions de responsabilitat... què ha significat per tu formar part dels Castellers de Vilafranca durant tots aquests anys?

JB. Per mi és una manera de viure. De fet, dels meus anys de vida, n'he viscut més com a casteller que de no pas com a no-casteller; una part de la meua vida ha girat entorn d'això molts anys. És cert que he complert molt durant molts anys. Em fa feliç haver viscut tots els castells de gamma extra de la colla, ja que des del 1995 fins avui no me n'he perdut cap. És una manera d'entendre la vida, un sentiment d'estima cap a una colla que m'ha regalat un munt de vivències positives i molt d'aprenentatge i m'ha permès conèixer molta gent excepcional, tant de la nostra colla com d'altres colles.

MZ. La colla celebra 70 anys aquest 2018. Com t'imagines que seran els Castellers de Vilafranca en el seu centenari?

JB. D'aquí a 30 anys m'agradaria que la colla seguís creixent. Des del punt de vista dels castells no serà fàcil perquè el nivell actual és molt alt i exigent, però crec que és molt possible aconseguir castells que encara no s'han vist. I, si una colla està en disposició de fer-ho, la nostra és sempre una candidata. Crec que anem pel bon camí. Ja fa molts anys que ens mantenim en un nivell molt alt i hem après a viure aquí dalt. Mentre la gent tingui il·lusió, compromís i ganes, la colla té vida per moltíssims anys més. M'agradaria que aquesta tradició a Vilafranca continués ben viva i que nosaltres i la plaça més castellera continuéssim sent referents del món casteller. És molt important que mimem, respectem i cuidem la Diada de Sant Fèlix, una diada amb més de 200 anys d'història i que és patrimoni del món casteller.

MZ. Acaba la frase: ser dels Castellers de Vilafranca és...

JB. Un orgull i un privilegi. ●

A mi em toca encapçalar i liderar tot això, però hi ha molta gent darrere treballant de manera altruïsta

Mentre la gent tingui il·lusió, compromís i ganes, la colla té vida per moltíssims anys més

CAP A LA SEMIPROFES- SIONALITZACIÓ DELS CASTELLS?

El Gran Diccionari de la Llengua Catalana defineix la paraula 'amateur' com a "aficionat; persona que, especialment en esports i exercicis atlètics, no és considerada professional; categoria establerta per les federacions d'esports per a distingir les competicions on només actuen amateurs".

Detall de les rengles del peu, el 29 de juliol del 2017, a Vilanova.
Foto Xavi Oller

JOAN SALA GINER
CATALÀ. TARRAGONÍ.

 @JoanSalaGiner

Fent el mateix exercici de recerca, la paraula 'professional' té la següent definició: "dit de la persona que exerceix com a professió una activitat que ordinàriament no ho constitueix (per oposició a amateur)".

Els castellers no som professionals en tant que fer castells no és cap professió ni està remunerat. La realitzadora nord-americana Maya Deren, pseudònim d'Eleonora Denrkowsky, publicava el 1965 a la revista *Film Culture* que allò que es feia de forma amateur era el que es feia per amor. Totalment vigent en els castells.

EXIGÈNCIA

No obstant això, si assumim el que caracteritza la majoria de professions, podríem acostar-nos-hi bastant: direcció d'empresa, hores de feina, pràctiques a l'empresa i al carrer, diversificació i/o divisió del treball, gestió econòmica d'una entitat, imatge corporativa, publicitat... Són conceptes que poden ser substituïts per junta tècnica; hores d'assaig; proves a la colla universitària; calendari d'actuacions; posicions a la pinya, al folre, a les manilles, al tronc; junta de govern o administrativa; activitats socials; campanyes.... Tot molt professional diria jo.

Llavors, quan hom afirma que el món casteller, o una part d'aquest món, tendeix a anar cap al semiprofessionalisme, a què es refereix? Segons el meu parer, tot plegat es resumeix en el nivell d'exigència que es demana a les colles a causa del llistó que hem marcat temporada rere temporada. De retruc, aquesta exigència apunta d'una manera directament proporcional als castellers, artífexs de l'assoliment dels objectius anuals, i que per mantenir aquests assoliments i aquest nivell cada vegada més han de superar el simple amateurisme per acostar-se al semiprofessionalisme. Ho intentaré justificar. Una temporada ocupa entre nou i deu mesos, entre trenta-sis

i quaranta caps de setmana. Les colles que fan castells de set cap amunt tenen de mitjana, més o menys, unes trenta-cinc actuacions, alguns cops doblant en un mateix cap de setmana.

Si, a això, hi sumem que un casteller de tronc o de més responsabilitat a les pinyes o que, simplement i extraordinàriament, té una assistència regular i compleix amb els tres dies d'assaig de la majoria d'agrupacions, ens adonem que les hores destinades als castells es tripliquen fàcilment.

I per què una colla assaja més? Per un doble motiu. Bàsicament per igualar i superar els castells que ha fet l'anterior temporada i per mantenir la il·lusió dels castellers. En aquest sentit, la generalització de les proves de castells inferiors han perdut importància i rodar castellers nous en totes les posicions és més complicat, amb tot el que comporta aquest fet. Però les temporades passen i el criteri actual de "fer més que l'any anterior per aquestes dates" vol i necessita que els que es vagin incorporant donin uns resultats, com a mínim, iguals als que ja fa anys que rendeixen, sense tenir en la majoria de casos el mateix temps d'aprenentatge i maduresa.

Aquest criteri, sota el meu parer, és un error que pot portar a un augment de caigudes i de castells carregats i, per tant, una disminució de la seguretat, de castellers disposats a jugar-se el físic. Tot plegat pot fer minvar el nombre de castellers als locals d'assaig.

El casteller que entra en una estructura de màxim nivell també necessita la seva formació, per molt que ara hi hagi molta més preparació física. I aquí, després d'aquests anys de creixement, és on crec que les colles hauríem de fer autoanàlisis a partir de la realitat de cadascuna.

PREGUNTES I RESPOSTES

S'ha de continuar exprimint els castellers? Tenim castellers per anys? Podem mirar a mitjà-llarg termini? Calen aquestes preguntes paternalistes o val més viure el moment?

Crec que sí que s'ha d'analitzar i intentar posar mesures per poder allargar i/o mantenir aquest gran moment. Com a accions principals, a grans trets, apuntaria les següents. Totes passen per oferir transparència i donar explicacions al gran grup per part dels responsables tècnics:

- » **Fer pedagogia a les colles** destacant els pics de la temporada i com arribar-hi.
- » **Conscienciar que no es pot anar al màxim tota la temporada.** S'han de gestionar els tempos i tornar a valorar castells. Si no pel castell pròpiament dit, sí pels possibles èxits i progressos concrets que portin. I fer-ho públic. Sense fer trampes: abaixar el nivell ha d'estar sempre justificat.
- » **Potenciar el calendari de cada colla.** Totes tenim el nostre punt àlgid, quan cal anar al límit, i totes tenim actuacions en què, més enllà de rànquings i rivalitats, és real la possibilitat de fer dues passes enrere per gestionar a plaça aspectes que només es poden treballar fora de la comoditat de l'assaig.
- » **Aconseguir que en les proves d'assaig es treballin regularment els castells inferiors.** Em fa la sensació que en molts casos els assaigs de divendres se centren, bàsicament, en folres i manilles.
- » **Marcar com a objectiu la renovació contínua de castellers** en posicions de pinya i tronc.

Amb tota la humilitat del món, pensem-hi. Quan es fan les valoracions a final d'any es destaca més la gamma de la colla que la quantitat, i això també és progressar.

La segona part d'aquest article hauria de tractar de com casar tot l'exposat amb l'exigència de places i organitzadors, la rivalitat, els mitjans de comunicació i la presència visual de la colla, els aspectes econòmics, etc. Però això, com els castells, exigeix més temps. ●

NOTÍCIA DEL BALL DE VALENCIANS DE VILAFRANCA

El Baró de Maldà ens amplia la notícia del Ball de Valencians de Vilafranca a la Festa Major del 1805

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

 @EloiMiralles45

La recent aparició del molt recomanable llibre *Els orígens del fet casteller: Del ball de Valencians als Xiquets de Valls -del segle XVIII al 1849-*, d'Alexandre Cervelló i Salvadó -un jove doctor en Història que no és pas de Valls, sinó de Gandesa, sense que aquesta precisió tingui cap altra connotació que no sigui voler referir-nos només al seu lloc d'origen- ens permet d'ampliar una notícia ja coneguda sobre la visita que Rafael d'Amat i de Cortada, el *Baró de Maldà*, va dur a terme a Vilafranca amb motiu de la Festa Major de l'any 1805. Nosaltres vam poder manllevar allò que, sens dubte, ve a ser com un extracte de la crònica del seu pas per la nostra vila, explicada en una fitxa que vam localitzar a l'arxiu de l'Esbart Català de Dansaires, i el vam publicar primer a *El 3 de Vuit* (13-IX-2002) i, més tard, al primer volum de la nostra *Història dels Castellers de Vilafranca*. Precedents: *Valencians i Xiquets...* (pàg. 28). En aquest text, el noble barceloní posava l'accent, sobretot, en el ball de la Moixiganga, però també citava el de les Gitanes, el d'en Serrallonga i, encara més, el de Valencians, dels quals feia aquesta descripció: “...aquells mossos de Vilafranca ab gran destresa pujant uns sobre altres, formen castells, habilitat ben difícil sostenintse uns ab els altres sobre dels muscles fins allò de tres o quatre sostres ab un noi al capdamunt...”

Recordem que el Baró de Maldà ja s'havia fet present a la Festa Major de Vilafranca l'any 1771 i sembla que allò que li cridà més l'atenció llavors, des d'un punt de vista folklòric, fou la figura del nostre Drac, tot i que també cità els balls de Bastons, de Santa Fe i de Valencians. Trenta-quatre anys més tard, en el seu cèlebre *Calaix de Sastre* (vol. XXXVII), en l'apartat *Viatges i Festes* (vol. VII, pàgs. 95 a 102), descriu el seu “Passeig

a Vilafranca del Penedès, ab lo motiu plausible en aquella vila que celebra en tots los anys á son gloriós Patró, Presbítero i Màrtir Sant Fèlix, en los dias 29 d'agost sà vigília; 30 son dia, y 31 de difunts, est començat en la tarde 28 de Agost del Any 1805, y següents dias, fins ál 6 de Setembre de retorn á Barcelona”. Corresponent a la invitació del seu amic vilafranquí Pau Salvany, es veu que no va limitar la seva estada als dies exclusius de la festa, sinó que va perllongar-la uns dies més. Senyal que devien tractar-lo bé, esclar.

En el text, el prolífic escriptor torna a parlar amb escreix de la Moixiganga, però també dels Gegants, el Drac, els Cavalls Cotoners -a casa nostra, Cotonines- i també del Ball d'en Serrallonga, tot i que li hem d'agrair que, en aquesta ocasió, va posar més èmfasi a descriure les evolucions, ja a la vigília de la festa, dels Valencians, dels quals fa aquest comentari: “...embolicats entre aquella turba de minyons, com si fossen valencians y no de Vilafranca, tots saltant y donant voltes, pujant algun sobre altre, rient y fent burla á tot aquell soroll de grallas y tambors, no se si també dulzainas...” (hem remarcat amb negreta aquesta part del text -com ho fa també Cervelló en el seu treball- per donar més força a la descripció d'aquells nostres atàvics precursors). En un altre moment de la narració el cronista es refereix a la diada de Sant Fèlix, que s'inicià amb “la xirinola de las grallas y tambors per Vilafranca” i, més endavant, ens dona una visió del Ball de Valencians des d'un balcó al qual havia estat convidat per gaudir millor de la visió de la processó: “...quant passarian aquells mozos de Vilafranca, ab gran destresa, pujant uns sobre altres, formant castells com veyém y fets castells de cartas, ab gran destresa y habilitat, ben difícil, yo y altres de saber fer lo que aquells, sostenintse uns ab altres sobre dels musclos, finint allò de 3 y 4 sostres ab un noi al cap de munt, acompanyant als Srs. Regidors a la Casa de la Vila, y també los de la iluminada muxiganga ab sas raras habilitats, y

“...quant passarian aquells mozos de Vilafranca, ab gran destresa, pujant uns sobre altres, formant castells com veyém y fets castells de cartas, ab gran destresa y habilitat...”

A l'esquerra, idealització del que hauria pogut veure el Baró de Maldà per la Festa Major de Vilafranca el 1805. Dibuix de John Chien Lee (és el mateix que figura en l'apartat referent a la susdita festa, al llibre d'Alexandre Cervelló *Els orígens del fet casteller...*).

CAVA
Oriol Rossell

www.oriolrossell.com [cavaoriolrossell](https://www.facebook.com/cavaoriolrossell)

 salutdental
PENEDÈS

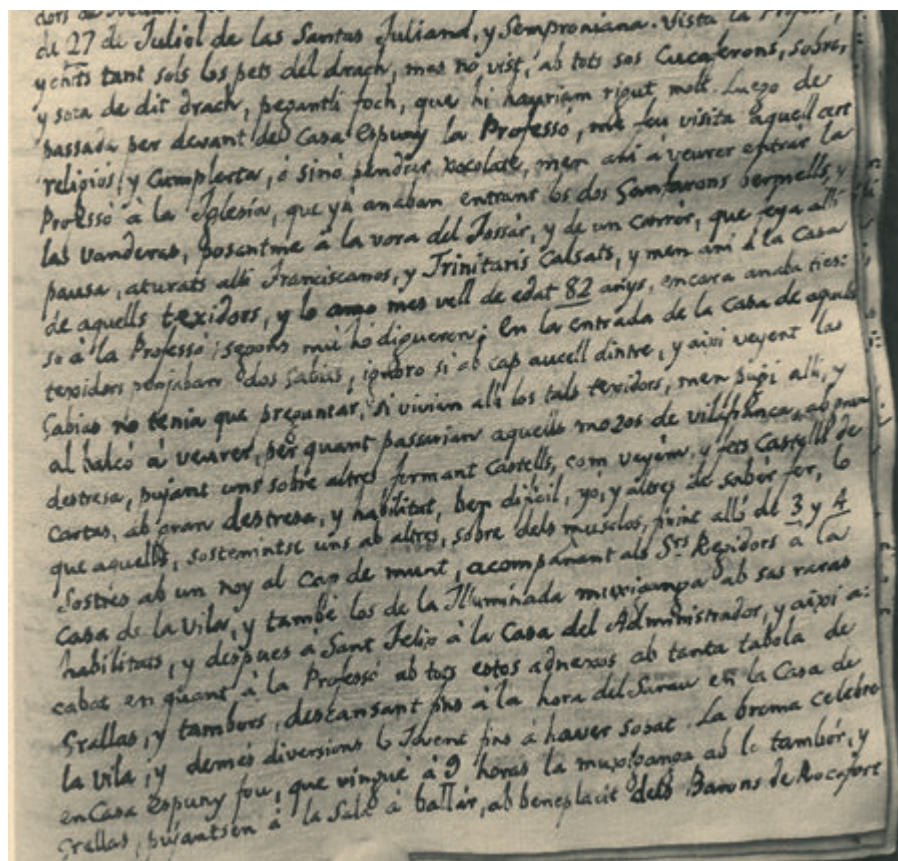
**El seu somriure
la nostra passió**

Socis Castellars de Vilafranca:

- Primera visita gratuïta
- Higiene dental 25€ (preu especial)
- 15% de descompte en tots els tractaments

93 819 91 10
www.salutdental.com
General Prim, 9 Local C
Vilafranca del Penedès

després a Sant Fèlix a la casa del Administrador, y així acabat en quant a la professó ab tots estos annexos ab tanta tabola de grallas y tambors, descansant fins a la hora del sarau en la Casa de la Vila...

Com bé apunta l'historiador casteller, "aquesta notícia [...] ens permet saber que el ball de Valencians va participar d'aquella festa els dies 29 i 30, i com es feien les construccions". Nosaltres afegiríem que no va ser només en els dos dies esmentats sinó també el 31, puix que és ben sabut que és en aquest dia quan Sant Fèlix entra a casa d'un dels administradors de torn. També ens plau d'afegir allò que conclou l'amic de la Terra Alta, en el sentit que "...fou el mateix Baró qui va anotar per primera vegada la participació del ball de Valencians tot diferenciant-lo dels castells a Tarragona, per la festa major de 1794, quan s'hi referí així: 'y la habilitat de Castells, ó sostres de gent, ab un noy al cap de munt, fent-hi la figuereta', per la qual cosa afirmem que a Vilafranca hi va actuar un ball propi, que devia adoptar alguns dels canvis introduïts pels vallencs, com fou la figura del nen al capdamunt...". I no serem pas nosaltres, per descomptat, qui ho posem en dubte...

...fou el mateix Baró qui va anotar per primera vegada la participació del ball de Valencians tot diferenciant-lo dels castells a Tarragona, per la festa major de 1794, quan s'hi referí així: 'y la habilitat de Castells, ó sostres de gent, ab un noy al cap de munt, fent-hi la figuereta'

A dalt, un fragment del manuscrit del Baró de Maldà que parla de la Festa Major de Vilafranca de l'any 1805.

A baix, plafó de ceràmica que il·lustra el primer volum de la *Història dels Castells de Vilafranca*, amb un castell del Ball de valencians i amb el fons inconfusible de la Vilafranca medieval.

Foto Pontiroca

2017: RESISTIM

Ara fa dos anys agafàvem el timó de la colla amb la il·lusió i la prudència que representa entomar la direcció d'un col·lectiu que fa més de vint anys que és al capdavant del món casteller i amb la suposició, cada vegada més present, que tard o d'hora aquest lideratge pot passar a una altra colla.

TONI BACH
CASTELLER I REMER
CAP DE COL·LA

 @tonidelloret

GENT A ASSAIG I A PLAÇA

Per seguir al davant, vam proposar continuar enfortint els quatre pilars que nosaltres creiem que han fet que aquesta supremacia sigui possible: compromís, actitud, comunicació i innovació.

Gràcies a això, el 2016, els Castellers de Vilafranca vam tornar a estar al capdavant del món casteller amb més ganes que mai i seguint les noves propostes perquè així fos. Això ens va permetre sortir amb la millor temporada, el millor Sant Fèlix i guanyant el Concurs, aquestes dues últimes actuacions, vara de mesurar proposada en el projecte per confirmar que continuarem liderant el món casteller. Tot això ho vam aconseguir amb la Colla Vella passant el millor moment de la seva història, quan tothom la donava com a guanyadora del Concurs -i desitjava que fos així- i amb uns Minyons de Terrassa també plantant cara.

L'esforçada temporada 2016 va condicionar, per bé i per mal, tota la temporada passada. Després de vint-i-tres anys al davant del món casteller i després d'una temporada tan intensa, molts castellers del que jo anomeno "generació de la torre de 9 amb folre i manilles", la que ha estat el motor de les últimes dues dècades, l'any passat van dir que ja en tenien prou. Això va fer córrer un dels dos tòpics de l'any: "no som tanta gent ni a l'assaig ni a plaça". L'afirmació era totalment falsa perquè mai havíem estat tanta gent als assajos regulars ni mai havíem estat tants castellers a plaça. Durant els mesos de febrer i març, vam mantenir una mitjana de 150 castellers a l'assaig i vam acabar l'any amb una mitjana de 250 castellers. Fer la torre de 9 amb folre i manilles i el 3 de 9 amb folre i agulla gairebé es va convertir en el que fa uns anys era fer el 4 de 9 amb folre i el 3 de 9 amb folre. Ja no necessitem organitzar una campanya especial per portar-los a plaça. El 2017 vam fer onze actuacions consecutives portant com a mínim

un castell de gamma extra: totes les actuacions del juliol i totes les d'agost menys la del dia 31. Vam fer la torre de 9 tretze vegades; el pilar de 8, tres vegades, i algun castell de nou amb folre i l'agulla deu vegades. A més, vam portar el 3 de 10 tres vegades fora de casa. El que sí que és cert és que no vam ser tanta gent als assajos especials. Massa assajos anomenats especials i l'absència dels castellers que ja he esmentat van provocar que no concentréssim esforços i que no tinguéssim cap assaig multitudinari. Això, per exemple, no ens va permetre assajar com cal el 4 de 10. L'any passat no es van posar els setens a cap assaig, i molt just els sisens.

RELAXAMENT

Així, com és possible haver assolit aquestes fites si va deixar de venir molta gent de l'anomenada "generació de la torre de 9"? Doncs gràcies a la generació del JoVerd. Preveient que tard o d'hora el que va passar el 2017 arribaria, el 2010 vam iniciar el projecte JoVerd i ara ha quedat clar que és una realitat. Hem assegurat el relleu sense haver perdut el lideratge del món casteller i hem assegurat potencial per poder continuar treballant per ser-hi. Un dels objectius del mandat.

Vam aguantar la davallada d'una generació de castellers però no vam mantenir, i encara menys millorar, la nostra actitud. L'esforçada temporada 2016 ens va fer afrontar la del 2017 amb un cert relaxament i ens vam deixar endur per la rutina. Sembla com si el fet que la Colla Vella no ens hagués pogut desbancar, ni amb la seva extraordinària temporada, ens hagués fet abaixar la guàrdia. En alguns esports es diu que es juga com s'entrena i el 2017 ens va passar una mica això. Durant l'any no es va mantenir ni la regularitat, ni la puntualitat en les propostes fetes des de l'ARIS, sobretot pel que fa als escalfaments i estiraments. A molts assajos no vam tenir la concentració necessària, es va perdre estona fent callar la gent i moltes proves, sobretot les petites, no es van optimitzar per manca d'atenció. Es van donar situacions com, per exemple, quan es feia una prova neta i els castellers del tronc demanaven silenci i després, quan es feia una prova de peu, folre i manilles, aquests mateixos castellers

parlaven sense parar. I la mateixa situació es va donar a la inversa. És evident que aquesta desconcentració i aquest relaxament ens va acabar afectant a plaça. Sempre us dic que "es lluita fins al pilar". No és una frase maca, és una realitat que, quan l'hem aplicada, hem estat imparables. El 2017 vam fer primeres i segones rondes extraordinàries, però vam patir en terceres rondes i pilars.

Per altra banda no vam aconseguir l'objectiu esperat de descarregar el 4 de 9. Era un castell que ens vam proposar d'interioritzar com el 3 de 10 amb folre i manilles i la torre de 8, trencant la barrera mental que suposa portar-lo a plaça, per somiar en un utòpic 4 de 10 amb folre. No ho vam aconseguir. El 4 de 9 va poder amb nosaltres. Va ser una qüestió de cap. Mai abans, en cap castell, havíem fet tantes proves per portar-lo a plaça amb garanties. Estic convençut que el treball que hi hem dedicat ens acabarà donant fruits. Ara el coneixem molt millor. Algú ha comentat que potser en vam fer massa proves, però, si ho comparem amb les proves fetes per aconseguir la torre de 8, arribem a la conclusió que el treball és el correcte. Jo continuo somiant amb el 4 de 10 amb folre. Sabia que és un objectiu a treballar en dues o tres temporades, però l'èxit en el 4 de 9 del 2016 em va fer pensar que podíem aconseguir-lo abans. L'experiència de la torre de 9 i el 3 de 10 ens ha demostrat que el fet de perseguir-los amb insistència ens ha convertit en els autèntics dominadors d'aquests castells. Per tant, continuarem seguint-lo insistentment.

CINQUENA MILLOR TEMPORADA

Del que en podem dir el segon tòpic, és a dir, que "caiem massa", penso que ho és, un tòpic, perquè en alguns moments ens ha afectat com si les caigudes no fossin part del joc i no estiguéssim fent una bona temporada. És cert que no havíem tingut la quantitat de caigudes de l'any passat des de la temporada 2011, i que, de les vint-i-tres temporades de gamma extra, aquesta és la dotzena en nombre de caigudes. Podem estar contents que tots els castellers i castelleres que es van lesionar l'any passat ja estiguin recuperats i amb ganes de fer castells.

RENT & TOURS

SEGWAY · NORDIC WALKING · BIKE & eBIKE

CONTACTE & INFORMACIÓ:

ESORTEC
ESORTEC.NET

T. 635 199 126 · SEGWAY@ESORTEC.NET

@ESORTECOUTDOOR

Vam aguantar la davallada d'una generació de castellers però no vam mantenir, i encara menys millorar, la nostra actitud.

És cert que per mi la millor temporada de la colla continua sent la del 2013, en què només es va caure una vegada i es van fer grans castells -4 de 9 i 3 de 10 amb folre i manilles entre ells- i la millor actuació de la història fins al moment. Però, també és cert que, si només féssim castells de set, no cauríem i és per això que s'ha de tenir en compte la quantitat de grans castells màxims que s'han fet els tres últims anys. Comptant també les vint-i-tres temporades de gamma extra, aquesta és la segona en què n'hem fet més: trenta-sis. Tenint en compte la ràtio entre caigudes i castells de gamma extra, el 2017 és la cinquena millor temporada de la història de la colla.

La temporada passada vam descarregar la torre de 8 més vegades que mai, tot i fer-la sense un segon, un terç i un quart dels que havien descarregat les cinc primeres. Vam descarregar tres 3 de 10 amb folre i manilles i en vam carregar dos més (el de Tarragona va caure a punt de sortir sisens), demostrant que són dos castells que tenim interioritzats i que en coneixem la dificultat. Gairebé tornem a descarregar el 4 de 9 -va caure sortint els sisens- i vam tornar a dominar el 3 de 9 amb folre i agulla i recuperar el 4 de 9 amb folre i agulla després de tres temporades. A més, vam tornar a descarregar el 3 de 8 aixecat per sota. Després d'alguns ensurts, és molt destacable la forma com ens vam refer. La temporada passada es va tornar a igualar dues vegades el que s'anomena, a dia d'avui, la millor actuació de la història: 3 de 10 amb folre i manilles, torre de 8, 3 de 9 amb folre i agulla i pilar de 8 amb folre i manilles. En una de les vegades per fer la millor actuació en una Diada de Sant Fèlix. Ja he dit que és la vara de mesurar que, en el nostre projecte inicial, vam proposar de tenir en compte per confirmar que continuem liderant el món casteller.

És per com vam aconseguir tots aquests castells i actuacions que considero que la temporada 2017 va ser una temporada extraordinària i que haurà estat una temporada d'inflexió de cara al futur, per tot el que hi vam aprendre. ●

El Toni Bach amb la canalla de la colla abans de l'actuació de Fires de Maig del 2017. **Foto Xavi Oller**

El Toni mantejat per alguns membres de la colla al finalitzar la diada de Sant Fèlix del 2017. **Foto Xavi Vicente**

05.11.2017

Sagrada Família

Castells:
3d8, 3d6 i 4Pd4

Foto: Josep Pont

2017 UN ANY DIFERENT

11.02.2017

Concert per les
persones refugiades
al Palau Sant Jordi

Actuació amb:

Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Jove Xiquets de Tarragona
Minyons de Terrassa

Castells:

4d7 conjunt i Pd5

19.03.2017

Inauguració del local
de la colla dels
Moixiganguers d'Igualada

Actuació amb:

Moixiganguers d'Igualada

Castells:

4Pd4, 3d8, 4d8, Td7, Pd5 i 4Pd4

26.03.2017

Actuació de Cal Figarot

Actuació amb:

Matossers de Molins de Rei
Xiquets del Serrallo

Castells:

Pd4, 3d8, Td8f, 3d7s, 4d8, Pd6 i 6Pd4

1R CASTELL
FOLRAT DE LA
TEMPORADA

Fotos: Anna Bosch i Toni Solé

02.04.2017

XXIV Dia del graller

Castells:9d7, Td8f, 3d9f, 3d7s, 4d8
i Pd5 i 6Pd41R CASTELL
DE 9 DE LA
TEMPORADA**05.04.2017**Congrés sobre la Diabetis
al Palau de Congressos
de Catalunya**Castells:**

Td6, 3d7, 4d7 i 2Pd4

30.04.2017Fira de Primavera
de Martorell**Actuació amb:**Castellers d'Esparreguera
Castellers de Santpedor**Castells:**

3d8, Td8f, 4d8, Pd6 i 6Pd4

Fotos: Toni Solé

06-07.05.2017

Viatge a Rotterdam

Castells (06.05.2017)

3d7a, 4d8, Td7, 3d8, 3d7s, Pd5 i 2P4 i 4Pd4
5d7, 4d8, 3d8, Td7, 3d7s i 2Pd5

Castells (07.05.2017)

2P4
3d7a, 4d8, Td7, 3d8, 3d7s, 2Pd5 i 4Pd4

Fotos: Toni Solé

ROTTERDAM HOSPITALARI

NINO PURTSKHAVIDZE
AMFITRIONA GEORGIANA
I HOLANDESA

 @tantenino

Em vaig assabentar del fet casteller quan la meva neboda valenciana, la Maixa, va portar a Geòrgia pòsters amb les imatges dels Castellers de Vilafranca. Això va succeir al segle passat, ni recordo l'any. No ens va impressionar gaire i ara entenc per què: veure una torre humana d'uns quants pisos (i no té gaire importància si en són 6, 8 o 10) és molt bonic, però res més. És el mateix que veure una foto de les onades, no té vida. Un castell és un ésser viu. Cal ser-hi i experimentar-ho per contagiar-se'n, per entendre-ho i per enamorar-se'n. Així que, quan vaig ser a Vilafranca i vaig presenciar una actuació en directe, vaig quedar completament bocabadada.

Des de l'any 2011 tinc una petita galeria denominada "Tante Nino" (Tieta Nino). És una mena de saló on s'organitzen festes, concerts, projeccions de pel·lícules, en definitiva, tot allò que ve de gust. Justament per això li diem "tieta". A ca la tieta tot està permès i tot es pot acordar. Als Països Baixos, on he viscut l'últim terç de la meua vida, és necessari fer-ho tot seguint uns regles molt severes. Per a nosaltres, que som gent del sud, és molt complicat entendre-ho. En aquella època ja finalitzava la presidència del Jou Cabré i jo ingènuament em vaig imaginar que encara hi seríem a temps per celebrar aquest últim any amb un viatge a Rotterdam. Però, res més lluny de la realitat. Pretenia pagar el viatge de 150 persones i necessitava subvencions, però a Europa ningú no té pressa, i encara menys a l'Europa del nord. Va ser un llarg camí donant-hi voltes i convencent-ne els holandesos... La pregunta que em feien ells era: com és que els nens pugen a dalt de tot sense els pares?

La idea era convidar els Castellers de Vilafranca a la ciutat on visc i, sobretot, a l'illa on es troba "Tante Nino". De fet, el meu local no té la dimensió necessària per convidar-hi tota una colla castellera, però en aquesta vida moltes coses s'han de mesurar per la dimensió de la bogeria i del desig. La meua bogeria era tan gran que també vaig convidar una coral georgiana d'onze persones. A més, preteníem organitzar una exposició del tema casteller al mateix local. Perquè els habitants de l'illa coneguessin millor i sentissin plenament què significa una colla castellera vaig decidir

allotjar els catalans a les cases dels holandesos. La gent s'ho va prendre amb molt d'entusiasme; em sembla que no s'ho creien gaire, que fos possible.

Uns dies abans del gran xou va arribar el grup de nou persones encapçalat pel Xaio. Gent jove fantàstica que amb moltes ganes realitzaven els tallers que eren molt amens i divertits. I quan va arribar el gruix de la colla em vaig emocionar. Els nens! Aquests meravellosos nens que pugen a dalt de tot de cop eren a casa meua i els podia tocar i fins i tot els vaig arribar a diferenciar entre ells.

El dia 6 de maig del 2017 es van alçar les torres humanes a la nostra illa. Primer vam fer una cercavila i en arribar a la plaça, amb la vista espectacular al pont blanc, els catalans van aixecar els seus castells i els georgians van cantar les seves cançons. Al vespre hi va haver una gran festa al pati de "Tante Nino" que va ser molt divertida: els catalans ballant els balls de la FM i els georgians entonant els cànctics tradicionals.

Al dia següent al matí la Betlem Taravilla va convidar tothom a un gran esmorzar i després hi va haver una segona actuació al centre de la ciutat. La nota final d'aquest grandios projecte van ser corregudes i trencadisses provocades pels aficionats de Feyenoord que jugava aquella mateixa tarda. Així que el comiat va anar acompanyat per explosions i persecució policial. ●

Un castell és un ésser viu. Cal ser-hi i experimentar-ho per contagiar-se'n, per entendre-ho i per enamorar-se'n.

Fotos: Toni Solé

14.05.2017

Fires de Maig

Actuació amb:Xicots de Vilafranca
Colla Jove Xiquets de Vilafranca**Castells:**

3d8a, 4d9f, 3d9f, Pd7f i 8Pd4

Fotos: Toni Solé

27.05.2017

Firentitats a Sants

Actuació amb:Castellers de Sants
Castellers del Poble Sec
Castellers de Sant Cugat**Castells:**

Td8f, 3d9f, 4d8, Pd7f i 7Pd4

03.06.2017Festival Amades
a Sant Quintí de Mediona**Actuació amb:**
Castellers de Berga**Castells:**
4d8a, 4d9f, 3d9f, Pd7f i 7Pd4**09.06.2017**Anunci de
DO Penedès**Castells:**
4d8 i Pd5 i 2Pd4**09.06.2017**

Parc del Tívoli

Castells:
3d8a, 3d9f, Td8f i 3Pd5

Fotos: M. Rosa Ferré i Toni Solé

10.06.2017

Diada del Pati

Actuació amb:

Colla Jove Xiquets de Valls
Nens del Vendrell
Castellers de Barcelona
Moixiganguers d'Igualada

Castells:

Pd5, 3d9fa, Td9fm, 4d9f
i Pd7fc

1R CASTELL
GAMMA EXTRA
TEMPORADA

Foto: M. Rosa Ferré

JUNY D'ESTACADA

GALTIX
ARQUITECTE, AMANT DELS
CASTELLS I DELS VERDS

@galtiesrj

El juny entra amb una estacada, més ben dit, amb dues, en forma de gamma extra.

Els V de Verds descarreguen dos castells de màxima dificultat.

La diada comença amb la A d'Amunt, és a dir amb el 3 de 9 amb folre i agulla, un castell que mai s'havia descarregat a Valls, bressol dels castells, i el més matiner que ha vist el món casteller. Un castell que va pujar bé, amb unes bones mides, però que es va haver de defensar a la baixada del tronc. Un cop fora el tres, el pilar no va perillar en cap moment. Treballat, però aconseguit amb una gran il·lusió per a tota la colla.

La diada va seguir amb el segon gamma extra de la tarda. En aquesta ocasió vam descarregar la nostra torre de 9 amb folre i manilles. Va ser una torre molt treballada que, gràcies a l'esforç de tots, es va descarregar.

Les dues primeres rondes van ser la Ll de la Llabor de la temporada 2017: els dos primers castells de gamma extra de l'any que mostraven el camí cap a una gran temporada en què els grans castells arribaven d'hora.

A la tercera ronda vam descarregar el tercer 4 de 9 amb folre de la temporada. Va ser un quatre tremolós, però defensat amb solvència. Per tancar la diada vam carregar el pilar de 7 amb folre, que va caure just a la sortida de l'enxaneta.

Vam tancar la tarda amb una S de Somni: poder fer castells a la capital del calçot i fer-ho amb uns grans castells és un plaer.

V+A+LL+S= Valls, on el juny groc del cereal es torna Verd, un color verd de Vilafranca, un verd amb agulla i un verd amb forma de torre que van estacar a la capital de l'Alt Camp. ●

El 3 de 9 amb folre i agulla, un castell que mai s'havia descarregat a Valls, bressol dels castells, i el més matiner que ha vist el món casteller

Fotos: Xavi Vicente i M. Rosa Ferré

17.06.2017

Nit dels xarel·los

Castells:

4Pd4, 3d7s, 3d8, Td8f, 4d8, 5d7, 2Pd5 i 2Pd4

Foto: Xavi Vicente, M. Rosa Ferré i Toni Solé

02.07.2017

Festa Major de Barberà del Vallès

Actuació amb:Castellers de Sabadell
Xics de Granollers**Castells:**

Pd5, 4d9f, Td9fm, 3d9f, Pd6 i 5Pd4

08.07.2017

Diada del Pla de la Seu

Actuació amb:
Xiquets de Tarragona
Castellers de Sants

Castells:
3d9fa, i4d9, 4d9f, 3d9f i 2Pd5

15.07.2017

Diada de les Cultures a Altafulla

Actuació amb:
Castellers d'Altafulla
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Xiquets de Tarragona

Castells:
3d9fa, Td9fm, 4d9f i Pd7f

Foto: Toni Solé i Xavi Vicente

23.07.2017

Les Santes

Actuació amb:
Capgrossos de Mataró
Minyons de Terrassa

Castells:
Pd4, 4d9fa, Td9fm, i 3d8s,
3d8s, Pd7fc
i 8Pd4

Foto: Pontiroca

RECUPEREM EL 4 DE 9 AMB AGULLA

No era un castell més,
acabàvem de descarregar
un castell que sempre
havia estat nostre

**ORIO BORREDA
I ÈRICA OBIOLS**
CASTELLERS

 @UriBorrada
 @eri10_cdv

Arribàvem a Mataró amb el cap posat al 4 de 9 amb folre i agulla. Feia dos anys que no el descarregàvem, i la colla necessitava fer-ho. Com no podia ser d'una altra manera, vam començar amb el plat fort de la diada: aquest preciós 4 de 9 amb l'agulla que va donar una mica de feina per dalt a la baixada de dosos, però que després es va poder anar desvestint sense més complicacions. La carregada va ser eufòrica, i els pilaners, com ja ens tenen acostumats amb la seva veterania, van poder anar descarregant el pilar. No era un castell més, acabàvem de descarregar un castell que sempre havia estat nostre i l'havíem tornat a recuperar.

En segona roda, per agafar aire, vam anar per la torre de 9 amb folre i manilles, tan nostra. Tot i un canvi al pis de dosos, vam fer que el difícil semblés fàcil i vam descarregar-la per quart cop a la temporada. Així doncs, ens trèiem l'espina de l'any anterior, quan ens havia fet llenya a Mataró.

La tercera ronda era l'hora del castell mediàtic, el 3 de 8 aixecat per sota, el que tant i tant agrada a l'espectador casteller. Després del gran treball fet als últims assajos, tocava portar-lo a plaça. Tots sabem que és un castell complicat i que requereix una execució perfecta; per això, en un primer intent, el tronc va cedir quan es feia l'última aixecada. Però la perseverança verda va donar fruit i el vam descarregar al segon intent. Va ser espectacular, un cop d'autoritat damunt la taula. Ens anotàvem el tercer 3 de 8 per sota de la història.

Per acabar vam afrontar l'espadat de 7 amb folre, però, baixant el dos, l'estructura va cedir. La calor i el cansament va passar factura en una diada de les Santes exigent.

Tot seguit alguns membres de la colla van celebrar la magnífica actuació en un dinar de germanor, juntament amb les altres colles. ●

Fotos: Pontiroca i Toni Solé

29.07.2017

Diada de la Festa Major de Vilanova i la Geltrú

1R CASTELL
DE 10 DE LA
TEMPORADA

Actuació amb:
Bordegassos de Vilanova
Colla Jove Xiquets
de Tarragona

Castells:
Pd4, Td9fm, 3d10fm c,
4d9fa, id Pd8fm i 2Pd5

Foto: M. Rosa Ferré

UNA PLAÇA 10

SARA RICA
CASTELLERA
VILANOVINA

 sara_rica

El 29 de juliol va ser un d'aquells dies que t'aixequés amb el somriure i l'energia d'estar en plena festa major. Era el dia de la diada castellera. La nostra diada no és la més important ni coneguda, però per a un vilanoví la plaça de la Vila és especial: amb un estil colonial únic, és el centre neuràlgic de la ciutat. I orgullosa i contenta recordes que és plaça de 10 des de l'actuació del 2016.

A Vilanova, com sempre i a cada plaça, ens hi tornàrem a deixar la pell: començaríem amb una torre de 9 amb folre i manilles i atacaríem el 3 de 10. Queda clar que els Castellers de Vilafranca no ens conformem, després de l'espectacular 3 de 10 de la temporada 2016, el més matiner de la història i per a mi un dels més emotius. El 2017 ho volíem tornar a repetir.

Va començar la diada de la mateixa manera que l'any anterior: tots junts a les casernes per començar la cercavila cap a plaça. Ens vam enfaixar i, al sentir el toc de gralles, vam començar a desfilar cap a la plaça entre rialles i, a la vegada, pensant en l'actuació que anàvem a fer.

A l'arribar a plaça, es va fer un pilar caminant i ens vam anar col·locant a la nostra posició. Era el moment de visualitzar-nos al castell, com tantes vegades hem sentit a dir. En aquell moment vaig pensar en tots els assajos i actuacions que dúiem a l'esquena per tranquil·litzar-me i vam començar: amb el nucli dels baixos col·locats, els segons van donar el vistiplau per continuar i anar tancant el peu. Seguidament va començar a pujar el folre, les manilles, el tronc... i vam sentir el toc de gralles i continuàvem pujant. I de reüll vaig veure com la canalla, valenta, pujava! Començava a sentir la plaça, els ànims, l'emoció i els aplaudiments. L'enxaneta va fer l'aleta i, entre l'alegria i l'emoció, vam descarregar el primer castell: una torre de 9!

Amb aquesta empenta vam començar a preparar-nos per fer el 3 de 10. Tot i descarregar-lo sis vegades la temporada 2016, no oblidàvem que és un castell de deu. Poc a poc vam muntar el peu; va pujar el folre, les manilles i el tronc, i vam continuar al-

çant el castell. En aquell moment sentia el silenci de plaça, els nervis i, de cop, l'alegria de saber que l'enxaneta ja havia fet l'aleta; però seguidament vaig sentir la "ràbia" de la caiguda. Aquesta vegada havíem aconseguit una gran fita: carregar-lo, però quan ets a plaça i en aquells moments ho vols tot, i segurament aquell dia el neguit i els nervis ens van jugar una mala passada.

No obstant això, encara quedava una ronda i el pilar. La caiguda ens va afectar, però vam lluitar per fer la millor actuació possible, i així va ser: 4 de 9 amb folre i agulla a tercera ronda. I amb aquest últim castell, vaig dibuixar un somriure perquè sabia el que acabàvem de fer. Havíem carregat un 3 de 10 i havíem tornat a descarregar dos castells més de gamma extra. Finals de juliol i havíem fet una actuació bestial.

La cirereta del pastís no va poder ser i el pilar de 8 va haver d'esperar. Aquest cop ens vam acomiadar amb dos pilars de 5. Però la plaça de la Vila i Vilanova i la Geltrú esperarà amb ganes la propera actuació per veure els verds lluitant per assolir nous reptes i objectius. ●

Sentia el silenci de la plaça, els nervis i, de cop, l'alegria de saber que l'enxaneta ja havia fet l'aleta

Fotos: Toni Solé

Av. Mediterrània, 1-3, 2n A
08720 Vilafranca del Penedès
Mòbil 667 718 861 · 661 863 428
estranyjordi@gmail.com
www.pintorsjordiestrany.com

Entremig de vinyes al cor del Penedès

**La millor tendència:
la senzillesa i l'elegància.
Cada celebració serà única
i inoblidable**

Masia La Torre del Gall

c/ de la Torre del Gall, s/n · Sant Cugat Segarrigues · Alt Penedès
T. 93 899 20 03 · www.latorredelgall.com · anna@latorredelgall.com

INFORMÀTICA - OFIMÀTICA
MOBILIARI i MATERIAL D'OFICINA

DEVELOP Distribuidors Oficials i Servei Tècnic

C/ SANT PERE, 148 TEL: 93.890.39.66

C/ MESTRE RECASENS, 3 TEL: 93.890.34.43

Vilafranca del Penedès

www.ofima.cat

12.08.2017XXXII Aniversari
de Cal Figarot**Actuació amb:**Colla Joves Xiquets de Valls
Castellers de la Vila de Gràcia**Castells:**

3d9f, Td9fm, 4d9f, Pd7f i 4Pd4

15.08.2017Festa Major de
la Bisbal del Penedès**Actuació amb:**Colla Casteller de la Bisbal del Penedès
Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Joves Xiquets de Valls**Castells:**

Pd5, i 3d9fa, 4d9f, Td9fm, 4d9fa c i Pd6

26.07.2017

El Catllar

Actuació amb:Colla Vella dels Xiquets de Valls
Colla Jove Xiquets de Tarragona**Castells:**

Td9fm, 3d9fa, 4d9f i Pd7f

Fotos: Toni Solé

27.08.2017

Diada de la Festa Major de L'Arboç

Actuació amb:

Minyons de l'Arboç
Colla Vella
dels Xiquets de Valls
Colla Jove Xiquets
de Tarragona

Castells:

Pd4, Td9fm, 3d10fm,
i 4d9fa, 4d9f, Pd7f i 6Pd4

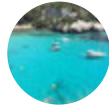
Foto: Xavi Vicente

OBJECTIU DE 10 PER AFRONTAR SANT FÈLIX

Cal recordar que en tot l'any 2017 només els Castellers de Vilafranca hem aconseguit descarregar el 3 de 10 amb folre i manilles

JOAN MILÀ

@jmilahug

Amb la Festa Major de Vilafranca a tocar es presenta, com és habitual, un cap de setmana previ més que intens: dissabte el desplaçament és al Catllar i diumenge, a l'Arboç. Les dues diades tenen un cartell molt similar i ple de rivalitat castellera.

Al Catllar es completa la diada amb una actuació global excel·lent i segurament superior a les expectatives. Es descarreguen tots els castells. Cal destacar la primera torre de 9 amb folre i manilles de la Jove de Tarragona, el 4 de 9 amb folre i agulla que recupera la Colla Vella i dos castells que s'han anat veient al llarg de la temporada verda: la torre de 9 i el 3 de 9 amb agulla. Vella i Jove també descarreguen el 5 de 9 amb folre i la Jove posa la cirereta amb el pilar de 8. En total s'arriben a descarregar vuit castells superiors al 3 de 9.

Els Castellers de Vilafranca, però, havíem concentrat els esforços del cap de setmana en un altre objectiu: descarregar el 3 de 10 amb folre i manilles a l'Arboç. El castell va quedar en carregat a la Diada de Vilanova i la Geltrú, el 29 de juliol, i per la colla era importantíssim assolir-lo abans de la Festa Major.

Així doncs, després d'haver actuat el seguici popular i una vegada els Diables de l'Arboç van haver recitat els versos satírics, arranca la diada. Els verds sortim de torre de 9 amb folre i manilles, la vuitena de l'any, per encarrar, en segona ronda, el repte del castell de deu. Hi ha nervis, però també moltes ganes; sabem que és a les nostres mans i d'aquesta manera aconseguim realitzar-lo i que el carrer Major de l'Arboç vegi el segon colós de la seva història. Eufòria que potser serà simptomatoma de la posterior ensopagada amb el 4 de 9 amb folre i agulla. Acabem la diada amb el 4 de 9 amb folre i el pilar de 7, reservant energies i mirant de reüll el dia 30.

La primera sensació és de regust agredolç, però, una vegada es veuen les coses amb perspectiva ens adonem que estem davant d'una gran actuació, en la qual s'ha aconseguit el principal objectiu: descarregar el 3 de 10. Potser de tant en tant cal recordar que en tot l'any 2017 només els Castellers de Vilafranca vam aconseguir descarregar aquest castell per ser conscients de la dificultat que representa i la dedicació que requereix. ●

Fotos: Xavi Vicente i Toni Solé

29.08.2017

Vigília de Festa Major

Actuació amb:
Xicots de Vilafranca

Castells:
Td7, 5d7 i Pd5
a la Cercavila
Pd4, 3d9f, Td9fm, 4d9f
i Pd7f

30.08.2017

Diada de Sant Fèlix

Actuació amb:
Colla Vella
dels Xiquets de Valls
Colla Joves
Xiquets de Valls
Minyons de Terrassa

Castells:
Pd4, 3d10fm, Td8, i 4d10f,
3d9fa i Pd8fm

Foto: Xavi Vicente

SANT FÈLIX: SÍ, PERÒ... TAMBÉ!

Quatre hores més tard els dubtes s'havien esvaït. Havíem tornat a fer la millor actuació de la història

UN CASTELLER
ANÒNIM

I tornava a ser Sant Fèlix, per a molts l'actuació més important de l'any, i més en any que no hi ha concurs. La colla hi arribava amb els quatre castells més grans que s'han descarregat mai a punt, sabent quins anirien a les dues primeres rondes (3 de 10 i torre de 8 neta) i amb la intriga de saber quin seria el tercer (4 de 10 o 4 de 9 net). Tot i això hi havia qui arribava amb més bones sensacions i qui amb menys, ja que la temporada no deixava de donar-nos-en una de freda i una de calenta. És cert que fins aquell moment havíem descarregat molts grans castells (el 3 de 10 -tres dies abans-, torres de 9 -més que mai-, el 3 de 9 amb agulla -el més matiner de la història i el primer a Valls-, el 4 de 9 amb agulla -que recuperàvem després d'uns quants anys-, el 3 de 8 aixecat per sota -el tercer de la colla-...), però també teníem algunes estadístiques negatives (més caigudes de les habituals com en els intents de 3 i 4 de 9 amb agulla o del 4 de 9 net -que ens tancava la porta a l'objectiu de l'any: el 4 de 10 amb folre-, arribar a Sant Fèlix sense haver fet el pilar de 8...). Si, a tot això, hi sumàvem una Colla Vella que arribava forta tot i haver fet un inici de temporada dubtós, una Joves amb objectius clars i treballats i uns Minyons que venien amb molta il·lusió, arribava una jornada de les que ens agraden, en què ens tocava competir per tornar a ser els millors a casa nostra.

Quatre hores més tard els dubtes s'havien esvaït. Havíem tornat a fer la millor actuació de la història. Un 3 de 10 de manual que no va tenir res a veure amb el lluitat de forma èpica a l'Arboç tres dies abans; una torre de 8 neta amb canvis al tronc i que tornàvem a descarregar molt còmodament dos anys després; un 3 de 9 amb agulla sense despenjar-nos tot i els canvis forçats després de l'ensopagada amb el 4 de 10, i un gran pilar de 8 que demostrava que, si no l'havíem fet abans, era per mala sort. Tot i així havíem deixat el 4 de 10 en intent i el 4 net al tinter, seguint la dinàmica del "sí, però..." d'aquesta temporada 2017. Però si el "sí, però..." vol dir fer la millor actuació de la història, a casa i davant de les colles rivals, que per molts anys sigui. ●

Fotos: Ajuntament de Vilafranca, Toni Solé i Xavi Vicente

La cultura i les arts es mereixen el nostre màxim interès

Potenciar la cultura i les arts és potenciar la creativitat, la convivència, el progrés i tot allò que enriqueix una societat moderna i avançada.

A Banc Sabadell, la cultura i les arts ens mereixen el màxim interès.

31.08.2017

Diada de Sant Ramon

08.09.2017

Mas Tinell

11.09.2017

Manifestació ANC

Actuació amb:

Xicots de Vilafranca

Castells:

Td7, 5d7, 3d7, 4d7a i 2Pd4

Castells:

Pd5, 4d8, Td7, 3Pd5, 3d7, 5d7, Td8f i 2Pd5

Castells:

Td8f, 3d9f, 4d8, Pd6 i 2Pd5

Fotos: Toni Solé

17.09.2017

Diada de Santa Tecla

Actuació amb:

Xiquets de Tarragona
Colla Jove Xiquets
de Tarragona
Colla Vella dels Xiquets
de Valls

Castells:

3d10fm c, Td8 c, id 4d9,
4d9 c i Pd6

Foto: Lins Griñó

MÉS QUE A MITGES

Nosaltres millor que ningú coneixem les dues cares de flirtejar amb la història

PERE BOLET
CASTELLER
I HIMALAISTA

El més fàcil de descarregar la Santa Tecla del 2017 van ser les dues ampolles de Chartreuse després de dinar. Només dues setmanes després d'entrar en vigor la nova normativa del Concurs de Tarragona, que tan sols puntea un castell carregat, a la plaça de la Font hi vam carregar el 3 de 10 amb folre i manilles, la torre de 8 neta i el 4 de 9 net. Vam sortir cruixits, però els responsables d'aquesta norma devien marxar... Sigui com sigui, a Tarragona, ja vam deixar-hi la quota de caigudes coberta per uns quants anys. No ho oblidem per a les properes ocasions.

Diuen que ens va quedar la feina a mitges. A mitges? Quedar-se a mitges és treure un 5 en un examen. Però portar un 3 de 10, que et cau a punt de descarregar; després carregar la torre neta, i encara (després de desmuntar-ne un intent), a la quarta ronda, tornar a quedar-te a punt de descarregar un monstre, en aquest cas el 4 net, això és més que fer la feina a mitges: això és donar-ho tot!

Una lectura menys resultatista seria "vam anar a fer la millor actuació de la història i ens vam endur tres hòsties". Bé, a veure... certament seria un titular inapel·lable. És una mica dur, però la diada també ho va ser. Dura i llarga. Tot i així, nosaltres millor que ningú coneixem les dues cares de flirtejar amb la història. Si ho haguéssim descarregat tot, les bufetades haurien estat per poder escriure aquesta crònica, però no va ser així, i "l'honor" m'ha tocat a mi.

En la nova temporada aquests castells els descarregarem tots tres juntets, perquè els sabem fer i ens ho guanyarem. I la crònica l'escriuré jo, que potser no en sé, peròregaré més fort. ●

Fotos: Lins Griñó i Toni Solé

GRUP Jounou

www.jounou.es

**Jounou selecció
VEHICLES D'OCASIÓ**

www.ocasio.jounou.es

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
938900303
SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
938142264

OPEL

JOUNOU S.A

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
938900303
SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
938142264

SEAT

JOUMÓVIL S.A

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
938904583
SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
938145414

HYUNDAI

PENEDESCAR S.A

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
938173484
SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
938143404

HONDA

STYL AUTO S.A

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
938170103
SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
938142246

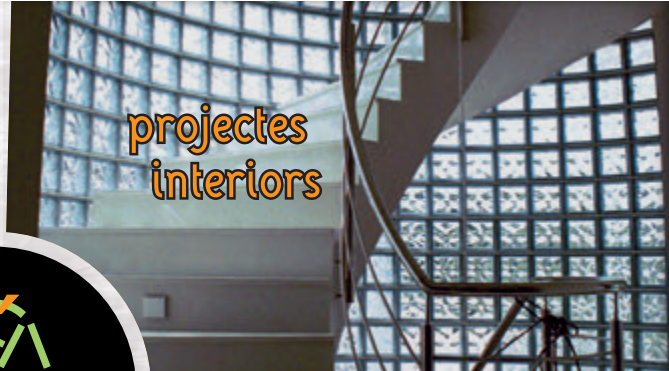

JOUNOU S.A

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
938900303
SANT PERE DE RIBES/VILANOVA
938142264

cuines innovadores

projectes interiors

projectes exteriors

banys de disseny

MASO
marbres

Av. Vilafranca, 7 · Pol. Ind. Sant Pere Molanta
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
Tel. 93 818 04 60
www.marbresmaso.com

23.09.2017

La Mercè

Actuació amb:

Castellers de Barcelona
Minyons de Terrassa

Castells:

Pd5, Pd4, Td9fm, id 4d9, 3d9f, 4d9f, Pd7f i 3Pd4

24.09.2017

Festa Major d'Esplugues de Llobregat

Actuació amb:

Castellers d'Esplugues
Capgrossos de Mataró

Castells:

3d9f, id 4d9f, 4d9f, 3d8a, Pd7f i 5Pd4

Fotos: Toni Solé i M. Rosa Ferré

07.10.2017

Diada del Mercadal

Actuació amb:

Xiquets de Reus
Colla Vella dels Xiquets
de Valls
Minyons de Terrassa
Colla Jove Xiquets de
Tarragona
Capgrossos de Mataró

Castells:

3Pd5, 3d9fa, Td9fm, Td8
i Pd8fm

Foto: Toni Solé

DRACARYS!

LAIA COLOMÉ
PERIODISTA A RAC1,
CASTELLERA I DEL PENEDÈS

 @LaiaColome

És 7 d'octubre. Fa encara no una setmana que vam ser els protagonistes del major desafiament al règim del 78. L'1 d'octubre ens vam llevar als collegis electorals, vam protegir les urnes i les paperetes amb el nostres cossos i ens van apallissar per voler votar. La setmana ha estat molt convulsa, el terratrèmol informatiu ens ofega. Però avui s'actua al Mercadal, a Reus, com cada primer dissabte d'octubre d'any que no hi ha Concurs.

Surto de casa mig escèptica, descentrada, cansada de tota la setmana. Comento a casa: "només agafo la faixa, així m'obligo a tornar aviat per descansar". L'ambient a plaça està enrarrit. Es parla més de política que de castells, però la diada comença i, com marca la tradició durant tota la temporada, actuem en última posició. De sortida descarreguem el 3 de 9 amb folre i l'agulla, després de desmuntar-ne un primer peu.

Ens plantem a la segona ronda i el que en les últimes hores es rumorejava se'ns plantifica davant. La Colla Vella descarrega sense despenjar-se el 4 de 10. "Bé, penso, ara nosaltres farem la torre de 8 i capgirem la truita". Però no, en desmuntem el peu. Em desperto de cop, i com jo, mitja colla. Com si fins aquell moment haguéssim estat divagant per la plaça, apàtics, ara aquí, ara allà. Tenim l'orgull ferit. Ens surt la bèstia verda i, si, per què no dir-ho, fa temps que no descarreguem una torre de 9 amb folre i manilles amb tanta mala llet. A la transmissió per Ràdio Vilafranca, en Pep Ribes diu que probablement s'haurà d'esperar fins a Tots Sants per veure la més gran de les torres, amb permís -diu ell, i també dic jo- de la torre de 9 amb folre. Però ens plantem a la tercera ronda amb el segon gir de guió de la diada: hi tornem amb la torre de 8, davant la incredulitat, segur, de bona part de la plaça. I es descarrega, amb una estrena a segons. Com quan Daenerys Targaryen ordena als seus dracs arrasar tot el que trobin al crit de "Dracarys!". Fa mesos que ho penso, això de la torre. Per Sant Fèlix també vam fer un "Dracarys!". I després d'una gran torre, fem el gran pilar: de 8 amb folre i manilles.

I després de veure i viure tot això, jo no puc tornar cap a casa. És impossible. Això s'ha de celebrar; ja hem patit prou aquesta setmana! Aconsegueixo arreplegar una samarreta per no haver de sortir de festa amb la camisa, i cap a celebrar-ho! ●

Hi tornem amb la torre de 8. I es descarrega, amb una estrena a segons. Com quan Daenerys Targaryen ordena als seus dracs arrasar tot el que trobin al crit de "Dracarys!"

Fotos: Toni Solé i Ariadna Escoda

FRED VILAFRANCA

Visita les noves instal·lacions
Disposem d'aparcament propi

FRED VILAFRANCA, SL

Carrer La Múnia, 54 · Pol. Ind. Domenys I
08720 Vilafranca del Penedès
Tel. 93 890 48 52 · fred@fredvilafranca.com
www.fredvilafranca.com

- Aire condicionat (Domèstic i industrial)
- Tot en fred industrial
- Calefacció industrial
- Maquinària d'hostaleria · Alimentació
- Cambres frigorífiques
- Instal·lacions per a col·lectivitats
- Instal·lacions per a bars i restaurants
- Pressupostos sense compromís
- Balances i bàscules electròniques
- Venda d'accessoris
- Campanes extractores industrials

SMP.

SERVEIS MÈDICS PENEDES

Transformant el
servei en relació

Dilluns
Matí de 9 a 12.30 h
Tarda de 15.30 a 19.30 h
Dimarts
Matí de 9 a 12.30 h
Dijous
Tarda de 15.30 a 19.30 h

14.10.2017

Romeria a Montserrat

Castells:

3d7, 5d7, id 4d8, 4d8, 4d7a, Td7, Pd5 i 4Pd4

28.10.2017

Festa de la Tardor a Sant Cugat del Vallès

Actuació amb:

 Castellers de Sant Cugat
Castellers de Sabadell

Castells:

Pd5, 3d9f, Td9fm, 4d9f c

Fotos: Toni Solé i Marta Escudé

01.11.2017

Diada de Tots Sants

Actuació amb:

Capgrossos de Mataró
Castellers de Sants
Xiquets de Tarragona

Castells:

Pd4, Pd5, 3d10fm, Td8,
3d9fa, i Pd8fm, Pd8fm i
12Pd4

Foto: Xavi Vicente

Foto: M. Rosa Ferré

TOTS SANTS PER EMMARCAR

CUGAT COMAS

TIO ALEGRE DE MATARÓ,
FA CASTELLS AMB ELS CAPGROSSOS

[@cugatmataro](#)

Des que al sorteig previ de posició ens va tornar a tocar el Reno que vaig percebre que la cosa rutllaria. Tots Sants, Vilafranca del Penedès: i ja no cal afegir res més. Les quatre colles entrem a plaça aquell dia sabent el pa que s'hi dona i sobretot el rèdit que en podem treure. Començant pels verds, de qui sempre tenim l'ocasió d'aprendre, a qui sempre ens agrada tenir l'oportunitat d'ajudar i amb qui sempre ens ve de gust tenir el privilegi de compartir plaça. Per vosaltres, vilafranquins, la cosa es podria resumir amb allò de "un dia més a l'oficina" afegint-hi alguna cosa. Una millor diada més a l'oficina? Sant Tor-nem-hi amb la millor? Tots Sants Fèlix? Tant és el titular. El fet és que plantegeu una seqüència que només vosaltres sabeu fer i la brodeu.

Espero que mai no passi, però crec que només si algun dia perdem aquesta torre de 8 immaculada l'arribarem a valorar, plegats, en plenitud. Quina exhibició. El millor espectacle que es pot veure en una plaça castellera ens torna a gelar a tots la sang mentre la feu quasi que diria que sense la llumeta de reserva ni fent pampallugues. De debò, verds, quina passada! Feu agenollar altre cop aquest 3 de 10 que us havia sortit una mica més rabiüt aquest any de bones a primeres i segelleu un 3 de 9 amb l'agulla marca de la casa. Massa relax a última hora, com quan anàvem a classe, suposo que explica el primer ensurt amb el pilar de 8. Res. Tornar-hi i bufar i fer ampolles. Gran segell per a un any que no ha estat fàcil i això que, despistat i en les nostres coses, no és fins anant al Figarot que hi caic: veniu del dia de Sant Cugat i heu tornat a fer el que heu fet. Em passa la vostra canalla a la vora i m'emociono. De càtedra!

Els companys de cartell afinem, i ho dic en plural perquè també quan no surt el dia rodó crec que amb Borinots i Matalassers formem un bon "nosaltres" per acompanyar-vos. Afino prou per tornar a comprovar la fèrria salut de la torre emmanillada dels de Sants. Sempre he dit que per mi són la colla referent de la segona classe castellera, si és que dit així no sona disgregador.

Dels amics tarragonins, una diada resum de l'any. Molta olor d'embragament, altes intencions i expedicions no del tot reeixides.

He d'acabar amb nosaltres. A l'epíleg d'un any màgic, la Més Castellera ens torna a servir d'estímul. Al costat dels millors –i amb la seva ajuda– ens inspirem més que en cap ocasió abans. I gaudim cada moment del primer cop que portem a plaça tres castells dels més grossos. El col·lapse nerviós del moment potser difereix la digestió del que aconseguim. També la tosuderia de quedar-se amb el pilar coronat però incomplet. Res que la distància no arregli. Va ser sensacional, les tres hores més sublimes dels nostres 21 anys possiblement. Va ser Vilafranca, un Tots Sants de 2017. Mentre els verds feien gran la llegenda, nosaltres esbossàvem la nostra història. Gràcies per tot i per sempre. ●

Fotos: Ajuntament de Vilafranca i Toni Solé

Si algun dia perdem aquesta torre de 8 immaculada l'arribarem a valorar, plegats, en plenitud

CASTELLERS DE VILAFRANCA EL 2017 EN XIFRES

Registres per a la història

MILLORS DIADES COMPLETES DE LA HISTÒRIA

2

Repeteixen en dues ocasions la millor diada completa de la història

3d10fm, Td8, 3d9fag i Pd8fm
30 d'agost, Sant Fèlix i
1 de novembre, Tots Sants.

NOU RÈCORD D'ACTUACIONS AMB CASTELLS DE GAMMA EXTRA

17

6 amb 1 castell de GE
5 amb 2 castells de GE
3 amb 3 castells de GE
3 amb 4 castells de GE

(Castells almenys carregats)
Supera les 16 actuacions de la temporada passada de la mateixa colla.

CASTELLS DE GAMMA EXTRA (SUPERIORS AL 9D8) EN UNA TEMPORADA

37

37: 32 de descarregats
+ 5 de carregats

Igualen els 37 (33 de descarregats + 4 de carregats) que tenien ells mateixos el 2016, però no repeteixen el nombre rècord de descarregats (33).

CASTELLS DE 9 DE LA TEMPORADA 2017

64

58 de descarregats
+ 6 de carregats

L'any 2016 en van fer 76 (72 de descarregats + 4 de carregats), xifra rècord.

ACTUACIONS AMB CASTELLS DE 9 I/O SUPERIORS

24

4 amb 1 castell de 9
3 amb 2 castells de 9
14 amb 3 castells de 9
3 amb 4 castells de 9

L'any 2016 en van fer 28, xifra rècord.

RÈCORD DE Td9fm

13

Superen les 10 que ells mateixos havien fet els anys 2015 i 2016.

RÈCORD 3d9fa

7

Repeteixen el nombre que la temporada 2016 van fer ells mateixos.

RÈCORD Td8

4

3 de descarregades
+ 1 de carregada

Superen les 2 que ells mateixos havien descarregat els anys 2011 i 2012.

PEP RIBES
CARPE DIEM. CASTELLS,
REPÚBLICA CATALANA

 @pepribes

Més registres en castells

Castell de 9 més matiner de la història de la colla: 3d9f. 2 d'abril, a Vilafranca.

Dos castells de 9 junts més matiners de la colla: 4d9f i 3d9f, 14 de maig, a Vilafranca.

Primer 3d9fag descarregat al Km 0 del món casteller: 10 de juny, a Valls.

Castell de 10 més matiner (carregat): 3d10fm carregat, 29 de juliol, a Vilanova i la Geltrú.

Actuacions del 2017 al top ten (10 millors) de diades més completes (3 castells i pilar) de la història

Sant Fèlix: al número 1.

Tots Sants: al número 1.

Totes dues igualades, amb la mateixa diada, pels Castellers de Vilafranca al Tots Sants 2015.

Els Castellers de Vilafranca s'estrenen a noves places:

Castells de 9 a Esplugues de Llobregat Gamma extra a Valls, Barberà del Vallès (estrena de plaça de gamma extra) i Sant Guat del Vallès.

Castells del 2017 - colles de gamma extra

	7d8	Td8f	Pd7f	5d8	4d8ag	3d8ag	4d9f	3d9f	9d8 (3en.)	3d8ps	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fag	3d9fag	4d9	Td8	3d10fm	4d10fm
C. Vilafranca		8	10+2		1	3	13+1	13		1	13	3		2+1	7	0+1	3+1	3+2	
C. Vella X. Valls		5	6	13	7	1	6	16	3		0+1	2	9	4		2+1	0+1		1+1
M. Terrassa	1	14	7+1	8		2	9	20			7	2+1	0+1					0+2	
C. Jove X. Tarragona		3+1	9	13	4+2	3	11	11	4		2	5+1	7+1		0+1	0+1		0+1	
C. Joves X. Valls		14	10	1	3+2	7+1	3	14+1			1+1	1+2				2+2			
C. Sants		7	0+1	3	1		6	8			2								
C. Mataró	1	9	4	7			6	17			5	0+1	3						

Estructures castelleres

Dades a 31 de desembre del 2017. Millors registres en cadascuna de les estructures castelleres fetes pels Castellers de Vilafranca i les altres colles

CASTELL	2017 CDV	RÈCORD CDV	RÈCORD GENERAL	
7d8		4d (2015)	8d (CVG 2015 - CSab 2017)	● ●
Td8f	8d	19d (1998)	21d (CVXV 2010)	●
Pd7f	10d+2c	16d (2007)	16d (CV 2007)	●
5d8		12d+1c (1997)	17d (MT 1998 - CJXT 2015)	● ●
4d8ag	1d	16d (2005-2008)	16d (CV 2005 i 2008)	●
3d8ag	3d	7d (2010)	7d+1c (CJXV 2017)	●
7d8ag		1d (2015)	1d (CV 2015)	●
5d8ag		1d (2009-2010)	1d (CV 2009 i 2010)	●
4d9f	13d+1c	17d (2016)	17d (CV 2016)	●
3d9f	13	21d (2015)	21d (CJXT 2014 - CV 2015)	● ●
9d8 (1en.)		4d+1c (2014)	4d+1c (CV 2014)	●
9d8 (3en.)		1d (2014)	9d (CJXT 2016)	●
3d8ps	1d	2d (2016)	2d+3c (CVXV 2001) - 2d (CV 2016)	● ●
Td9fm	13d	13d (2017)	13d (CV 2017)	●
Pd8fm	3d	10d (2015)	10d (CV 2015)	●
7d9f		1d (2012)	1d (CV 2012)	●
5d9f		3d (2006)	9d (CVXV 2017)	●
4d9fag	2d+1c	3d (2000-2006-2010-2014)	6d+1c (CVXV 2015 i 2016)	●
3d9fag	7d	7d (2016-2017)	7d (CV 2016 i 2017)	●
4d9	0d+1c	2d (2012-2013)	3d (CVXV 2015 i 2016)	●
Td8	3d+1c	3d+1c (2017)	3d+1c (CV 2017)	●
3d10fm	3d+2c	6d (2016)	6d (CV 2016)	●
4d10fm		1d+1c (2016)	1d (MT 2015 i 2016 CV 2016 - CVXV 2016)	● ● ●
Td9f		1c (2005-2011-2012)	1c (CV 2005-2011-2012)	●

Caigudes

4d8 (inclòs) i superiors

ANY	CARREGATS	INTENTS	TOTAL CAIGUDES
2017	8	6	14
2016	4	4	8
2015	4	2	6
2014	8	1	9
2013	0	1	1
2012	4	3	7
2011	9	4	13
2010	4	4	8
2009	6	6	12
2008	13	3	16
2007	3	2	5
2006	5	2	7
2005	5	6	11
2004	6	4	10
2003	12	4	16
2002	7	10	17
2001	9	8	17
2000	5	10	15
1999	10	10	20
1998	9	7	16
1997	7	7	14
1996	15	2	17
1995	17	10	27
1994	11	10	21
1993	4	5	9
1992	10	8	18
1991	6	6	12

Satisfacció de la colla després d'haver descarregat el pilar de 8 amb folre i manilles a la Diada de Sant Fèlix del 2017. Foto Ajuntament

Avui encara em ressonen les seves paraules.

1 de novembre, Tots Sants, Diada de la Colla. Els verds acabaven de signar, una vegada més, la millor actuació de la història descarregant 3 de 10 amb folre i manilles, torre de 8 sense folre, 3 de 9 amb folre i agulla i pilar de 8 amb folre i manilles... quina barbaritat!

XAVI AYMERICH
PERIODISTA RAC1

 @xavinano

Ho havien fet una vegada més i, a la vegada, havien emulat aquell Tots Sants mític del 2015. Curiosament, però, ell no estava eufòric. Mentre l'entrevistàvem en directe, els membres de l'equip de "Castells a RAC1" ens anàvem mirant els uns als altres perquè no acabàvem d'entendre el seu to i les paraules que expressava. En certa manera, era com si el seu missatge no casés amb la grandíssima actuació que havíem viscut (i tingut l'ocasió de narrar).

LA PERFECCIÓ

Quin n'era el motiu? Realment hi havia hagut un problema? El peu del pilar de 8 s'havia enfonsat inesperadament, és cert, però ens sorprenia que aquella situació hagués deixat tan contrariat el Toni Bach. Fins i tot la mateixa colla no semblava fer gala d'una eufòria desmesurada (com sí que hem vist en tantes i tantes ocasions). Se celebrava la gran actuació que s'havia plantat a la plaça de la Vila, això sí, però la cosa no anava més enllà. Aquells crits de V-I-L-L-A-F-R-A-N-C-A! aquesta vegada no ressonaven amb la mateixa força

Més tard, amb el cap fred i sense la tensió que ens provoca una transmissió en directe, hi vam caure: la perfecció. La recerca de la perfecció! El cap de colla no podia estar pletòric perquè els verds tancaven una gran temporada, grandiosa, amb uns registres espectaculars, marcada, això sí, pel 'sí, però' bé ja sabem que els 'sí, però' afecten les emocions i això altera les percepcions malgrat que les xifres mostrin tot el contrari i parlin per si soles d'una temporada brillant. "Estic molt content", deia en Bach a RAC1, "però aquesta temporada sempre hi ha hagut alguna cosa. Aquell 'però'" I era talment així! De fet, pocs minuts abans ho havíem viscut en aquella mateixa diada amb el peu enfonsat del pilar. Sense saber-ho s'havia convertit en el 'sí, però...' de Tots Sants 2017.

DETECTAR ELS 'SÍ, PERÒ' I POSAR-HI REMEI

Ser a dalt de tot i mantenir-se al cim durant tant de temps és fruit de la feina ben feta. I això s'aconsegueix amb esforç i treball constant (a més de depurar la tècnica, això és evident). Ja sabem que és més difícil mantenir-s'hi que no pas arribar-hi i per això el lideratge obliga a analitzar amb lupa cadascun dels detalls. Fer-ne una revisió constant. Detectar aquells 'sí, però' i posar-hi remei. Trobar la solució que cal aplicar perquè aquells castells que es descarreguen a l'assaig després també es puguin portar a plaça sense ensurts.

Curiosament, el 'sí, però' dels verds no va ser l'únic d'aquest 1 de novembre. El cap de colla dels Capgrossos, Cugat Comas, tenia una reacció similar a la de Toni Bach a l'antena de RAC1. "No estem contents", deia i puntualitzava "prefereixo descarregar tots els castells". Els de Mataró havien firmat la millor actuació de la seva història, millorant els registres de l'actuació a la plaça del Mercadal de Reus d'unes setmanes abans. I ho aconseguïen després de descarregar exactament els mateixos castells (3 de 9 amb folre, torre de 9 amb folre i manilles i 5 de 9 amb folre) però canviant el pilar de 7 amb folre descarregat a Reus per un flamant pilar de 8 amb folre i manilles que va quedar carregat a Vilafranca.

ANY DE CONCURS

El 2018 és any de concurs. "Tot el que ha passat ens ha d'ajudar", rematava el Toni Bach a RAC1 pensant en la nova temporada. El primer cap de setmana d'octubre de 2018 la Tarraco Arena Plaça es tornarà a vestir de gala per viure, una vegada més, l'espectacle casteller més gran del món. És cert que haurem de veure com avança la nova temporada i quina és la salut de les colles quan arribi la tardor, però el canvi a la taula de puntuacions i les ganes de certes colles de trencar l'hegemonia verda al Concurs fan preveure, de nou, una cita de màxima exigència. Una cita en què els errors es poden pagar molt cars. Una cita en què la perfecció ha de ser absoluta. Un dia en què els 'sí, però' han de passar a millor vida.

El canvi a la taula de puntuacions i les ganes de certes colles de trencar l'hegemonia verda al Concurs fan preveure, de nou, una cita de màxima exigència. (...) Un dia en què els 'sí, però' han de passar a millor vida.

TOT

**tot està per dissenyar,
i tot és possible!**

Bildi

www.bildi.net

**Disseny gràfic
Comunicació visual
Consultoria**

Premiats als:

D&AD Awards, Red Dot,
ADC*E, Premis Laus,
Deutschland Designpreis...

Els de "Castells a RAC1" esperem seguir de prop la temporada i ser a les cites més importants per explicar-ho als nostres oients. Una audiència, per cert, que cada vegada és més gran i més entesa en castells i el fet casteller. D'això, els Castellers de Vilafranca també en tenen gran part de culpa. Quan a RAC1 ens vam plantejar fer les transmissions de grans diades castelleres, entre els primers que van confiar en nosaltres, hi van ser els de Vilafranca. Ens vam estrenar al Concurs de Castells de Tarragona del 2012 i, automàticament, l'any següent, ja debutàvem a la plaça més castellera amb les nostres transmissions. Aquell, evidentment, és un dels Sants Fèlix que recordem amb més emoció i que no oblidarem per molt que passin els anys. Per la nostra estrena al petit balcó del Reno, al carrer de la Cort, però sobretot, per la fantàstica actuació de la colla que aleshores liderava el Pere Almirall, amb aquell primer 3 de 10 amb folre i manilles descarregat de color verd o el *castell total* que tant ens agrada a l'equip de "Castells a RAC1".

I ja hi tornem a ser. Un altre 'sí, però' d'aquells que comentàvem. El *castell total*, el 4 de 9 sense folre, enguany ha quedat pendent per als vilafranquins. El tenen, ho sabem, però el 2017 no hem encertat a veure'l. Segur que en Bach i la tècnica el tenen al cap i pot ser un bon repte de cara al 2018. I amb el 4 de 10 amb folre i manilles pot passar ben bé el mateix. Però entre tot plegat recordo unes últimes paraules al micròfon de la Maria Garcia que deixaven entreveure el camí: "estar més atents, màxima tensió a plaça... la temporada del 2013, sense caigudes, pot ser un bon objectiu". Sembla que el camí està marcat. Amb les seves paraules Bach i Comas apellaven a l'efectivitat. A més, una de les grans novetats del sistema de puntuacions del Concurs és que només es permetrà puntuar un castell carregat per actuació. L'efectivitat té premi. Tenint clar l'objectiu, coneixent el punt de partida i trobant els matisos als detalls, el camí està marcat. Només falta que les coses surtin bé. ●

**"Estic molt content",
deia en Bach a RAC1,
"però aquesta
temporada sempre
hi ha hagut alguna
cosa. Aquell 'però'"**

Torre de vuit descarregada
a la 8 de Sant Fèlix
del 2017.
Foto Xavi Vicente

Intent del 4 de 9 fet a
l'actuació del Plade la Seu
a Tarragona, el 8 de juliol
de 2017.
Foto Xavi Vicente

L'objectiu principal de la temporada 2018 és tornar a tenir l'actitud i la predisposició de la temporada 2016. I també millorar el treball en els altres tres pilars: compromís, comunicació i innovació.

TONI BACH
CASTELLER I REMER
CAP DE COLLA

 @tonidelloret

protagonistes i coneixerem com es va descarregar el castell.

COMUNICACIÓ I INNOVACIÓ

Retornarem a la **comunicació** del 2016. Informarem pas a pas de com anem aconseguint les diferents fases. Penso que, com més informats estiguem, més fàcil serà afrontar els nous reptes. És important que la informació quedi per a la colla i que no s'escampi el que es demana que no surti a fora. Us recordo que el dia de la Bisbal del 2016 no es va saber que fèiem el 3 de 8 per sota fins al mateix dia.

La **innovació** més important de les dues últimes temporades és l'Àrea de Rendiment i Salut (ARIS). Convido a tothom a seguir les directrius que dona aquest equip i a adaptar-vos-hi de la forma més còmoda. És important que feu l'escalfament i els estiraments per tenir millor la musculatura i lesionar-vos menys. Per als que no podeu ser a l'assaig alhora de fer l'escalfament, us posarem uns cartells on s'indiquen uns exercicis bàsics a completar abans de començar. Animarem els que entrenen menys -o gens- i ocupeu posicions dures i d'exigència física a seguir un pla d'entrenament que pugueu fer a casa.

Per agilitzar el muntatge de peus, folres, manilles i puntals, és important seguir un ordre des de l'assaig. Parlem tot el que puguem entre prova i prova, però, quan s'indica que comença una prova, sigui al tronc, al folre, a les manilles, als puntals o al peu, tothom ha d'estar atent i en silenci. Està demostrat que, com més seguim aquestes pautes, més accelerem i millorem els muntatges a plaça.

PROGRAMACIÓ

Aquest any continuarem el mateix model de programació de les dues últimes temporades. Els resultats aconseguits ens han confirmat que la planificació amb els diferents punts àlgids escollits ens donen bons resultats. Hem d'afegir a les tres puntes d'alta intensitat anual: Vilanova, Sant Fèlix i Tot Sants, la biennal del Concurs. A totes aquestes puntes, després els acompanyarà un període

de recuperació. Després de Vilanova i de la Festa Major tindrem vuit dies de vacances. Després del Concurs ens aturarem tota la setmana. Per optimitzar els assaigs, és important que tothom concentri les vacances en aquests dies.

El primer tram de la temporada, fins a Setmana Santa, és decisiu per al seu desenllaç. És el que en l'esport s'anomena pretemporada i és necessari per a totes les parts del castell. Permet a tothom, mitjançant diferents jocs, exercicis i reptes, millorar les qualitats que després haurà d'aplicar en la seva posició. És una tornada progressiva a l'activitat. Tornarem a fer el treball en dos o tres grups.

En aquest primer tram és bàsic el treball que es fa amb la canalla. En les dues últimes temporades hem fet més promoció del treball de les altres parts del castell perquè tothom agafés consciència de la importància de la pretemporada. Penso que ara tots ja ho teniu clar i està consolidat que el dia 26 de febrer l'assaig comença per a totes les parts del castell. És per això que aquest any veureu que es farà molta promoció de la canalla i, en aquest primer tram, paral·lelament al treball de totes les parts del castell, iniciarem l'Escola de Castells.

ASSAIG JOVE

Al finalitzar el curs escolar tornarem a activar l'assaig jove. L'entrada de molts castellers i castelleres de la franja que va dels 15 als 25 anys fa que sigui important dedicar cada divendres una hora i mitja a formar els nous membres de la colla. En aquest assaig tothom pot millorar les seves qualitats castelleres i, com a la pretemporada, té l'oportunitat de provar-se en totes les parts del castell. Aquest any volem apostar fort per aquest assaig i demanem als joves que heu entrat en els últims deu anys que hi participeu.

Estic segur que serà un gran any si tots continuem remant en la mateixa direcció i seguint les indicacions del timoner. Som-hi! ●

ACTITUD

Com a fil conductor agafarem el 4 de 10 amb folre i manilles, com vam fer el 2016 amb el 3 de 10. Tornarem al treball de visualització per interioritzar-lo com el tres emmanillat i la torre neta. És any de Concurs, que presenta la novetat que, dels tres castells que puntuen, dos han de ser descarregats. Això vol dir que més que mai hem d'anar a descarregar castells que fa temps que treballem: 3 de 10 amb folre i manilles, 4 de 10 amb folre i manilles, 4 de 9 i torre de 8. I treballar castells que es derivin dels nets i de la torre. L'objectiu es tenir-los preparats per Sant Fèlix i replicar-los pel Concurs.

COMPROMÍS

És important aconseguir el **compromís** de nous castellers i recuperar el de castellers que han deixat de venir. No tots els castellers han d'estar compromesos tres dies a la setmana durant vuit mesos a l'any, però hem d'aconseguir que tothom que ha estat casteller, com a mínim, vingui a l'assaig previ a Sant Fèlix i a l'actuació del dia 30, i a l'assaig previ del Concurs i a la Tarraco Arena.

És clar que el que més motiva per venir a assaig és participar-hi i és per això que tornarem a treballar el nou i el cinc i incidirem amb més ganes en el treball de la torre de 10 amb folre, manilles i puntals, castells en què és necessària molta gent del peu, folre i manilles. També tornarem a afrontar el tres per sota, castell que motiva molt els castellers de la pinya, però que també ens millora el tronc del tres.

El 2018 només convocarem quatre assaigs especials: els d'abans de Vilanova, Sant Fèlix, el Concurs i Tots Sants. Per fer tornar castellers d'altres èpoques planificarem assaigs "tematitzats" en castells importants dins la història de la colla. Per exemple, un assaig del 5 de 8 de 1985, en què convidarem els

fetalpaiscat **www.fetalpais.cat**

La primera botiga online per a Castellans us invita a comprar-nos fent servir el codi de descompte per a la vostra colla:

CASVIL

Fabricació Catalana
Servei 24/48 hores
Botiga a Manresa
Pantalons, faixes i tot el material casteller que necessites.

ESPORTS PRIETO

Carretera · Muntanya
 Recanvis · Accessoris
 Taller de reparació

DESCOMpte ESPECIAL
 PER ALS SOCIS DELS
 CASTELLERS DE
 VILAFRANCA

Rambla Castells, 86
 Tel. 93 893 59 03
 08800 Vilanova i la Geltrú
 esportsprieto@gmail.com
 www.esportsprieto.es

Mai pedalaràs sol!

JA TÉ A PUNT EL SEU CELLER? VISITI LA NOSTRA BOTIGA ...

Desde 1975 al servei de la viticultura en:

- Instal·lacions i accessoris per al celler
- Recepció de verema
- Despalilladores - Estrujadores
- Bombes helicoidals
- Bombes peristàltiques
- Bombes de rodet flexible
- Bombes centrífugues
- Cintes transportadores
- Dipòsits en acer inoxidable
- Caldereria en acer inoxidable
- Premses neumàtiques
- Premses verticals
- Reparació de tot tipus de maquinària

DISTRIBUIDOR AUTORIZAT DE PREMSES

WILLMES

MAGUSA
 maquinaria vinícola

Pob. Ind. Domenys II. C/ Enologia 3-4,
 08720 Vilafraça del Penedès. (Barcelona).
 Tel. (+34) 93 892 26 98
 Fax. (+34) 93 892 29 12

www.magusa.es

VINGUI A VEURE'NS I REULLI EL NOSTRE CATÀLEG

ELS EVANGELITZADORS

Un dels camins més interessants que conec per començar a estimar una expressió cultural és compartir-la amb aquells que la senten molt seva...

JOAN MARIA POU
PERIODISTA

@Fotlipou

Jo he tingut la sort de compartir durant dos anys la redacció d'informatius de RAC1 amb dues persones "malaltes" dels castells, dos periodistes que durant la temporada castellera s'ho feien venir bé per, cada dia sense excepció, parlar de l'últim concurs o del proper, d'aquella colla o de la de més enllà; dues persones que buscaven i trobaven qual-sevol excusa per discutir sobre la polèmica que en aquell moment omplia (deien ells) totes les tertúlies dels amants dels castells i per, evidentment, intentar "evangelitzar" els companys que encara no havíem quedat atrapats a la teranyina de passió que teixeixen els castellers per allà on passen.

La convivència diària amb aquest parell va coincidir amb la meua primera experiència castellera en directe. Crec que vaig triar un bon dia i un bon lloc: Vilafranca del Penedès, 30 d'agost de 2016, la Diada de Sant Fèlix. Em va impactar tot, des del primer minut fins a l'últim, però recordo especialment l'electricitat que hi havia a la plaça, la rivalitat i la competitivitat que es perceïen a primer cop d'ull i els silencis espessos i inquietants quan la canalla s'acostava al capdamunt del castell. Aquella diada es va decidir per un simple gest: l'enxaneta dels Castellers de Vilafranca havia fet l'aleta amb els dos peus col·locats abans que el castell fes llenya? Els verds havien carregat el 4 de 10 amb folre i manilles? Sí o no? Fins i tot vam necessitar una repetició de la jugada per confirmar el veredict: recordo gent dels verds i de la Vella de Valls mirant la mateixa pantalla de mòbil per saber què havia passat. Tot plegat molt emocionant. Des d'aquell dia em miro els castells d'una altra manera. Crec que només veient-los en directe pots tenir alguna opció d'entendre la dificultat de l'empresa i les hores destinades a aconseguir aquelles enormes meravelles. Gràcies a la Laia i al Benet, els evangelitzadors castellers de RAC1, i gràcies a aquell Sant Fèlix, he après a gaudir de la vostra passió, he après a estimar una mica els castells. ●

El món casteller ha fet una evolució molt positiva i crec que anirem encara més endavant

CARLES MATA I PARÍS

MIQUEL GALLART
CASTELLER
I DEL #PENEDÈS.

En Carles Mata i París, darrerament conegut com el "pare Mata", té 69 anys. Va néixer a Vilafranca i resideix al barri del Poble de Nou. Està casat amb la Joana, té dos fills, la Meritxell i el Carles, i quatre nets. En Carles és un dels castellers veterans de la colla. Ha treballat durant gairebé quaranta anys a la fàbrica Seat, ha estat president de la secció de patinatge de la Societat La Principal (el Casal) i està vinculat a la colla des de fa més de quatre dècades. Per això el van guardonar amb un dels soca-rels del 2006. En Carles és pare del Carles Mata junior, un dels cracs de la colla i protagonista dels castellassos dels darrers anys, fet que, al nostre entrevistat, el fa sentir especialment orgullós.

MIQUEL GALLART. *Explica'ns per sobre la teva vida.*

CARLES MATA. Vaig néixer a Vilafranca, la meva etapa escolar va estar vinculada a l'Acadèmia Almi fins als 9 anys. Després vaig anar a l'Estalella Graells i quan tenia 11 anys vaig anar a Barcelona a estudiar als Salesians de Sarrià, on vaig estar fins als 13. Llavors em vaig desplaçar a la Universitat Laboral de Tarragona, on vaig estar fins als 18 anys. Gràcies a una beca 'del Estado' vaig poder estudiar la carrera d'enginyer tècnic en estructures a la Universitat Laboral de Còrdova. Un cop acabada la carrera, vaig fer la mili a Lleida i fins que no vaig acabar-la no vaig tornar definitivament a Vilafranca.

MG. *Parla'm de la mili. Com la vas passar?*

CM. La meva mili va ser molt *light*. Em vaig dedicar els dotze mesos a fer de professor de "Extensión laboral", és a dir, em dedicava a donar classes a alumnes analfabets, que a principis dels anys 70 n'hi havia un munt.

MG. *Com vas viure això d'estar tant de temps fora de Vilafranca, i des de tan jove?*

CM. Va ser dur, vaig perdre les amistats i les arrels. Quan venia a Vilafranca em sentia un foraster. Quan estudiava a Còrdova només venia per Nadal, Setmana Santa i a l'estiu. Per acabar-ho d'adobar, des dels 15 anys em vaig passar els estius treballant, fins als 18, a l'Hotel Casa Martí de Coma-ruga, i mentre estudiava a Còrdova vaig fer de projectista a l'empresa Balven, a la carretera de Sant Martí.

MG. *Un cop a acabada la mili, a què et vas dedicar?*

CM. Quan estava estudiant tercer de carrera a Còrdova, van venir uns representants de la Seat i ens van fer un examen a tots els estudiants. El 80% dels estudiants vam superar la prova. En aquells moments no ho sabia, però aquella visita va marcar la resta de la meua vida.

MG. *Què volien aquells senyors de la Seat?*

CM. Estaven buscant estudiants per incorporar-los a la seva plantilla, però no d'una manera imminent, en el meu cas. De fet va passar força temps. Vaig acabar la carrera, vaig fer dotze mesos de mili i, acabada la mili, vaig començar a treballar en una empresa de Torrelles de Foix. Quan feia poques setmanes que hi treballava, vaig rebre una carta de la Seat. Hi vaig anar i, al cap de poc temps, el 2 de juny de 1972, m'hi vaig incorporar. Vaig estar treballant al Departament de Seguretat i Salut gairebé quaranta anys, primer a la Zona Franca i més tard a Martorell. Amb els anys em vaig especialitzar en els riscos laborals, departament que vaig dirigir fins a la meua prejubilació quan tenia 60 anys.

MG. *Passem al tema dels castells. Des de quan ets casteller?*

CM. Vaig tenir una primera etapa d'aficionat en la dècada dels 70. Diria que era l'any 1973 quan l'Antonio Cànovas, que era veí dels meus sogres, em va enredar. Anava a les actuacions esporàdicament i a les grans diades em deixava la camisa. A principis dels 80 ja venia d'una manera "oficial", quan el Mènec em va donar la camisa. Des d'aleshores no he afluixat, en gran part gràcies a la meua dona, la Joana, que em dona tot el suport, a part de ser una gran fan dels Castellers.

Suposo que és natural, però estic veient molts castellers veterans que deixen de venir i en desconec els motius; potser estan desmotivats.

MG. *En quina posició anaves quan vas començar?*

CM. Jo sempre he estat al peu. De fet sóc del PP (*Pringats del Peu*). He estat en moltes posicions. Recordo especialment la primera vegada que vaig rebre, en un intent de torre de 8 al camp de futbol. També recordo els primers 5 de 9: anava de segon cordó i tenia el Mateu 'gros' a sobre. Ho vaig passar fatal.

MG. *Has anat en algun folre?*

CM. De folres, no n'he pujat en cap: era massa gros. Jo sempre tocant de peus a terra. De castells, n'he fet de sis nets i diversos pilars de quatre.

MG. *Com a casteller, com et defines? Quina creus que és la teva millor qualitat?*

CM. Sóc un casteller sofer, no m'he queixat gaire mai. On em diuen de posar-m'hi, m'hi poso. També podríem dir que soc obedient.

MG. *Has estat mai a la junta o a la tècnica?*

CM. Vaig estar a la primera del Jou Cabré, encarregat dels socis protectors. Durant la celebració dels 60 anys de la colla, l'any 2008, vaig formar part de la comissió organitzadora. Vam treballar un munt, preparant actes, dissenyant logos, etc.

El Carles Mata en la visita que la colla va fer a l'Atòmium de Brussel·les, l'any 2014.

L'any 2008, parant un pilar de 4 en la visita a la seu que té a Xile l'empresa penedesenca Agromillora.

El Carles Mata amb el seu fill Carles i la seva neta Ona, durant una processó de Sant Fèlix.

MG. Els valors que sempre s'han atribuït als castells: força, equilibri, valor i seny, com els ordenaries per ordre d'importància?

CM. Seny, valor, equilibri i força.

MG. Passem a temes més actuals. Com valors la temporada 2017?

CM. Va ser bona en general. Per la part que em toca de més a prop, he anat veient el canvi generacional que estem vivint. Suposo que és natural, però estic veient molts castellers veterans que deixen de venir i en desconec els motius; potser estan desmotivats.

MG. Què és el que més en destaqués?

CM. Sens dubte descarregar la torre de 8. També em va agradar que vam mantenir el nivell de castells.

MG. I el que no t'ha agradat tant?

CM. Hi va haver massa caigudes. Crec que vam assumir massa riscos; potser vam ser un xic agosarats. Val més menjar poc i pair bé. Suposo que també hi té molt a veure que la temporada anterior gairebé no havíem caigut i ens havíem acostumat massa bé.

MG. I com veus la temporada que arrenca?

CM. El 2018 hem de tornar a guanyar el Concurs, com a objectiu principal, i assegurar més els castells per evitar caigudes.

MG. I et plantejaries algun objectiu concret?

CM. Em faria molta gràcia recuperar el 5 de 9.

MG. Creus que es podrà mantenir el nivell actual?

CM. Crec que sí. El món casteller ha fet una evolució molt positiva i crec que anirem encara més endavant.

MG. De tota la gamma que tenim, quin és el castell que més t'agrada?

CM. Sens dubte la torre de 8.

MG. I una pregunta clàssica: on creus que hi ha el límit en els castells?

CM. Potser arribem a veure un intent de castell d'onze, però veig més factible treure les manilles dels castells de deu que no pas créixer en alçada.

MG. Com t'imagines el futur? Creus que les colles capdavanteres actuals continuaran manant o s'afegiran més colles a l'elit actual?

CM. Hi ha unes tres o quatre colles que s'acabaràn afegint al grup capdavanter. Les que veig amb més opcions són la de Sants, els Capgrossos i la de Gràcia.

MG. Parlem de les altres colles. Com les veus?

CM. Imagino que tindrem la Vella de Valls i la Jove de Tarragona al nostre nivell, però no crec que ens superin.

MG. Si poguessis triar, quina actuació escolliries: tres pepinos en una diada o dos castells de deu descarregats?

CM. La millor seria la que vam fer a Tarragona però descarregant els castells: torre de 8, 4 de 9 i 3 de 10.

MG. Quin és el castell que més il·lusió et faria veure i encara no tenim?

CM. El 3 de 9 sense folre. Ha de ser l'hòstia.

MG. Any nou, any de Concurs. Amb la Vella i la Jove de Tarragona mantenint el nivell que han demostrat el 2017, hauríem d'estar molt fins per guanyar-lo. On creus que poden ser les claus per revalidar el títol?

CM. Les noves normes del Concurs ens obliguen a descarregar els castells. Jo optaria per sortir amb castells amb agulla per assegurar de descarregar-los. Si fem el 3 de 9 amb l'agulla els obligues a fer castells nets o castells de 10.

MG. I per acabar, un desig per al 2018?

CM. A veure si d'una punyetera vegada ens aclaram aquí a Catalunya i aconseguim tenir un Govern efectiu.

MG. I un desig casteller?

CM. Que no hi hagi caigudes i guanyar el dotzè concurs. ●

El 2018 hem de tornar a guanyar el Concurs, com a objectiu principal, i assegurar més els castells per evitar caigudes (...) i em faria molta gràcia recuperar el 5 de 9.

Veig més factible treure les manilles dels castells de deu que no pas créixer en alçada.

EL LÈXIC CASTELLER PENEDESENC

Foto Lins Griñó

En l'evident unitat del model festiu que caracteritzen el Penedès i el Camp de Tarragona, hi té un pes determinant el seguici popular -bestiari, balls, diables i castells-, peça indispensable de les festes majors -de Vilafranca, de Vilanova, de Sitges, de Tarragona...

RAMON MARRUGAT CUYÀS
FILÒLEG

És el model que des de les nostres contrades ha acabat essent part definidora de la festa contemporània de la Catalunya més urbana i més dinàmica.

Aquesta influència arriba a novetats com la del correfoc, nom mimètic barceloní del correbou, que és obra de la mà creativa del vilanoví Bienve Moya.

Avui, a Catalunya, la terminologia festiva és especialment deutora d'aquest territori i ho és de manera notòria en l'àmbit casteller, la qual cosa no obsta les diferències lèxiques observables entre el Penedès, d'un costat, i Valls i Tarragona de l'altre.

Tot i això, convé sempre de tenir present que hi ha factors diferencials entrecruats com en són bon exemple els trets que concorren en el mot anxaneta / enxaneta, el qual, a banda de la controvèrsia que ha generat la vocal inicial, també sol estar afectat d'afèresi i ser pronunciat xaneta en punts diversos de l'àrea castellera tradicional i xineta en el territori xipella de la Conca de Barberà.

A més, és un mot que alterna la morfologia de gènere i, a dins del Penedès, la tenim en femení segons una corrandà recollida per Milà i Fontanals: «Adéu Vilafranca hermosa, | adéu vila del Vendrell | sinó em veu la xaneta | yo me'n vai a servir el rey»¹, i també en masculí si ens atenem a la veu poètica d'Àngel Guimerà: «ja sols hi manca el xaneta»²; és una dualitat que ha resolt el diccionari normatiu en admetre ambdós gèneres per a aquest mot. Tanmateix, resta palès un vocabulari diferenciat, segons que constatem en una anàlisi dividida en tres grups:

- » Mots deutors d'un substrat lèxic divergent.
- » Mots conseqüència d'una opció distinta entre sinònims.
- » Mots procedents d'una creativitat lingüística separada.

EL LÈXIC DEUTOR DEL SUBSTRAT

L'àrea tradicional castellera —simplificant, Camp de Tarragona i Penedès—, és un territori que compta amb una llarga unitat històrica, en correspondre amb el que va ésser, successivament, la Cossetània ibèrica i, després, l'*Ager tarraconensis* dels romans.

Més endavant, el pausat ritme de repoblació medieval va portar a l'adquisició de trets propis divergents, primer al Penedès i després, amb l'ocupació de Tarragona, al Camp que s'albirava des de la ciutat. D'aquí en prové alguna desigualtat entre parlars tan propers com són el penedesenc i el camptarragoní, detectables en conseqüències lèxiques que podem comentar:

Acotxador. El mot tarragoní acotxador procedeix del verb *acotxar*, que en el vocabulari del Camp de Tarragona és 'abaixar, ajupir el cos', significat incomprendible al Penedès, on hom en diu acotar. Per als penedesencs, acotxar significa exclusivament 'fer que la roba abrigui bé, especialment en el llit'. Per això mateix, l'apel·latiu *acotxador* no hi té possibilitats.

D'altra banda, i tal com fa notar el vilanoví Xavier Brotons, és un mot contradictori perquè el sufix és un agent i seria més lògic de dir-ne "l'alçador". En aquest sentit, fóra més adequat el vallenc *aixecador*.

Xiquets. La incidència penedesenca més important en el vocabulari casteller és la que afecta el nom genèric dels integrants de les colles castelleres, perquè, com que el mot xiquet no els és propi, els penedesencs, en sentir com els components de les colles vallenques s'anomenaven xiquets entre ells, acabaren batejant-los amb aquest nom. Cal atribuir als penedesencs, doncs, l'origen de la sinonímia *xiquets/castellers*, com es desprèn en un text del bisbe Torras i Bages: «els castells de xiquets, viril manifestació, símbol de la força i de l'aplom del nostre poble...»³.

Xiquets de Valls, ha estat el nom per antonomàsia d'allò que era considerat un "ball" més del seguici festiu. Aquesta denominació, que era la usual, des de Torredembarra a Sitges, i des de Vilanova a Igualada, passant per l'Arboç i per Vilafranca, va començar a canviar a partir de la fundació dels Nens del

La terminologia festiva és especialment deutora d'aquest territori i ho és de manera notòria en l'àmbit casteller.

Vendrell i podem constatar com, en l'obra narrativa *La Nari* del vendrellenc Narcís Bas i Socas, escrita molt poc abans, encara s'hi feia referència a «la notícia d'haver sigut contractades les dugues colles de xiquets de Valls»⁴.

L'investigador casteller Pere Ferrando és taxatiu: «L'apel·latiu Xiquets de Valls és originari del Vendrell»⁵.

No hem d'oblidar que durant molts anys, hom distingia les dues colles vallenques amb els noms de Roser i Muixerra, que eren els de les confraries vilafranquines que els contractaven. Ara, i de retruc, a Valls han creat el derivat amable de *muixerrillo* per a qualificar els membres de la colla Joves.

L'OPCIÓ EN DUALITAT LÈXICA

De la conseqüència d'una evolució diferenciada de cada comarca en la preferència entre els sinònims, n'hi ha traces visibles:

Agulla al mig, castell amb l'. Hom ho diu d'igual manera a Tarragona, però, d'aquesta estructura, a Valls en diuen "castell amb el pilar al mig".

Aleta. És un nom alternatiu al d'anxaneta, tal com va recollir el diccionari Alcover / Moll: «L'enxaneta té al Vendrell el nom de l'aleta».

Cassola, cassoleta. És el genuí nom penedesenc per al que en diuen aixecador a Valls i acotxador a Tarragona. La cassola és un dels primers noms que va definir el que ara co-

DIUMENGE + VERMUT MIRÓ
NO FALLA!

neixem com la “pinya” i, alhora, determinava un primer nom de cassola per al “pom de dal” i, d’aquí, que cassola o cassola acabés essent el nom de qui s’ajup sota l’anxaneta.

Castell per sota. Així com a Valls prefereixen de dir-ne “castell per baix”, la tradició penedesenca de dir-ne “per sota” ve de lluny, com se veu en un relat casteller referit al segle XIX del vilafranquí Lluís Via Pagès: «Ja havien parat el castell de nou, y havien alçat el de vuyt per sota»⁶.

Esqueneta. Amb el significat de cassola era molt corrent a la Vilafranca de la primera meitat del segle passat, si més no. Un text de la revista *Panadés*, recollit per l'Eloi Miralles en la seva magna obra, hi fa referència: «1951... El pasado mes, en Vendrell... el esqueneta y el enxaneta tuvieron miedo y ya casi en la cumbre, descendieron»⁷.

Torre. L'especificitat al Penedès del nom de torre per al castell format per dos castellers a cada pis, ja era descrita l'any 1853 per Mañé i Flaquer, director del *Diari de Barcelona*, que era fill de Torredembarra:

«La torre es una especie del género castell... Consiste en dos espadats puestos frente a frente y unidos con los brazos. La torre se había logrado hacer de 7 limpia, però este año la hemos visto de 8, servan peus de tersos, esto es, sosteniendo con puntales los pies de los terceros»⁸.

LA CREATIVITAT CONTINUA

La creativitat lèxica segueix ben viva en l'actual etapa de plenitud castellera i, de l'abundant material registrat al Penedès, n'espigolem algunes anotacions:

Aguantar els quatre de vuit. Expressió procedent del lèxic casteller, que és definida pel vilanoví Oriol Pi de Cabanyes:

«és una locució que alludeix metafòricament al sobreesforç del casteller i que s'usa sobretot en el sentit figurat de ‘mantenir-se un hom ferm, sostenint una càrrega, un compromís o una responsabilitat’»⁹.

Aliguejar. Dit del que fan els components de la canalla que, quan s'apropen al cim, dubten i fan com l'àliga: «Tres passos endarrere, tres passos endavant.»

Balena. «En la necessitat de reforçar la pinya cap al costat on fa més baixada la plaça, David Miret explica que “nosaltres sempre posem al punt més baix les balenes, els castellers més grossos, per evitar que el pes faci obrir la pinya cap allà”¹⁰.

Bufapaperines. Amb el significat de graller, l'ha recollit l'escriptor Joan Solé Bordes.

Casteller amb corbata. Amb la formació de la colla dels Nens del Vendrell, s'inicia la incorporació d'individus amb funcions administratives, de suport i de promoció, una figura que no preveien ni les colles de Valls ni les de Tarragona.

Espantacanalles. Manta vegada, els pilars són acusats d'espantacanalles.

Galeres. L'Aranda, molts anys casteller de Vilafranca, n'explica l'origen: «Una vegada que em tocava fer de baix, vaig sentir que un es queixava i jo li vaig dir “Tu calla, a patir, que som a galeres!”, una expressió que va fer gràcia al Mènec, que era el cap de colla, i la va començar a fer servir.»

Fonxo Blanch els va dedicar un record al seu pregó de Festa Major: «els castellers de galeres sou el pedestal del martirologi»¹¹.

Gambada. Mot deutor del verb penedesenc *gambar* ‘avançar amb passes molt llargues’, utilitzat per a descriure la facilitat d'emparrar-se que tenen alguns.

Granota. Denominació molt gràfica de la cassola, recollida d'un informant de la Bisbal i oïda també a la plaça de l'Arboç.

Puntals. És aquest un nom ja existent al segle XIX per a anomenar els components de folres i manilles. En l'intent de l'inèdit pilar de 9, els Castellers de Vilafranca van recuperar-lo per a la nova estructura de reforç que havia d'anar damunt les manilles.

Rampuar. En el món casteller vilafranquí, *rampuar* significa ‘aixecar-se, remuntar, gimpjar’.

Toc devermut. El nom li ve perquè, en acabar l'actuació a Vilafranca, els grallers estaven convidats a beure vermut a cal Cusiné, gran afeccionat als castells i fabricant de vermut, fet que va portar molts espavilats a afegir-s'hi tan aviat com sentien la música. El nom ha fet forat i ara així és conegut el toc de comiat a les places castelleres.

Vents. Podria ser un nom encomanat des de les acampades excursionistes. A Valls i a Tarragona en diuen *daus*.¹² ●

NOTES:

¹ Joan Antoni Paloma i Tous (1973) tesi doctoral *Aportació a l'estudi del Milà i Fontanals Folklorista*.

² Àngel Guimerà (1920) *Segon llibre de poesies*, pàg. 141.

³ Josep Torras i Bages (1913). *Obres completes IV La tradició catalana*. 3a edició, pàg. 88.

⁴ Narcís Bas i Socías (2006). *La Nari*, pàg. 138.

⁵ Pere Ferrando, a *El 3 de Vuit*, 30/9/1998.

⁶ Apud Pere Ferrando, a *El Figarot* 47, pàg. 15.

⁷ Eloi Miralles (2013) *Castellers de Vilafranca 1*, pàg. 282.

⁸ Mañé i Flaquer (1853). “Fiesta popular, Torredembarra, 6 de setiembre”, a *Diario de Barcelona*, 8-9-1853.

⁹ Oriol Pi de Cabanyes (2012) “Del parlar de Vilanova i la Geltrú: alguns mots i locucions no recollits fins ara als diccionaris”, dins *Jornades de la Secció Filològica a Sitges*, Institut d'Estudis Catalans, pàg. 53

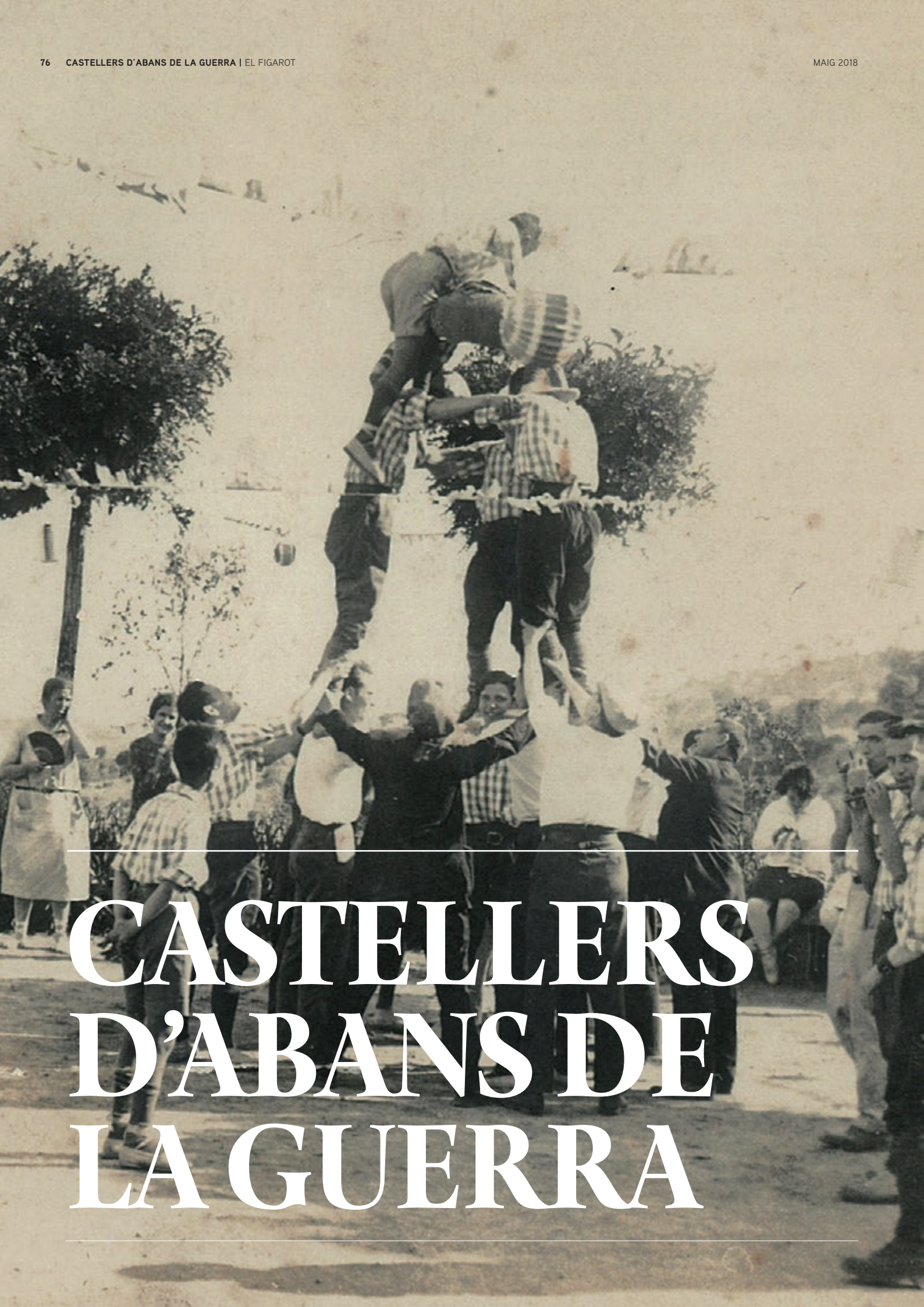
¹⁰ *Castells* núm. 40, 2011, pàg. 22.

¹¹ Fonxo Blanch, *Pregó de la Festa Major de Vilafranca de 2007*.

¹² Joan Climent (2014). *Mots principals del lèxic casteller usats a Valls*. Web *El Casteller*.

Foto Maria Rosa Ferré

CASTELLERS D'ABANS DE LA GUERRA

Els confreres de l'antic Centre Excursionista Vilafranquí ja feien castells

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

 @EloiMiralles45

Com és sabut, cap a finals de la dècada dels anys 20 del segle passat, es va produir a la nostra vila una certa efervescència castellera que va conduir, l'any 1929, a la creació de l'anomenada Colla de Cal Noi-Noi, la qual fins i tot va arribar a ser batejada, en el programa d'actes de les festes del Casal d'aquell mateix any, amb el nom escaient de Castellers de Vilafranca¹. Tot i que la seva durada va ser efimera, cal dir que els components d'aquell novell grup de castellers feien els assaigs al pati de la taverna de cal Noi-Noi -coneguda d'una manera més oficial com a bar Grop Nou-, ubicada on avui dia hi ha la del Vinseum. No resulta difícil d'imaginar que aquella febre castellera pogués contagiar-se al jovent d'altres entitats vilafranquines o, si més no, que s'haguessin produït altres iniciatives semblants més o menys coetànies.

Sense anar més lluny, han arribat a les nostres mans les fotografies que il·lustren aquest comentari, facilitades pel dilecte vilafranquí Josep Ferret i Julià, qui les ha conservat zelosament durant molts anys i en la primera de les quals es pot veure la realització d'un petit castell de quatre net. A banda de la indumentària que gasten la majoria dels joves -amb camises de quadres blaus i blancs- allò que potser crida més l'atenció és el fet que, en l'esmentada construcció, hi són presents tant l'enxaneta com l'aixecador (aquest mig tapat per un globus de paper de colors, dels que servien per ornamentar alguns escenaris d'actes festius).

Els improvisats castellers, tal com figura escrit al revers de la imatge, són "membres del Centre Excursionista Vilafranquí (Anys 1925 a 1930)", per la qual cosa la seva activitat s'emmarca de ple en aquells moments de bullícia castellera que hem comentat, propiciats tal volta, a més, per l'interès que devien desvetllar a casa nostra les recents aparicions de colles noves a banda dels Xiquets de Valls,

concretament a Tarragona i al Vendrell, l'any 1926. Un d'aquells integrants del primerenc CEV -fundat l'any 1922 i que va subsistir fins a la dècada següent- era precisament Miquel Ferret i Batlle², pare del donant de les fotografies que presentem, les quals havia guardat fins a la seva mort prematura, el 1953.

UNA FESTA MAJOR BOSCANA

No caldria dir que les imatges van desvetllar no solament la nostra atenció sinó també una curiositat evident. En relació amb la foto que mostra aquell castell incipient, és obvi que el fet d'haver arribat als nostres dies excessivament "cremada" dificultava la localització del lloc on fou captada. Posats en contacte amb l'antic casteller i alpinista Josep Milà i Atset, conegut com *el Parent*, aquest tingué la gentilesa de deixar-nos examinar uns quants butlletins d'aquell primigeni Centre Excursionista Vilafranquí, que custodia també amb interès. Però la nostra cerca esdevingué gairebé inútil: cap al·lusió a un castell concret i només algunes referències, com veurem més endavant, a uns anomenats *jocs atlètics* que els excursionistes havien practicat en algunes de les sortides.

Tanmateix, poc dies més tard de la consulta, vàrem informar de la nostra pretesa recerca a l'amic Fèlix Masachs i Suriol -un dels adalids de l'actual Centre Excursionista del Penedès- i aquest ens féu a mans una col·lecció gairebé completa dels esmentats butlletins. I ara sí que la sort ens somrigué, atès que la crònica d'una excursió feta el 24 de juliol del 1927 a Sant Quintí de Mediona ens informa que "... Després continuàrem l'excursió vers la Font del Bosc [...] i ens dirigírem als xalets on els nostres benivolguts Vice-President senyor Juncosa i els consocs senyors Gallemí i Lluís Berger, amb llurs famílies i altres estiuejants esperaven la nostra arribada [...] la novetat més suggestiva era que tots els carrers i plaça estaven guarnits amb serrell, globus japonesos amb bonica combinació i de gust. Ja se'n havia dit que aquell petit niu celebrava la Festa Major!...". Ja hem pogut constatar, doncs, el perquè d'aquell engalanament que mig s'aprecia en la foto en qüestió.

A l'esquerra, el petit castell que ha estat motiu d'aquest article, aixecat presumptament, al so de flabiol, a la urbanització de la Font del Bosc, al terme de Mediona, prop de Sant Pere Sacarrera. Cal fer notar els serrells decoratius i el globus japonès que mig tapa l'aixecador.
Arxiu Josep Ferret

Els improvisats castellers (...) són "membres del Centre Excursionista Vilafranquí (anys 1925 a 1930)", per la qual cosa la seva activitat s'emmarca de ple en aquells moments de bullícia castellera.

Més endavant, els comentaris se centren pròpiament en la caminada que portà els excursionistes fins a l'ermita de Santa Margarida d'Agulladolç, on se celebrava un aplec. I després el report ens situa ja en plena gatzara: "...haviem de tornar als xalets on estàvem convidats a Festa Major, doncs a Festa Major! [...] veiérem una gran traca valenciana que s'hi calà foc i de sobte aparegué pel cap del carrer, el Drac seguit de nans o caps grossos amb els nostres músics que refilaven els típics balls de la nostra Festa Major: tot era alegria i riure a l'arribada de la comparsa, i el Drac encès amb coets innocents obria la marxa vers la plaça. Veiérem que hi mancava una cosa, els Xiquets!!, els castells i torres!! nosaltres curàrem d'aquest treball i de seguida s'aixecà una torra que amb un obrir i tancar d'ulls ja va anar a terra, una altra i una altra s'aixecaren també però aquestes més fortes, i més macisses que s'enlairaren en mig d'un esclat d'aplaudiments i crits, i una altra i més encara se n'aixecaren fins que es donà començ a un nou número [...] La festa es trobava en el seu ple, el drac, els nans i els xiquets ja havien fet llur paper..."³. Llàstima que no puguem precisar d'on devien ser el drac i els capgrossos que van participar a la festa. Tal volta de Vilafranca o de Sant Quintí? El drac actual d'aquesta darrera població és del 1954, però es té notícia que ja n'hi havia hagut un altre el 1863.

Vet aquí, doncs, el més que probable escenari

que serví per a les demostracions d'aquells improvisats castellers que uns atàvics clixés ens han fet conèixer. I es veu que hi devien trobar gust, perquè al cap d'uns dies, el 14 d'agost, van fer una excursió a Gelida i dels comentaris del narrador destriem que “ *durant tot el dia, es vegé animadíssim el Bosc de Can Torrents...*” i encara més que “*...tot el dia es passà divertidíssim, ja que tampoc hi mancaren els castells...*”⁴.

AL Penedès i a França

El fet de plantar castells a les sortides que feien els membres d'aquella entitat de lleure vilatana devia ser, doncs, quelcom més o menys habitual, sobretot si fem cas d'allò que reporta l'*Enciclopèdia de l'Excursionisme*⁵, de Josep Iglésies i Fort, quan en un dels capítols parla de l'Aplec dels excursionistes del Penedès a Olèrdola. Diu així: “*A redós de les mil·lenàries muralles d'Olèrdola s'aplegaren, el 6 de maig del 1928, els membres de les entitats excursionistes del Penedès. El Centre E. Vilafranquí hi havia pujat, a la vigília, amb llurs tendes, establint-hi el campament per a passar-hi la nit. El matí portà els excursionistes de Vilanova i la Geltrú, St. Pere de Riudevitlles, Capellades i Gelida. Regnà el millor esperit de germanor i optimisme juvenívol, especialment a l'hora del dinar. En acabat, els de Vilafranca alçaren uns castells de xiquets de Valls al so del flabiol en obsequi de llurs companys d'altres localitats. Després, assentats a terra en ampla rodona, tractaren d'alguns afers d'interès pels excursionistes penedesencs. J. Maria Batista Roca⁶ exposà com l'excursionisme havia d'ésser una croada que enardís el jovent i fos mostra del seu esperit decidit, actiu i optimista. J. Mestres⁷, del C. E. Vilafranquí insistí sobre la necessitat que a cada vila del Penedès hi hagués una colla excursionista...*”.

En un altre apartat dedicat al CEV dins de la mateixa enciclopèdia⁸, també es pot llegir que “*l'entitat assistí al II Camping Internacional de París del 1934...*” i aquesta notícia encaixa de ple amb l'anècdota que recorda i ens ha contat Josep Ferret, a qui li havia explicat el seu amic Ton Mata⁹, el qual, al seu torn, l'hauria escoltat precisament de llavis d'un dels protagonistes d'aquella aventura parisenc, el també vilafranquí Manel Ventura, Pitxolí. Aquest assegurava que, de jove, amb alguns companys havien fet castells, “a l'estranger”, en el decurs d'un *jamboree* (trobada d'escoltes) internacional, el qual entenem que havia de ser aquest que tingué lloc a la capital francesa. Hem continuat la recerca de notícies en els butlletins portaveus del Centre i es pot ben dir que la sort ens ha acompanyat, atès que hem trobat una article (sense signatura) amb aquest títol: *El II Campament Internacional a Marly-le-Roi*. El cronista s'esplaia a comentar diverses incidències del viatge al país veí, al qual es van apuntar sis components de l'entitat, formant part de la representació nacional catalana. I ens assabenta, a més, que el lloc d'emplaçament del càmping fou, en realitat, Marly-le Roi, una petita ciutat de l'Illa de França situada a menys de vint quilòmetres de París. En un moment de la narració també

parla de “*Les vetlles en encendre's la foguera del campament, tots els acampadors al voltant d'ella cantaven cançons de llur terra, els catalans, a més, ballàrem sardanes i fèrem els xiquets de Valls...*”¹⁰.

Tot confirmat, doncs, malgrat que hem d'aduir que poca cosa devien poder fer els sis excursionistes vilafranquins actuant sols, si no és que haguessin comptat amb l'ajut d'altres companys d'acampada. En aquest sentit el bo del cas, però, segons explicava en Manel Ventura, és que l'endemà d'aquest succés es veu que un nombre indeterminat de joves hagué de passar per la infermeria, per rebre assistència, després d'haver provat de fer allò que feien aquells intrèpids excursionistes catalans. O sigui que la cosa devia “anar per terra”, com se sol dir.

Jocs atlètics o castells?

Dèiem que el fet de plantar castells o torretes humanes no havia de ser gens inusual a les sortides d'aquella primigènia associació excursionista de Vilafranca i ho corrobora, a més, allò que també hem trobat en alguns altres dels butlletins que publicava l'entitat. Concretament, en el número 3, de l'octubre del 1924, s'anuncia per al dia 26 del mateix mes una excursió a Torrelles de Foix, en el decurs de la qual i abans del dinar al paratge de les Dous hi haurà “Jocs atlètics” i “Folklore”, sense especificar res més. En el número següent -desembre 1924- s'explica que la jornada va restar deslluïda a causa del mal temps, però que va tenir repicó, el 16 de novembre, quan es va fer una cursa atlètica des de Sant Martí Sarroca fins a les fonts de les Dous; i que després del repartiment de premis als guanyadors “vingueren seguidament els jocs atlètics i sardanes...”. Semblantment, en el programa de festes commemoratiu del III cap d'any de la fundació del Centre, que comportà un altre Aplec Excursionista a la muntanya d'Olèrdola i que se celebrà el 25 d'octubre del 1925, s'anuncien per a la tarda “Jocs atlètics”. No sabem en què consistien aquests jocs, però ja donen idea de la voluntat d'aquells joves de fer alguna cosa més -castells, potser?- que anar d'excursió i endrapar la corresponent *minestra* (així veiem sovint anunciada la vianda amb la qual treien el ventre de pena en l'ocasió). També cal fer notar que aquesta darrera notícia és anterior a la que aporta Josep Iglésies, per la qual cosa cal deduir que les sortides a Olèrdola eren freqüents (i n'hem trobat un fotimer al llarg dels anys de vida del CEV).

Finalment, cal constatar que l'aplec que aquest historiador ja titlla de penedesenc es va institucionalitzar en anys següents sota la denominació d'Aplec Excursionista i de Germanor Penedesenca, del qual es van celebrar quatre edicions en anys successius: a Sant Pere de Riudevitlles (15-6-1930), Capellades (17-5-1931), Gelida (12-6-1932) i al bosc de can Lleó, Sant Martí Sarroca (10-7-1933). Tanmateix, com ja hem vist, la fotografia *castellera* en qüestió és anterior a tots aquests aplecs, tot i que s'emmarca plenament dins d'una època de puixança del fet casteller després d'una llarga decadència. ●

El fet de plantar castells a les sortides que feien els membres d'aquella entitat de lleure vilatana devia ser, doncs, quelcom més o menys habitual

(1) Per conèixer més detalls sobre aquesta agrupació es pot consultar el primer volum de *Castellers de Vilafranca* (pàgs. 126-131), editat per la colla. Vilafranca del Penedès, 2013.

(2) El seu avi era l'Hereu Batllet, un dels castellers de més fama dels que, a l'últim terç del segle XIX, ajudaven els Xiquets de Valls quan venien a actuar a Vilafranca; citat per Antoni Martorell i Panyelles en el seu celebrat treball *Plenitud i decacència dels Xiquets de Valls*, publicat el 1910.

(3) Portaveu del Centre Excursionista Vilafranquí. Any IV. Núm. 19. octubre-novembre-desembre 1927, pàgs. 17-18.

(4) *Ibidem*, pàg. 19.

(5) Vol. I, pàg. 703. Barcelona, 1964. Rafael Dalmau, editor.

(6) *Anys a venir*, el professor Josep Maria Batista

i Roca, com a president que era del Consell Nacional Català, fou un dels artífexs que van propiciar l'actuació dels Castellers de Vilafranca, el juliol del 1970, a les Festes de Pau i Treva celebrades a Toluges, prop de Perpinyà, una sortida que esdevingué la primera de les camises verdes dellà de les fronteres estatals, tot i que sense moure's de Catalunya, és clar.

(7) AHudeix a Josep Mestres Hero, que treballava a la FECSA de Vilafranca, un gran patriota, bon aimant de l'excursionisme i de la fotografia.

(8) *Op. cit.*, pàg. 479.

(9) Havia estat casteller de camisa verda i fou un dels fundadors de l'empresa vilafranquina Peyton, ja desapareguda.

(10) Butlletí del Centre Excursionista Vilafranquí. Any II. segona època, Núm. 38. Setembre-Octubre del 1934, pàg. 72.

Un dels aplecs a Olèrdola que el CEV va dur a terme durant la segona meitat dels anys 20 del segle passat. Les sardanes, amb la cobla que les acompanya, no hi podien faltar. **Arxiu Josep Ferret**

A la dreta, membres del Centre Excursionista Vilafranquí amb la camisa distintiva de quadres blaus i blancs. A dalt, els dos primers per l'esquerra són Josep Mascaró i Josep Vallès Sitges; els de baix, d'esquerra a dreta, Frederic Miró, Antoni Malla, Martí Grases, Miquel Ferret i Isidre Roig. **Arxiu Josep Ferret**

El qui fou l'àngel custodi de totes aquestes fotografies: Miquel Ferret i Batlle (Vilafranca del Penedès, 1905-1953), amb gaiato i motxilla, davant del castell tarragoní de Tamarit, prop de la platja d'Altafulla. **Arxiu Josep Ferret**

150 ANYS DEL TOC DE CASTELLS RECOLLIT PER CLAVÉ

El 2017 es van complir 150 anys de la composició “Els xiquets de Valls” escrita per Josep Anselm Clavé. D’aquesta obra musical, en volem destacar unes quantes coses més o menys conegudes, tant de caràcter literari com de caire musical.

**XAVIER BAYER
I MIQUEL BENITO**
MÚSICS

[@xavibayer](#) [@miquelbenito](#)

Clavé ja va venir a Vilafranca amb la intenció de fer una obra que posés en relleu els castells i, mercès a la gran amistat amb Eduard Vidal, així es va esdevenir.

En primer lloc, fem una pinzellada sobre l'autor, Josep Anselm Clavé i Camps (Barcelona, 1824-1874). Republicà i d'esquerres, fou diputat i va estar implicat a les revoltes contra Espartero. Va arribar a ser empresonat. Va ser un activista cultural de primer ordre i, d'entre les seves fites, destaca per portar la cultura i la música a les classes obreres. Va impulsar i crear orquestres i societats corals amb gent de les classes treballadores, però sobretot va contribuir a estendre aquest moviment arreu del país. La seva producció musical sobretot fou música de ball i música coral. En general, obres com “Les flors de maig”, que es popularitzaven i arribaven arreu de Catalunya.

CLAVÉ A VILAFRANCA

Clavé, l'any 1863, va anar a la Festa Major de Vilafranca convidat pel seu amic Eduard Vidal i de Valenciano, escriptor teatral molt reconegut en aquell moment. Durant els dies de festa major, Anselm Clavé va tenir l'oportunitat de veure diverses vegades els Xiquets de Valls, tant a plaça, com quan van actuar davant la casa d'Eduard Vidal en un dels típics llevants de taula que els castellers feien per recaptar diners. A banda de Vilafranca, Clavé va tenir l'ocasió de contemplar castells en d'altres festes. Durant la seva estada a Vilafranca va prendre alguns apunts i, a més de la música dels castells, va recollir algunes tonades que va escoltar a les processons i cercaviles.

El 1867 donava per acabada la seva obra “Els xiquets de Valls – coro a veus soles, música i lletra de Josep A. Clavé”. Del'obra, en primer lloc se'n van fer còpies manuscrites, i al cap de poc es va publicar. Destaquem una dedicatòria que va escriure en Clavé “A Eduard Vidal, li ofereix aquest record d'una gaya festa passada en sa companyia son afectíssim amich” (sic). A més, encara hi ha qui diu que

L'OBRA “ELS XIQUETS DE VALLS”

De la lletra d'aquesta composició, en destaca el relat que fa d'alguns aspectes com ara l'arribada dels castellers (es diu que venen de Valls), l'acompanyament de les gralles, etc. Sobretot volem destacar un parell de coses: per una banda, la lletra ens parla per primera vegada de “força, equilibri valor i seny”, expressió que amb el temps ha esdevingut un lema emblemàtic del món casteller; per una altra banda, destaquem el fet que parla de “pilars, castells i torres”, terminologia que també ha perdurat fins al moment actual (si més no al Penedès).

Un altre fet remarcable és que la lletra en determinades estrofes musicals utilitza onomatopeies per tal d'imitar el so dels timbals i gralles. Ho indica en la interpretació com a so “nasal”. També destaquen les onomatopeies del ritme de timbal, molt sincopat pel que entenem avui en dia com a rítmica tradicional.

Parlem ara de la música que ens ofereix “Els xiquets de Valls”. Es tracta d'una obra relativament llarga d'uns deu minuts de durada (i força difícil de fer cantar sencera, segons relaten directors de cor que l'han treballat). Està formada de diverses parts a mode de suite. Es van succeint les “escenes” on destaquen melodies escrites pel mestre Clavé combinades amb d'altres tonades populars que va escoltar. De totes les parts, en destaca la música del toc de castells. Però també hi podem trobar repetida dues vegades una música que havia d'esdevenir himne de Catalunya i també fragments d'alguna marxa que devia recollir dels gegants o altres comparses, tot establint un paisatge sonor de festa major.

El toc de castells és un dels més antics que s'han pogut trobar. Segons les informacions de què disposem, podria ser el primer toc de castells que trobem publicat. La bellesa de la música ens transporta als orígens del castells.

Encara hi ha qui diu que Clavé ja va venir a Vilafranca amb la intenció de fer una obra que posés en relleu els castells i, mercès a la gran amistat amb Eduard Vidal, així es va esdevenir.

A l'esquerra, detall d'una de les partícules manuscrites de l'obra de Josep Anselm Clavé del 1867.

elements

BATH & HOME COMFORT

ELEMENTS, un nou concepte d'exposició a Vilafranca del Penedès amb productes per al confort en el bany i la llar, creat per SIA BIOSCA

Exposició SIA BIOSCA Vilafranca del Penedès

5 ZONES DIFERENCIADES DE PRODUCTES DE BANY, CERÀMICA, CUINES, IL·LUMINACIÓ, DOMÒTICA.
DISPOSEM DE TÈCNICS PER ASSESSORAR A PROFESSIONALS I PARTICULARS.

 S I A B I O S C A

Vilafranca
c/ Cubelles 7
08720
93 890 16 11

EXPOSICIÓ elements

Vilanova
Rda. Europa 69
08800
93 814 20 17

EXPOSICIÓ DE BANYS

Sitges
Camí Capellans 41
08870
93 811 08 90

Martorell
Ctra. Piera 3
08760
93 774 15 00

El Vendrell
Ctra. Tarragona 10
43700
977 66 38 55

www.siabiosca.com

Té força similituds amb un toc recollit per l'organista de Tarragona Ramon Bonet (publicat el 1888) amb el nom de "Les torres". I també hi ha certes semblances amb els tocs recollits al llibre de l'organista Magí Sans, de Vilanova (recopilats el 1891).

En canvi, té un aire relativament diferent al toc que Joaquim Martinell va incloure el 1885 al treball "Costums i músiques populars de Valls". No ens estendrem a enumerar tots els tocs de castells antics; el que sí que queda clar és que n'hi havia diversos i el de Clavé és dels més antics, possiblement el primer que es va publicar.

Una altra de les melodies destacades de "Els xiquets de Valls" és un tema molt solemne que desenvolupa a meitat de l'obra i que repeteix com a final. Es tracta d'un tema que ressalta per la contundència musical i la bellesa melòdica. Aquest tema musical, a més, posteriorment va ser usat per fer-ne l'himne "El cant del poble", amb lletra de Josep Maria de Sagarra i harmonització d'Amadeu Vives (també harmonitzat per Jesús Capdevila). Himne que a principis del segle XX es va fer per substituir "Els segadors", ja que aquest es considerava antiquat i massa combatiu. A l'estrena, durant la República del 1931, no va tenir èxit i la gent demanà "Els segadors". La música recorda força algunes marxes de gegants del XVIII i XIX, amb notes llargues a final de frase...

De la partitura original de Josep Anselm, se'n van fer diferents còpies manuscrites que es conserven a diversos arxius i col·leccions. L'obra va ser escrita per a quatre veus masculines; primers tenors, segons tenors, barítors i baixos.

Com hem dit, va ser molt interpretada mentre hi va haver un fort fervor del moviment que es va anomenar Cors de Clavé. Al llarg del segle XX, les noves modes musicals, les guerres i altres canvis van anar arraconant aquesta i moltes altres obres i "Els xiquets de Valls" pràcticament va caure en l'oblit.

150 ANYS

Amb motiu del 150 aniversari de la composició i vist l'interès musical de l'obra, durant el 2017, la colla de grallers Els Vernets vam creure oportú de fer una mica de recerca a l'entorn de la composició. També vam fer una versió per a gralles de la partitura, adaptada i revisada pel Miquel Benito, mantenint les quatre veus originals del mestre Clavé. I finalment, durant l'estiu del 2017 vam interpretar "Els xiquets de Valls" a diversos concerts de gralles.

Per acabar, comentem que l'esmentada obra ha estat enregistrada a quatre gralles i timbal pel grup Els Vernets. I s'ha inclòs en el disc "Simfonies i fantasies per a gralla" editat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya el 2018. ●

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

Eloi Miralles. *Castellers de Vilafranca*. Volum 1. Ed Castellers de Vilafranca, 2013.

Pere Català. *Món casteller*. Vol 1. Rafael Dalmau editor. Barcelona, 1981.

Pere Ferrando. "Costums i música popular de Valls": estudi d'un treball inèdit de Joaquim Martinell. A revista *Cultura* nº 711 i 712, Valls, 2010.

Jordi Bertran. *El "Força, equilibri, valor i seny" fa 150 anys*. A revista *Castells.cat*. 2017.

Xavier Bayer i Iris Gayete. *Terços amunt! Músiques per a gralla a l'entorn del fet casteller*. Ed. Dinsic - Departament. Cultura Generalitat Catalunya. Barcelona, 2004.

Jesús Capdevila, Anselm Clavé, Josep Maria de Sagarra. *El Cant del Poble*, Federació Catalana d'Entitats Corals, 1997.

Roger Canadel. *Josep Anselm Clavé i l'escriptura: obra poètica i periodisme cultural. Edició, índexs i estudis*. Tesis doctoral, Universitat de Barcelona, Facultat de filologia, 2012.

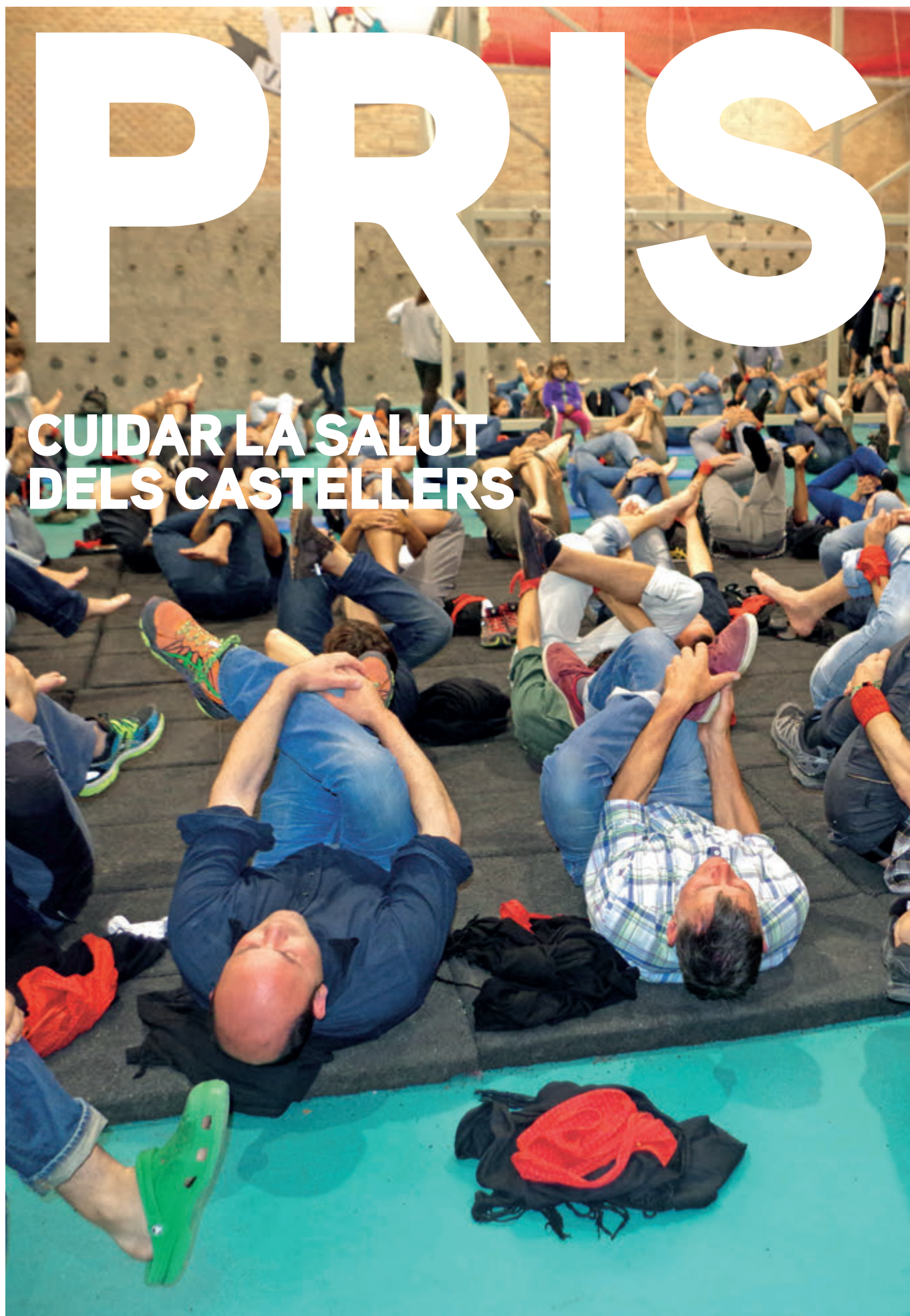
Arxiu d'Obra del Cançoner Popular de Catalunya.

Arxiu Biblioteca de Catalunya.

Arxiu Nacional de Catalunya.

Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

Els Vernets durant un concert a la nau de Cal Figarot.

El Projecte de Rendiment i Salut (PRIS): avaluació de dos anys de treball

Un cop finalitzat l'assaig es realitzen les sessions d'estiraments per a tots els castellers.

Foto Toni Solé

ESTEBAN FERNÁNDEZ
PÈRIT FORENSE
(EXMETGE FORENSE).
ESPECIALISTA MEDICINA DE
L'ESPORT.

[@Esteban19236715](#)

La temporada 2016, coincidint amb el canvi de Junta i amb l'entrada del Toni Bach com a cap de colla, es va començar a donar forma a un projecte innovador i revolucionari en el món casteller. El projecte neix, per una banda, de les inquietuds del mateix cap de colla i de la vicepresidenta, la Dra. Silvia Sabaté, d'incorporar una àrea que es cuidin de tot allò relacionat amb la salut del casteller, i, per altra banda, del projecte que ja feia uns quants anys que tenia al cap i que havia plasmat en un dossier que vaig presentar al president dels Castellers de Vilafranca, Joan Badell.

Després de fer una reunió en què vam veure que tant els Castellers de Vilafranca com jo mateix, especialista en medicina de l'educació física i esport, coincidíem plenament en tot allò que havíem pensat en relació amb la salut, el rendiment, la prevenció i, en general la cura del casteller, ràpidament ens vam posar d'acord i es va començar a treballar en el que es va anomenar el Projecte de Rendiment i Salut (PRIS) dels Castellers de Vilafranca.

El primer any va ser un temps de presa de contacte, d'instaurar les bases i els mètodes de treball. Es va constituir l'Àrea de Rendiment i Salut (ARIS), i, amb la col·laboració tant de diplomats en infermeria (Imma Tort), llicenciats en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport (Oriol Bové, Gerard Peña i Arnau Rafecas), com també d'esportistes de renom i amants de l'esport (Carme Ballesteros, Álvaro Angosto i Eloi Martí), es va iniciar el projecte esportiu i de salut més ambiciós del món casteller, o com a mínim el primer i fins al moment únic.

És cert que, com no podia ser d'altra forma, ens vam trobar algunes dificultats o, si més no, molta sorpresa. Però també és cert que

la rebuda dels castellers va ser en general molt i molt bona. El canvi en el mandat dels Castellers de Vilafranca, el nou cap de colla i el nou sistema de treball va afavorir la implicació de molts castellers en el PRIS.

El PRIS es basa en una preparació i un establiment de les condicions físiques i de salut dels castellers al principi de la temporada (pretemporada); la instauració de manera permanent d'una activació metabòlica i treball físic inicial previ a l'assaig, i uns estiraments al final de cada assaig. Durant la temporada es fa el seguiment dels castellers tant en salut com en condició física, es donen indicacions sobre el tipus de treball físic "extracasteller" a aquells que s'hi interessen, es proporciona aportació energètica als assajos que tenen més exigència (fruita, fruits secs, etc.) i es complementa amb la possibilitat d'una suplementació esportiva, a disposició de tots els castellers però sota supervisió mèdica, tant en assajos com en actuacions.

Tant durant el primer com en el segon any s'han fet estudis de concentracions de lactat en sang en determinats castellers, s'han determinat freqüències cardíaques màximes en esforç, tant a l'assaig com a plaça, i s'ha iniciat un estudi de propiocepció. Al llarg d'aquests anys hem adquirit material per millorar la condició física del casteller (bosus, fitballs, barres fixes de dominades, mårfeques). S'ha donat cobertura sanitària especialitzada a les actuacions més rellevants de la temporada o aquelles en què s'ha considerat que hi havia més risc per als castellers. I, finalment, s'ha fet el millor seguiment possible de les lesions que hem anat tenint al llarg de la temporada (tant per sobrecàrregues com per caigudes).

M'agradaria comentar certes fites que per si soles justifiquen el PRIS. En les més de 100 revisions medicoesportives que hem realitzat, hem detectat algunes patologies, tant puntuals com cròniques, que han requerit una atenció mèdica especial i una sèrie de mesures preventives per al casteller, sempre en benefici de la seva salut.

El primer any va ser un temps de presa de contacte, d'instaurar les bases i els mètodes de treball. (...) Es va constituir l'Àrea de Rendiment i Salut (ARIS), i, amb la col·laboració tant de diplomats en infermeria, llicenciats en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, com també d'esportistes, es va iniciar el projecte esportiu i de salut més ambiciós del món casteller, o com a mínim el primer i fins al moment únic.

A l'atra pàgina. Tant les sessions d'escalfament de l'inici dels assajos com les d'estiraments de després, consten d'un ampli ventall d'exercicis pensats per a la pràctica castellerà.

Fotos Toni Solé i Xavi Oller

Els doctors Esteban Fernández i Sílvia Sabaté, impulsors del Projecte de Rendiment i Salut dels Castellers de Vilafranca.

Fotos Toni Solé

Els estudis antropomètrics han servit, i molt, per conscienciar el casteller que s'ha de cuidar el cos, ha de treballar la massa muscular o ha d'augmentar o disminuir el pes. El fet de tenir referències al llarg de la temporada de l'evolució antropomètrica ha estat un estímul per a molts, la majoria.

A més a més, permet dir (tot i que amb la boca petita) que la majoria de castellers milloren la condició física amb la pràctica dels castells, ja sigui perquè es cuiden més durant la temporada, ja sigui perquè la mateixa activitat castellerà provoca canvis en el seu morfotip, augmentant el percentatge de múscul. Els estudis fisiològics ens han permès saber quin tipus d'activitat física són els castells.

Tot i que s'hauria de fer una anàlisi més exhaustiva, especialment per posicions, sabem que assolim concentracions de lactats de fins a 18 mmol/L i freqüències cardíques que superen les 180 pulsacions per minut, i sabem que aquests valors es veuen afectats no només pel tipus d'esforç o tipus de castell, sinó per altres factors com l'evolució del castell mateix a plaça (més o menys mogut, més o menys treballat) o l'estat psíquic del casteller per afrontar el castell en qüestió. Òbviament els valors que hem trobat a assaig són inferiors als trobats en les actuacions.

És bo comentar també que el seguiment setmanal de les lesions, ja siguin agudes o per sobre ús, o de qualsevol altra patologia que afecti la salut del casteller, ha estat

abundant i gratificant. En aquest sentit vull remarcar que hem constatat una disminució de les lesions cròniques o per sobreesforços, han disminuït les lumbàlgies, les dorsàlgies i les tendinopaties, i, per tant, aquest és un gran indicador que la feina proposada i que s'ha dut a terme ha estat profitosa.

Finalment, vull recollir els resultats de les enquestes que han fet al llarg d'aquest dos anys, i valorar la tasca de tot l'ARIS en les actuacions. Hem establert un protocol d'atenció al casteller, hem instaurat un sistema de triatge i ens hem organitzat per poder fer l'atenció mèdica, sanitària o humana de tots, insisteixo, de tots els castellers que en aquell moment són responsabilitat dels Castellers de Vilafranca. La valoració que fem del PRIS, doncs, és que ha estat un èxit, com a mínim és la que en fa l'ARIS i la Tècnica mateixa, i jo personalment com a membre dels Castellers de Vilafranca, com a metge de l'esport, com a company i com a amic.

El PRIS ha de continuar, el recorregut és encara molt llarg i la salut del casteller encara més. ●

Els estudis antropomètrics han servit, i molt, per conscienciar el casteller que s'ha de cuidar el cos, ha de treballar la massa muscular o ha d'augmentar o disminuir el pes.

Els estudis fisiològics ens han permès saber quin tipus d'activitat física són els castells.

SEGONA PARADA D'UN NOU **CAL FIGAROT**

L'assemblea anual de la colla de l'any 2016 va aprovar el projecte museogràfic i de reforma de la casa de Cal Figarot. Durant el primer semestre de l'any 2016, vam poder veure les primeres intervencions a la nau i el pati dins d'aquest projecte.

JORDI GALTÉS
ARQUITECTE DEL PENEDÈS PASSIÓ
PEL VERD DE LES VINYES I EL
ROMÀNIC. AMANT DELS CASTELLS
I DELS VERDS.

 @galtresj

EL PROCÉS

Les intervencions que es fan al local es planegen sota l'epígraf "Cal Figarot. Un museu viu". Amb aquesta premissa, i d'acord amb el projecte redactat, es desenvolupen una sèrie d'espais per fer visitable la casa de Cal Figarot i per facilitar que els visitants gaudeixin de l'activitat castellerà d'una manera viva i directa al cor de Vilafranca, sense deixar de pensar mai en la finalitat final de la colla: fer els millors castells.

Les actuacions, tal com s'han fet fins ara, es planifiquen d'una manera que no destorbin l'activitat castellerà. Això requereix desplegar el projecte, d'una banda, en diferents fases o intervals, donant prioritat a èpoques de poca o nul·la activitat castellerà i, de l'altra, d'acord amb la cerca i obtenció de finançament provinent de l'administració, d'empreses patrocinadores o de particulars, o dels recursos propis possibles.

Un cop obtingut el finançament suficient, s'ha començat la reforma més important de la casa des que es va comprar al final de l'any 1983. Com tothom va poder veure, durant el primer semestre del 2016 es va portar a terme la primera fase del projecte, que incloïa la reforma i adequació de la nau i el pati. La segona fase de les obres se centren a la casa de Cal Figarot per renovar els espais, millorar la seguretat, millorar les instal·lacions i fer que la seu social dels Castellers de Vilafranca sigui un espai adequat al segle XXI.

PLANTA BAIXA

Fins ara, a la planta baixa hi havia l'accés des del carrer General Prim i, a través d'un passadís, l'accés a la sala polivalent o gimnàs, vestidors, serveis, magatzems, zona d'instal·lacions i sala de grallers.

Aquesta planta transformarà radicalment els usos, ja que es destinarà a uns usos més públics, que fins ara eren a la planta primera. Així, al vestíbul, hi trobarem la recepció de la casa i la botiga, amb el marxandatge de la colla. Serà una botiga amb accés directe del carrer per poder-la obrir amb un horari

En una reunió que es va fer a les darreries del 2017 es van exposar algunes modificacions del projecte de reforma de la casa i se'n va explicar el finançament. Les obres van començar després de l'acabament de la temporada 2017. El projecte descriu les obres de reforma i usos de la seu dels Castellers de Vilafranca amb la voluntat de conservar, millorar i mantenir l'edifici catalogat de Cal Figarot per continuar utilitzant-lo per a l'activitat castellerà que s'hi fa des del 1984.

ELS ESPAIS

Actualment la seu social dels Castellers de Vilafranca ocupa tres espais:

La Casa Via i Raventós o Cal Figarot. És una casa entre mitgeres catalogada, d'una superfície aproximada de 400 m² en cada una de les plantes: baixa, primera, soterrani i golfes. En aquest espai hi ha les dependències de funcionament de la colla, com ara la secretaria, la sala tècnica, la sala de juntes, els serveis i els magatzems, i un espai d'usos múltiples a la planta baixa. També hi ha el bar restaurant situat a la planta primera amb accés a la terrassa exterior.

El pati posterior. Té una forma quadrangular i ocupa 800 m². Hi destaquen la vegetació existent, amb quatre palmeres monumentals, i una font de rocalla. **La nau.** És una superfície de 650 m² annexa al pati, que serveix com a espai d'usos múltiples, però primordialment d'assaig.

Les obres que es van fer durant l'any 2016 es van centrar en el **pati** i la **nau**, tal com vam exposar en aquestes pàgines (EL FIGAROT, número 47).

El projecte descriu les obres de reforma i usos de la seu dels Castellers de Vilafranca amb la voluntat de conservar, millorar i mantenir l'edifici catalogat de Cal Figarot per continuar utilitzant-lo per a l'activitat castellerà que s'hi fa des del 1984.

A la planta baixa, hi haurà la secretària, la sala tècnica, els vestidors i la sala polivalent que fins ara ha funcionat com a gimnàs.

Els nous lavabos de la planta superior s'han habilitat a l'espai que fins ara ha ocupat la secretària

Les noves instal·lacions amb les quals s'ha dotat la nova cuina permetrà donar un servei modern i eficaç.

La distribució del menjador no serà molt diferent a l'anterior a nivell estructural però sí a nivell de disseny.

La nova barra dona pas a una cuina molt gran que agafa els antics lavabos que hi havien al bar.

Fotos Toni Solé

prop i esdevingui així un reclam per a la colla. Al vestíbul, s'hi instal·larà una petita escultura com a punt de benvinguda i expressió artística. Som una colla oberta i totes les expressions artístiques hi són benvingudes.

Els espais i elements originals de la casa es mantindran i es recuperaran. L'escala principal es mantindrà de la mateixa forma, així com les portes d'accés de fusta i els elements de forja que trobem al vestíbul. Els esgrafiats i elements decoratius que trobem al sostre dels dobles espais del vestíbul també es restauraran i s'intentarà recuperar-ne el colors originals.

A la part interior de la planta baixa es reestructuren els espais per crear una sala polivalent on hi haurà l'espai històric de la colla, amb diferents audiovisuals per explicar la història de la colla, les gestes, la identitat i el futur. Així s'amplien els serveis i s'ajusten els vestidors, que seran dins del mateix àmbit de serveis.

En aquesta part de la casa hi haurà la nova secretària, que serà just al vestíbul, amb accés directe del carrer per donar un servei més proper al soci i casteller i vincular-se amb la vila.

També hi haurà una nova sala per a la tècnica de la colla, on podrà projectar i planificar els grans reptes del futur. Aquesta sala serà just al costat de la sortida al pati perquè hi hagi una relació millor amb l'espai d'assaig i el més privat de la colla.

Així mateix s'obre un nou accés al pis superior i se substitueix l'ascensor que comunicava la planta baixa amb la primera planta.

S'aprofitarà la reforma integral de la part posterior de la planta baixa per fer alguna adaptació a l'accessibilitat, ignifugar el sostre entre la planta baixa i la planta primera (RF-90), modificar la climatització, millorar la il·luminació i recuperar alguns espais que fins ara es trobarem en desús.

S'aprofitarà aquesta fase per fer una restauració de la façana posterior de la casa. S'ha de reforçar la balustrada del terrat de les golfes i restaurar els esgrafiats de la façana.

PRIMERA PLANTA

La primera planta és l'espai públic i alhora noble de la colla. És un espai on hi ha el bar restaurant i les sales de reunions i trofeus, anomenades sales nobles.

Ala part interior de la planta baixa es reestructuren espais per crear una sala polivalent on hi haurà l'espai històric de la colla, amb diferents audiovisuals per explicar la història de la colla, les gestes, la identitat i el futur.

La transformació més gran serà al bar, ja que es farà tot nou, amb una nova cuina més gran i uns nous serveis que tindran millor accessibilitat.

Aquesta planta tindrà la part més important del museu. Els espais tindran una doble funció: el visitant podrà, d'una banda, observar la colla i el seu museu de trofeus i, de l'altra, gaudir de la cultura i la gastronomia penedesenca. Cal esmentar que és en aquesta planta on trobem els elements més importants de l'interior de la casa: a part de la façana principal i posterior, els sostres emmotllats i pintats de guix, que defineixen les sales nobles. Són un conjunt de sostres que representen la joia de la casa i que s'hauran de respectar, restaurar i conservar.

La transformació més gran serà al bar, ja que es farà tot nou, amb una nova cuina més gran i uns nous serveis que tindran millor accessibilitat. Aquest espai tindrà una nova museografia i interiorisme, seguint el conjunt de la casa. Així mateix també s'aprofita l'espai actual de la terrassa per poder-hi fer sopars i dinars i contemplar l'assai a l'estiu.

En una primera fase ja es van restaurar els sostres del restaurant i de la terrassa exterior. Així que ara es restauraran els sostres de la sala de juntes, la sala de trofeus, el vestíbul i la sala de la tècnica. L'assessorament d'aquesta actuació la realitza un restaurador diplommat en Restauració i Conservació de Béns Culturals.

ALTRES ESPAIS

Per completar la reforma del conjunt de la casa de Cal Figarot queda la restauració de la façana principal, sobretot dels elements que necessiten un cert manteniment, com la forja del balcó, algun revestiment, les persianes de llibret, etc. Així mateix s'ha d'adaptar l'accés dret amb una rampa.

També s'ha de preveure la neteja i millora de l'espai de les golfes, un espai d'instal·lacions i de conduccions que s'hauran d'endreçar i deixar ordenades i vistes. Es comprovaran les encavallades i es reforçaran si calgués.

A les golfes, també hi trobem una sala d'assaig per a les colles de grallers que acompanyen la colla. Es potenciarà aquest espai i es reforçarà per insonoritzar-lo, canviar les fusteries i fer-hi una il·luminació adequada.

La casa disposa d'un espai al soterrani que es troba en bon estat on actualment s'organitzen algunes exposicions i activitats culturals. El projecte vol potenciar-lo i fer-ne un ús correcte. S'aprofitarà part de l'espai com a magatzem de la botiga. ●

FERRETERIA · JARDINERIA · MATERIAL INDUSTRIAL
GRIFERIA · SERRALLERIA · BRICOLATGE · ESTUFES
CRISTALLERIA · LLISTA DE NOCES · PARAMENT DE LA LLAR
MOBLES RÚSTICS · CÀMPING
ADROGUERIA · MATERIAL ELÈCTRIC

 APARCAMENT GRATUÏT

Hermenegild Clascar, 10, 12 i 14 · 08720 Vilafranca del Penedès
Tel. 93 890 16 44 · Fax 93 817 09 95 · info@ferreteriabadia.com

GRILL BRODATS

- ✓ Tot tipus de roba per a balls de Festa Major
- ✓ **Roba castellera: camises, pantalons, faixes i mocadors**
- ✓ Brodat d'escuts i logos
- ✓ Roba escolar

c/ Consellers, 15 · Tel. i fax 93 892 20 33
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
brodatsgrill@gmail.com

Cuidem la salut dels castellers

Fes salut amb nosaltres!

FISIOTERÀPIA
OSTEOPATIA
PILATES
CARDIOLOGIA
EDUCACIÓ NUTRICIONAL
ELECTROESTIMULACIÓ INTEGRAL

www.fisioterapiaelcentre.cat
Rambla de la Girada nº77, Vilafranca

BENVIGUT, BENVINGUDA A FER CASTELLS

L'equip d'acollida facilita l'entrada dels nous castellers a la colla

Foto Toni Solé

ARNAU RAFECAS
INEFTE, CASTELLER DE VILAFRANCA
I PATINAIRE CATALÀ

[@Arnau_rafecas](https://twitter.com/Arnau_rafecas)

El primer dia de començar una cosa nova – un esport, una activitat cultural, lúdica..., el que sigui – força vegades, per no dir sempre, comporta un cert nerviosisme (*M'agradarà? Em cauran i cauré bé?*, etc.). Si es tracta de fer castells en una colla tan gran, tot això se sobredimensiona, per l'elevat nombre de gent que la forma.

Entrar a Cal Figarot per primera vegada, amb faixa i camisa, amb la determinació de passar a formar part de la millor colla castellera, va lligat a tenir la panxa plena de papallones, per quan arriba el moment de fer el teu primer castell, sigui quina sigui la posició. Però, d'altra banda, en una colla tan gran també pot passar perfectament que la

nova incorporació a la colla passi completament desapercebuda. És en part per això que la Junta i la Tècnica actuals van decidir crear aquesta nova àrea: l'equip d'acollida dels nous membres dels Castellers de Vilafranca.

Cada vegada que els de l'equip -o qualsevol casteller que n'estigui al cas-, detectem una nova incorporació, algú de nosaltres s'hi interessa i li explica quatre nocions bàsiques dels castells: qui som, l'organització de la colla, el vocabulari casteller bàsic -què vol dir fer pinya, el castell amb folre o el castell net, per exemple-, els llocs a la pinya i la funció que fa cadascú, el calendari de la temporada, la indumentària, el local, la història i els concursos que hem guanyat...

Com que l'equip el formem un total de 17 castellers i castelleres de totes les edats i posicions, en funció de l'edat del nou casteller –bàsicament– o de si algú de nosaltres hi té alguna cosa en comú –com ara que són

companys de feina o d'institut–, es tria la persona que li farà el seguiment i mirarà de resoldre-li qualsevol dubte que pugui tenir. En aquesta feina, els grups de *whatsapp* ens estalvien molta feina.

PRIMER ANY

El 2017 va ser el primer any que va funcionar l'equip d'acollida. Passades unes quantes setmanes de l'inici de la temporada, vam lliurar les camises a les noves incorporacions, i, durant la resta de la temporada, hem fet el seguiment dels nous castellers per procurar que se sentissin còmodes i no deixessin la colla. Tot i que no sempre ens n'hem sortit –com és lògic de pensar-, creiem que el primer any ha estat un èxit, i ara podem comptar amb un gran nombre de “fitxatges” nous. El 2018 continuarem treballant per la colla fent que l'entrada dels nous membres sigui com més agradable millor. A veure si, d'aquesta manera, arribem a ser moltíssima gent a cada assaig. ●

ELS CASTELLERS DE VILAFRANCA FEM 70 ANYS

Aquest 2018 serà extraordinari. Els Castellers de Vilafranca arribem als 70 anys des que es va fundar la colla. Hem organitzat, doncs, un seguit d'actes per celebrar amb orgull el que som ara i d'on venim.

JOAN BADELL
PRESIDENT DELS
CASTELLERS DE VILAFRANCA

 @BadellJoan

HOMENATGE I RECONeixEMENT

La celebració de l'aniversari pretén ser un homenatge a tots els qui l'any 1948 van tenir la valentia i la capacitat de fundar una colla castellera a la nostra vila i al Penedès. Serà una commemoració que ha de servir també per fer un reconeixement a totes les persones, castellers i castelleres, entitats i institucions que han portat els Castellers de Vilafranca a ser la millor colla de la història dels castells, i per agrair-los-ho.

Per dur a terme aquestes celebracions paral·leles al nostre calendari habitual, l'equip directiu hem cregut oportú crear una comissió de castellers i castelleres que ens ajudés a organitzar els actes del 70è aniversari. Em complau presentar-vos aquesta comissió, que està encapçalada pel nostre ex-cap de colla Lluís Escllassans i l'expresident Josep Jou Cabré. Comptem també amb l'experiència del Marc Izquierdo, com a exadministrador de la Festa Major de Vilafranca, i d'un seguit de castellers i castelleres que representen diferents sectors de la colla i que tenen ganes i il·lusió per organitzar aquesta important efemèride. Són el Carles Roca, la Maria Zapater, el Francesc Fernàndez, Quico, i la Natàlia Herrera als quals, en nom de la colla, vull agrair la dedicació.

Sens dubte, comptem també amb la col·laboració de tots els socis i sòcies, castellers i castelleres i amics i amigues de l'entitat que desitgin fer-ho. La seva implicació serà sempre benvinguda i és necessària. També escoltarem les vostres aportacions en benefici d'una celebració que desitgem que sigui ben llúida i transversal, en què tothom trobi el seu espai.

Hem creat un logotip amb el qual conviurem tot l'any. Espero que us agradi.

ACTUACIONS CASTELLERES

Em permeto avançar aquí alguns dels actes destacats que ja tenim a punt. Un dels destacats serà l'actuació castellera del proper 17 de juny a Can Cassanyes, la casa del fundador

de la colla, Oriol Rosell, amb la intenció de plantar-hi el castell de nou. Sens dubte serà el millor homenatge a qui va fundar els Castellers de Vilafranca.

Prèviament ja hem actuat a Sant Cugat Sesgarigues, població on ens vam estrenar fent-hi la primera actuació, i al Pla del Penedès, ben a prop de Sabanell, on es va fer una de les primeres sortides el mateix 1948, a la finca del Dr. Valero, un dels grans mecenes de la colla.

També hem presentat un interessant llibre d'història castellera, conjuntament amb la Colla Vella dels Xiquets de Valls, i unes interessants ponències relacionades amb la salut i els castells. Aquests actes van tenir lloc al Fòrum Berger Balaguer i aprofito aquestes línies per agrair a la fundació Pinnae la cessió d'aquest confortable espai, tant per fer aquests actes com per celebrar l'assemblea anual, així com també l'exposició de fotografies de la Mireia Comas.

Hem celebrat també la cursa d'orientació, que va ser un èxit. Estic segur que la repetirem en propers anys

A mitjan agost arribarà un altre dels punts àlgids i destacadíssims de la celebració. Serà el dissabte 18 d'agost en què organitzem una actuació castellera ben especial: l'actuació del 70è aniversari. La farem a la plaça de la Vila, acompanyats de dues colles històriques, que eren el nostre mirall quan vam néixer: la Colla Vella dels Xiquets de Valls i els Nens del Vendrell. Ho acabarem amb un sopar per a tothom i un ball de gralles, seguit d'un concert, a la plaça de Santa Maria.

Un altre dels actes destacats serà la trobada d'enxanetes i cassoletes que al llarg d'aquests 70 anys han coronat els nostres castells. Serà un homenatge a tots els nens i nenes que han dibuixat les nostres aletes i que segur que no els deixarà indiferents. Intentarem que sigui un dels actes més solemnes de l'aniversari. Un reconeixement que arribarà a finals de temporada.

FESTA DE CELEBRACIÓ

Peral dissabte 13 d'octubre estem preparant la gran festa de celebració dels 70 anys, amb un seguit d'actes per als més petits al llarg de tota

Una commemoració que ha de servir també per fer un reconeixement a totes les persones, castellers i castelleres, entitats i institucions que han portat els Castellers de Vilafranca a ser la millor colla de la història dels castells.

la tarda i un concert nocturn amb algun dels grups més destacats del panorama musical català. Reserveu-vos aquesta nit que promet.

A tot això, hi sumarem la inauguració de les obres de millora de Cal Figarot, la celebració dels 20 anys del primer castell de deu pisos de la història dels castells assolit per nosaltres mateixos l'any 1998, exposicions i presentacions de llibres, activitats esportives i competitives, conferències al voltant de la nostra història -activarem el Fòrum Ramonet-, sense oblidar-nos dels set pilars de 5 simultanis amb el màxim nombre de castellers històrics al tronc. Repetirem algunes de les fotos antigues, farem pilars per commemorar castells i espais i hi haurà moltes altres sorpreses que anirem desvelant al llarg de la temporada i que també us farem arribar a través d'un programa d'actes.

Els més conservadors diuen d'esperar als 75 anys per fer una gran celebració. És evident que també ho haurem de celebrar i encara més; però avui hi som, la vida és present i, per tant, no guardem res per a un esdeveniment singular com aquest. Els 70 anys ja constitueixen per si mateixos una ocasió especial per celebrar i brindar plegats. Gaudim-los ara que podem i fem que aquest 2018 sigui un any extraordinari per a tothom que estimi els Castellers de Vilafranca. ●

Autocars del **Penedès** amb els **Castellers**

AMB FORÇA, EMPENTA I AMUNT AMUNT!!!

Autocars del Penedès és una companyia familiar dedicada al transport de viatgers per carretera des del 1929, quatre generacions i el millor servei amb total confiança i seguretat.

**SEMPRE RECOLZANT
LES TRADICIONS I FESTES
CULTURALS.**

**T'agrada el bus
Casteller?
vols gaudir-ne d'ell?**

**Ara pots sentir-te com un
Casteller de Vilafranca tu, la teva
colla, grup o associació viatjant
en el bus Casteller.**

**Traslats, excursions, viatges i
qualsevol servei relacionat amb
l'autocar.**

Informació: 977 660 821

www.autocarsdelpenedes.com

Fotos Toni Solé

L'ÀREA SOCIAL, UNA EINA PER MANTENIR, CONSOLIDAR I FER CRÉIXER LA COLLA

JOAN DE DÉU REYES
VERNETS, @VERDS,
VINYES, VINS, V

 @jreyesaybar

L'Àrea Social és un element fonamental de l'estructura de funcionament de la colla. L'activitat castellera ja és en si mateixa "la" activitat social; tots venim a fer castells perquè ens agraden, però, sens dubte, són les relacions interpersonals que s'estableixen dins la colla les que actuen com a motor de la continuïtat. Així doncs, de manera abstracta, podríem definir l'Àrea Social, com una eina que ens ajuda a facilitar les relacions d'amistat dins la colla, per tal de mantenir, consolidar i augmentar la massa social.

L'objectiu, però, no es fixa només mirant cap a l'interior. A la immensa majoria de les activitats socials que s'organitzen, tothom, sigui o no sigui membre de la colla, hi és benvingut. La vocació oberta dels Castellers de Vilafranca fa que tot es pensi de manera que les activitats serveixin, també, per donar a conèixer la colla i aconseguir un major impacte que permeti fer la colla més gran. El calendari social dels Castellers de Vilafranca és llarg i variat. Aquí teniu un breu resum de les activitats que es duen a terme d'una manera estable.

CALÇOTADA VERDA

És una de les activitats socials més antigues, la darrera edició va ser la 28a. La calçotada verda es va iniciar en una activitat privada d'un grup de gent de la colla que es trobava a Cal Sègol per fer la calçotada. Al cap d'uns anys, la calçotada va passar a ser una activitat pròpia de la colla i oberta a tothom.

CONCURS DE PAELLES

Amb 21 edicions celebrades, el concurs de paelles és una de les activitats socials que té més èxit i és més esperada.

CINEMA A LA FRESCA

És una activitat organitzada conjuntament amb Cineclub Vilafranca. Durant tres dijous

del mes de juliol, el magnífic pati de Cal Figarot es converteix en un cinema d'estiu, on es pot gaudir del setè art tot prenent una beguda o sopant.

ACTIVITATS MUSICALS

Dins d'aquest grup, hi podem incloure els punts de trobada, cicle de jam sessions de música tradicional que omplen el bar de Cal Figarot durant quatre dijous, entre els mesos d'abril i juny.

Aquí també hi incloem una nova activitat que es va iniciar el 2017, i que pot anar-se consolidant en el futur, com són els vermuts electrònics. Els acords de col·laboració amb vermuts Miró i amb la DO Penedès són una bona oportunitat per potenciar aquesta activitat.

Els concerts i balls organitzats al carrer per la Diada de Cal Figarot i per celebrar les victòries del Concurs també són activitats musicals de referència.

PEDALADA VERDA

Hereva del Correverdura (cursa de bicicletes disfressades), la Pedalada Verda és una activitat que acull un públic eminentment familiar. Normalment coincideix amb la Setmana de la Mobilitat Sostenible i acostuma a reunir al voltant de 500 ciclistes.

ACTIVITATS CULTURALS

Durant l'any es realitzen a Cal Figarot diferents activitats culturals, com exposicions, xerrades o presentacions de llibres. Amb la reforma que s'acaba d'iniciar, segur que aquest tipus d'activitats creixeran en nombre i podran realitzar-se en millors condicions.

TAST DE VINS

Cita obligada dels amants del vi, aquesta activitat s'ha fet un lloc en el calendari de la colla. Durant els darrers anys, a banda de vi, també s'han organitzat tastos de cerveses, ratafia i ginebra.

BERENAR DE VETERANS I BATEIG CASTELLER

La tarda del dia del pregó de la Festa Major, té lloc aquesta il·lusionant activitat que uneix en un mateix acte els nostres veterans i els nadons nascuts durant l'any anterior.

ASSAIGS ESPECIALS

Al finalitzar els assaigs més assenyalats de la temporada, s'agraeix gaudir d'un bon resopó. Des de l'Àrea Social es vetlla perquè la varietat i la qualitat del que se serveix satisfaci a tothom.

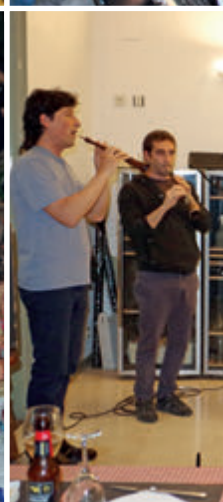
ESMORZARS I DINARS ESPECIALS

Deixant de banda el sopar de la colla, durant l'any també s'organitzen àpats especials coincidint amb actuacions concretes: esmorzar de Fires, dinar de Santa Tecla, dinar del Concurs, esmorzar i dinar de Tots Sants, etc., que serveixen per preparar o celebrar els èxits aconseguits, al voltant d'una taula.

Tota aquesta llarga llista d'activitats no seria possible sense comptar amb l'entusiasme i l'entrega del gran grup humà que forma l'equip de l'Àrea Social. Darrere de cada activitat hi ha una feina de preparació i execució, però també de recollida i desmuntatge, que sovint és la part més feixuga. Des d'aquí vull demanar a tots els membres de la colla una major implicació en aquesta darrera part, perquè tothom col·labori a deixar Cal Figarot en condicions després de cada activitat.

Per altra banda, la gran dimensió que ha assolit la colla provoca que fer castells ja no sigui suficient per mantenir aquest nivell. Cal que les noves generacions de castellers s'impliquin a les diferents àrees per sumar, i que prenguin consciència que col·laborar en altres àmbits de la colla és tan important com fer castells. ●

Fotos: Toni Solé

Construccions F. **Munné** S.A.
LAVERN - Subirats (Alt Penedès)

OBRA PÚBLICA
OBRA PRIVADA
MOVIMENT DE TERRES

Av. Zona Esportiva, 1-3
08739 Lavern (Subirats)

Tel. 93 899 41 25

Munné

CAVA ALETA

BRUT NATURE

RESERVA

TONI ROSSELL
CASTELLER DE VILAFRANCA
I ELABORADOR

[@OriolRossell](https://twitter.com/OriolRossell)

Ja fa una colla de mesos que els companys de la junta actual em van insinuar la possibilitat de posar al mercat un cava que, a més de ser representatiu dels Castellars de Vilafranca, pogués donar uns bons rèdits a la colla mitjançant un percentatge important de la relació compra/venda. Vam posar fil a l'agulla i, comptant amb la valuosa aportació del confrare casteller Martí Ferré pel que fa al disseny del producte, ens vam llençar decididament a l'aventura.

Cal recordar que fins ara la colla ja havia pogut disposar d'un cava per a ús dels castellars, sobretot en els actes comunitaris que se succeeixen al llarg de l'any: consum al bar, celebracions, jornades gastronòmiques especials, diada de la colla, etc., però també per poder degustar-lo a casa si l'ocasió ho requeria. Ara la cosa anava una mica més lluny, és a dir, que s'havia de posar a la venda en els establiments adequats perquè hi poguéssim tenir accés el públic en general i a un

preu que fos beneficiós a tres bandes: per a l'empresa, per a la colla i per al consumidor.

Esvatriar un nom tan casteller com el de l'Aleta per donar vida a la iniciativa, la qual, com ja s'ha dit, va comptar amb la col·laboració decidida del Martí Ferré, bregat en mil i una batalles i que s'ha distingit, a més, com a llorejat dissenyador dels dos primers volums de la *Història dels Castellars de Vilafranca* que ja han vist la llum i de la nova imatge gràfica de la colla.

La nova i flamant Aleta, a més del seu contingut de qualitat, compta amb un etiquetatge molt plural, que recull fotografies i cartells sobretot de la primera època de la colla, precisament quan el meu pare, Oriol Rossell, va ser-ne el fundador i primer cap de colla. Són imatges que no tenen gaire a veure amb l'actualitat tan esplendorosa que estem vivint, però que donen idea i certifiquen que darrere d'aquesta etapa d'èxits hi ha hagut tot un pòsit d'antigor sense el qual no hauríem arribat allà on ara ens trobem.

El cava Aleta s'elabora a la finca de cal Casanyes, que es troba situada en un pla, vora el poble de Sant Marçal, a 160 metres d'altitud

sobre el nivell del mar i a tocar de l'autopista AP-7. Es tracta d'una finca unitària de 70 hectàrees, amb vinyes ecològiques i molta diversitat de sols. Sense anar més lluny, el cava Aleta prové de tres vinyes diferents. La que conté la varietat macabeu és la que s'anomena La Plana Gran, de 3,77 hectàrees, plantada el 1985 i de sòl calcari franc-argilós. El xarel·lo prové de la vinya Les Saleres, de 4,40 hectàrees, plantada l'any 1990 i de sòl calcari franc-sorrenc. Finalment, la parellada es cull a la vinya La Fàbrica, de 3 hectàrees, plantada el 2005 i de sòl calcari franc-llimós.

La collita es fa manualment i el raïm es transporta al celler en caixes de 20 quilos. Es fa una segona tria en una taula de selecció al mateix celler i els mostos fermenten a baixa temperatura per preservar les aromes varietals. Un cop enllestida la fermentació, es fa una criança de tres mesos, amb les mares, en dipòsits d'acer inoxidable, i després d'una segona fermentació, seguint el mètode tradicional, se li dona una criança en ampolla de més de 20 mesos, per acabar el procés mitjançant l'aclarit manual en pupitres, abans de l'etiquetatge i acabat final. Tot plegat, qualitat i bon preu. Bon profit! ●

SUPERVERD

LES CRÒNIQUES DE LA CANALLA

EXCURSIÓ A LES DEUS AVENTURA I DINAR AMB LES FAMÍLIES

AGNÈS VALLVÉ
I ALBA GALIMANY

 @nesi0404

 @AlbaGalimany

El dia 1 d'abril del 2017 els més petits de la colla i els responsables de l'equip de canalla vam gaudir d'un matí ple d'activitats al parc Les Deus Aventura de Sant Quintí de Mediona. Tant els més menuts com els més grans vam seguir els diferents circuits adequats a cada edat. Hi havia jocs d'equilibris per a la corda i fustes penjants, tirolines per llençar-se entre arbres..., i fins i tot una *via ferrata* per als més grans. Va ser un matí molt divertit en què, una vegada més, els petits van demostrar que són els més valents de la colla.

Mentre la canalla es divertia, els pares preparaven un dinar al terrat de Cal Figarot i, al tornar del parc de les Deus, es va fer un àpat

conjunt amb nens i nenes, les famílies i l'equip de la canalla, a l'Agrícol. Vam passar una bona estona dinant, i tant per als petits com per a les famílies va ser un punt de trobada al marge de l'assaig i les actuacions castelleres, fet que va ser positiu per establir vincles d'amistat i cohesió a principis de temporada.

L'anècdota de la jornada va ser el temps, ja que al matí va fer un esplèndid sol i a partir de la tarda va començar a ploure. Tot i això vam acabar el dia a la fira del playmòbil que tenia lloc a Cal Figarot durant aquell cap de setmana. ●

DORMIM A CAL FIGAROT

Tornant de vacances, després de Festa Major i de l'assaig-actuació a les Caves Mas Tinell, la canalla va passar una nit a Cal Figarot. Tot plegat va començar amb activitats, jocs i diferents proves que l'equip de la canalla havia organitzat per als petits, i tot això va acabar amb una mica de música per ballar.

Tot seguit tothom es va instal·lar al gimnàs amb màrfegues i sacs de dormir. Els més petits van quedar cansats de seguida i van ser els primers que van anar a dormir, però els més grans van allargar la nit tot xerrant i fent colla. Al matí, tant els més frescos com els més adormits van gaudir d'un bon esmorzar, amb xocolata desfeta i coca, fins que els van anar a buscar els pares.

Va ser un cap de setmana de desconexió després de Festa Major, i previ a les grans actuacions de l'últim tram de temporada. ●

DOS DIES A PORT AVENTURA: UN PREMI BEN MERESCUT PER A LA CANALLA

NEUS CRISTIÀ

Una cop finalitzada la llarga i intensa temporada 2017 amb un bon grapat d'objectius assolits, i en especial les noves estrenes dels més menuts de la colla, fruit del seu esforç i col·laboració, vam gaudir d'un fantàstic cap de setmana a Port Aventura el 18 i 19 de novembre.

PRIMER DIA

L'arribada va seguir el ritual de sempre: deixar les maletes en una única habitació per no perdre gaire temps fent el repartiment. Per anar al parc, fèiem servir un trenet situat al davant de la recepció de l'hotel. Mentre l'esperàvem, els video-jocs de la recepció ens van fer despistar algun nen, que vam haver de recollir corrents.

Un cop al parc, no us explicaré anècdotes dels més grans ja que anaven per lliure. No obstant això, no es van lliurar de pagar la penyora: acompanyar els més petits en alguna de les atraccions. Tranquils, que no hi van haver de pujar cinc vegades seguides com els monitors!

A l'hora de dinar, vam coincidir amb la canalla de la Vella, que també hi passava un dia d'esbarjo postcasteller. A la nit, els més petits es van quedar "fregits" en un tres i no res. Per als mitjans, tot eren corredisses, laminadores i festa de pijames. I pel que fa als grans, i com és costum quan hi ha una piscina a la vora, algú va acabar a l'aigua.

SEGON DIA

L'esmorzar, igual que el bufet del sopar, era fantàstic, amb un assortit inacabable. Després d'esmorzar, vam agafar el trenet i, a diferència del dia anterior, vam anar a descobrir una novetat per a tots: Ferrari Land. I després, a córrer cap a les diferents cues per pujar al màxim d'atraccions.

Encara que per a la canalla les piles per pujar a les atraccions no s'acaben mai, al vespre ja érem de tornada després d'haver compartit unes fantàstiques convivències al Halloween de Port Aventura. ●

instal·lacions tècniques
enginyeria
serveis energètics

instatec

Instal·lacions tècniques
en habitatges, locals comercials
i establiments industrials

Assessorament tècnic
per legalitzacions
d'activitats, d'instal·lacions
tècniques i d'obres

Assessorament
per a l'estalvi energètic
per empreses i particulars

fenie **Energía**
EMPRESA DELEGADA

Contracta els teus subministraments
amb nosaltres al millor preu!

Electricitat

Gas

Il·luminació

Movilitat

Autoconsum

POL SANTACANA MORENO

ERNEST GILI
PERIODISTA I MESTRE

[@ernestgica](#)

Sis mesos després que el Pol Santacana Moreno em noquegés fins a tres vegades, en directe, a la Diada de la Festa Major de Vilanova, vam tornar-nos a trobar, ara a Cal Figarot. Aquesta temporada que comencem, amb catorze anys, ja no formarà part de l'equip de canalla.

Ell reconeix que li hauria agradat venir abans dels vuit anys a la colla, quan en tenia quatre! Veia la colla per la televisió. El Toni de Lavern, el seu tiet, li havia dit algun cop que hi anés, però fins que un dia la mare no hi va accedir, no hi va haver manera.

Sent canalla ha carregat castells de nou, ha viscut un any sabàtic en el traspass d'enxaneta a dosos i ara el trobem al pis de quints. Sap que s'ha esforçat per pujar, però aquell any que no ho va fer, ho va passar malament. **"No tens la sensació del castell"** deia.

Abandonar el tronc li costaria, però, si això passés, no deixaria la colla perquè per ell els castells **"ara són la meua vida; m'agraden, m'ho passo bé i hi he conegut molta gent"**.

A part d'això té clara una cosa **"quan tingui 24 anys, d'aquí deu anys, vull arribar a ser cap de colla, encara que fem castells de set; que espero que no"**.

Ell ja sap quina seria la seva aposta **"el 3 de 10 amb folre, manilles i l'agulla!"**.

Sap que aquest any les coses canviaran, però abans d'acabar la xerrada va donar-me un consell per a les famílies que volen enfaixar els seus fills: **"Pos que vinguin a provar-ho i que no tinguin por de pujar, ja que és una experiència que no et pots perdre...i és molt guai"**.

Vam parlar durant deu minuts, el Pol estava nerviós i li costava mirar-me als ulls, però va tornar a ser clar i sincer. Ara ja no em fa por tornar a entrevistar-lo. ●

Quan tingui 24 anys, d'aquí deu anys, vull arribar a ser cap de colla, encara que fem castells de set; que espero que no.

A AGUILAFUENTE (SEGOVIA) ELS NOIS DEL POBLE FEIEN *TORRETAS* AL SEGLE PASSAT

El Vasco ja duia els castells a l'ADN

ELOI MIRALLES
CRONISTA, CASTELLER
I RABASSÓ

 @EloiMiralles45

Quan l'amic casteller Vicenç Yuste de Frutos va fer cap a la colla, per allà l'any 1984, com que se'l veia fort i venia de lluny -sense que gairebé ningú sabés d'on era realment- tothom li va començar a dir el *Vasco*, malgrat que no ho era pas, sinó que venia d'un poble del centre de la província de Segòvia que respon al nom d'Aguilafuente.

La vila tenia gairebé 1.700 habitants l'any 1950, però actualment no arriba als 600. La inevitable emigració rural cap a ciutats més grans ha estat la causa del despoblament. La seva gent viu essencialment de l'agricultura o del petit comerç i, sobretot, de l'explotació forestal, incloent-hi la recollecció de les pinyes de les pinedes per a la producció de carbó.

Explica el Vicenç que fins per allà mitjan dècada dels anys 70 del segle passat es feien petites *torretas* d'homes al seu poble, ja fos com a espectacle folklòric en si o també, de manera més anecdòtica, per obtenir algun premi -en forma de pernil, xoriç o coses per l'estil- que hom posava al capdamunt d'un pal que es plantava al bell mig de la plaça Major, com a símbol de l'Arbre de Maig, tal com es fa a molts altres indrets del món.

Aquesta estaca la untaven amb llard de porc per dificultar l'ascensió dels mossos -*agui-luchos* és el gentilici local- que s'hi enfilaven per mirar de guanyar la recompensa, però val a dir que aquests també se les enginyaven a voltes, tot construint una piràmide -o un pilar-, per complir l'objectiu.

També era habitual que el que pujava dalt de tot en les torres o castells amb més base fes la figuereta o bé s'aventurés a fer un bon traguinyol del bot que li oferien els amics.

Essencialment eren nois de les *quintas* -o lles- fixats per anar a la *mili*, i molts d'ells eren summament àgils ja que estaven avesats a grimpar per recollir les pinyes. Pot ser que algun d'aquests hagués anat a viure a Catalunya i, aprofitant la tornada al poble per celebrar les festes, i hauria procurat d'ensenyar una mica de tècnica castellera als seus companys.

També apunta el Vasco que a aquests grups de joves se'ls coneixia amb el malnom de *Periñanes* i, segons que sembla, antigament eren mal vistos perquè feien maleses: destrosses, algun robatori o altre o assetjament, etc., una acusació semblant, per cert, a la que feia l'*Alcalde Mayor* i *Corregidor interino* de Vilafranca, Manuel Llorca Agulló, cap a finals del segle XVIII, en relació amb els membres del nostre desaparegut Ball de Valencians, tot i que això ja forma part de la llegenda, més o menys històrica.

Les notícies aportades pel Vicenç Yuste, avalades per les imatges gràfiques pertinents, no fan sinó ampliar tota la informació que ha pogut documentar l'estudiós tarragoní Jordi Bertran, inclosa en el capítol "Els antecedents dels castells...", del primer volum de l'*Enciclopèdia castellera* que ha vist la llum recentment, editada per Cossetània, un treball metòdic i rigorós que ha proporcionat molts testimonis inèdits per conèixer millor la història castellera.

Precisament, Bertran recull en el seu estudi que "Una arquitectura anomenada *casti-llo* també és alçada avui per diversos grups d'aficionats a Carbonero Mayor -Segòvia- pel romiatge de la Mare de Déu del Bustar, amb la seqüència de coronament dempeus, visques a la Mare de Déu i figuereta...".

I també documenta construccions semblants a *las torretas* d'Aguilafuente a San Pedro de Gaillos, un altre poble de la província segoviana. Vet aquí, doncs, com es va construint encara, mica en mica, la història del fet casteller.

I és que -com molt bé deia l'enyorat Antoni Sabaté Mill- "la golafreria de l'erudició històrica és insaciable..." ●

Era habitual que el que pujava dalt de tot en les torres o castells amb més base fes la figuereta o bé s'aventurés a fer un bon traguinyol del bot que li oferien els amics.

A l'esquerra, els mossos d'Aguilafuente -*periñanes*- fent una *torreta*, amb el noi del capdamunt a punt de fer el tragué.

A la dreta, els mateixos nois, fent una altra construcció, coronada amb una figuereta.

LA INCIDÈNCIA DE LA XARXA, EN L'EVOLUCIÓ DE L'ASSAIG

Avui en dia és inimaginable que una colla castellera no disposi d'una xarxa per assajar certes estructures. Tot i així, aquesta eina no és gaire antiga...

IGNASI PÉREZ
SOTS-CAP DE COLLA

 @xaiaicdv

ELS PIONERS

Els pioners en la utilització de la xarxa per assajar els pilars van ser els Bordegassos de Vilanova, i tot seguit ho van fer els Castellers de Vilafranca, cap als anys 1996 o 1997.

Aquestes primeres xarxes, les van muntar, més o menys d'amagat dels equips tècnics de les colles, alguns castellers que tenien ganes de fer assajos específics de pilars. Eren xarxes genèriques d'obra, amb un forat, i bastant senzilles.

Pel que fa a la colla, aquests castellers van ser sobretot el David Monteagudo, el Fèlix Miret i l'Olga Álvarez. Van muntar-la en un local de la família del Faust Sánchez, i després a l'exterior, en un local de la família del Fèlix Miret. Més tard ja en van muntar a més llocs, com per exemple a casa del Vicente, *Vasco*. El nivell tècnic que va aconseguir aquest equip ja el coneix tothom. Podem dir que el domini pilaner de la colla també té a veure amb la possibilitat de poder assajar amb xarxa.

I la pregunta és: per què van decidir muntar xarxes aquests "pioners"? Doncs ara mateix la resposta sembla evident: per assajar qualsevol dia i amb molt poca gent. Fer assajos de pilars amb deu o quinze persones (o menys) i fer pilars de 5 nets era una cosa del tot normal. Van aconseguir minimitzar el risc, i poder assajar amb molta assiduïtat. Fins aquell moment, quan volien assajar fora dels dies establerts, només podien fer pilars de 3 o 4 nets i sense canalla.

DEL PILAR A LA TORRE

Des d'aquestes xarxes de fa uns vint anys fins ara, les xarxes han anat evolucionant bastant. Si ens centrem en la nostra colla, ja cap al final de l'època del Melilla, la xarxa (amb un sol forat) es va convertir en una eina més que s'utilitzava durant algunes proves a l'assaig. Aquesta xarxa la va dissenyar el David Monteagudo, entre d'altres, i es va idear per

utilitzar-la dins del local i per poder moure-la. Totes aquestes xarxes estaven pensades únicament per fer pilars, ja fossin nets o sobre d'una pinya. Per tant, eren xarxes amb un sol forat i no gaire altes. En una ocasió es va fer un "invent" posant una segona xarxa més amunt per fer proves del pilar de 7 sense folre.

Ja quan el cap de colla era el Lluís Esclassans (a partir del 2004), es va incorporar un assaig especial els dilluns. Aquest assaig era específic de pilar i torre neta. Com que era un assaig especial, estava pensat per fer-hi un treball molt tècnic i específic, i destinat a pocs castellers. Va ser en aquest moment que es va fabricar una xarxa amb dos forats per fer-hi torres. Aquesta intensificació del treball de la torre neta va provocar que finalment descarreguéssim la "bèstia indomable" l'any 2010 (ja en l'etapa del David Miret).

Durant aquest període, sobretot s'utilitzava la xarxa per als assajos de dilluns, i per molt comptades proves de dimecres i divendres. Bàsicament s'hi feien pilars de 6 i torres de 7 netes o de 8 sense folre.

Després d'haver carregat la torre de 8 neta a l'assaig (2005) i veient que la pinya rebia l'impacte del castell, es decideix fer pujar l'estructura de la xarxa una mica més amunt, fins a l'alçada dels genolls dels terços. Aquest fet va permetre de retruc poder fer proves amb folre. Des d'aquest moment, fer pilars de 7 amb folre i torres de 8 amb folre sencers, o torres de 8 sense folre fins a dosos o cassoleta, va passar a ser una cosa molt normal. Tant que avui en dia costa més veure pilars de 6 i torres de 7, que aquests castells amb un pis més. Aquest augment d'alçada ens ha permès fer proves amb folres molt reduïts, com si fossin puntals.

TRES O QUATRE FORATS

Amb el David Miret de cap de colla, es va fabricar una altra estructura per poder tenir una altra xarxa amb tres o quatre forats, segons l'objectiu. Cada vegada s'utilitzava més la xarxa durant els assajos. Els dilluns van passar a ser assajos generals, en què es

A l'esquerra, assaig del 4 de 9 a la nau de Cal Figarot, amb una de les dues estructures que fins ara ha utilitzat la colla.

Foto Toni Solé

A sota, assaig del pilar amb una de les primeres xarxes de seguretat.

Foto Família Yuste

Per què van decidir muntar xarxes aquests "pioners"? Doncs ara mateix la resposta sembla evident: per assajar qualsevol dia i amb molt poca gent.

Entenem que, si podem arriscar més sense por de prendre-hi mal, millorarem el nivell tècnic, i també podrem fer castells sencers més grans i amb menys gent que fins ara.

Assaig de la torre de 9 amb folre i manilles amb la primera estructura de xarxa dissenyada.
Foto Toni Solé

treballaven totes les estructures, però, com que era un dia que hi havia menys castellers (i també els dimecres), es feien moltes més proves a la xarxa.

D'aleshores ençà no hem variat gaire la utilització de les xarxes. Durant aquests anys hem caigut unes quantes vegades a les xarxes i hi ha hagut algun accident més o menys greu. Bàsicament, les hem utilitzat com a element de seguretat, però sense pensar a arriscar gaire. Sempre s'han utilitzat pensant a no caure i sobretot per donar seguretat als castellers, eliminant així molta pressió mental durant els assajos. Amb aquesta "seguretat psicològica" que donen les xarxes, els components del tronc s'han pogut concentrar molt més en temes tècnics.

LA NOVA XARXA

Ja fa temps que s'està treballant en una nova xarxa, que esperem estrenar molt aviat. Bàsicament, el que demanem d'aquesta xarxa és:

- » Disposar de doble xarxa, amb independència una de l'altra per regular les dues alçades.
- » Poder treballar estructures variades (diferents forats)
- » Poder moure l'estructura un cop el castell és dalt.

Tots aquests requisits fan que aquesta xarxa sigui molt sofisticada, molt per sobre de les xarxes existents i que tenen altres colles. La que tenim actualment és de les poques que es poden moure un cop el castell és dalt. Hi ha unes quantes colles que tenen xarxes amb diferents forats per fer diverses estructures, i també n'hi ha que es poden regular en alçada. Fins i tot n'hi ha alguna que treballa amb sistemes de doble alçada. Però ajuntar totes aquestes opcions i millorar-les farà que aquesta nova xarxa sigui una superxarxa.

la xarxa com a element de protecció, per donar seguretat als castellers. Amb la nova xarxa, podrem minimitzar moltíssim el risc de lesió en cas de caiguda. La xarxa de dalt recollirà els més petits del castell, que cauran de molt poca alçada. Tota la resta del tronc caurà a sobre de la segona xarxa. Així s'evita que caiguin a sobre de la pinya, i, per tant, l'impacte conseqüent. A sota de la xarxa podrem fer que hi quedin només un o dos pisos.

Amb tot això, el que aconseguirem és poder arriscar més i utilitzar la xarxa per "caure més", com fan els escaladors, per exemple, que cauen repetidament fins que aconseguixen pujar una via. Entenem que, si podem arriscar més sense por de prendre-hi mal, millorarem el nivell tècnic, i també podrem fer castells sencers més grans i amb menys gent que fins ara. D'altra banda, un altre tema a tractar és la necessitat de fer proves sense xarxa per no crear una necessitat i per aconseguir que, quan fem castells sense aquest element, no variïn les sensacions i les mentalitats.

En definitiva, les xarxes han fet evolucionar molt els assajos i també els castells assolits. Amb la nova xarxa, esperem fer un pas molt important en aquesta evolució i així aconseguir nous reptes. Estem segurs que ens en sortirem! ●

QUÈ ENS APORTARÀ LA NOVA XARXA?

Com ja he explicat abans, fins ara hem utilitzat

LA XARXA TOTAL Nova xarxa d'assaig per als Castellers de Vilafranca

**EQUIP DE COMA
ARCHITECTURE &
WORKS I NEWMET27**

LA XARXA TOTAL

El setembre de 2016 es van iniciar les converses entre els Castellers de Vilafranca i Newmet. Construccions Metàliques per valorar la viabilitat tècnica i el cost d'un sistema de doble xarxa mòbil d'assaig.

Les premisses del projecte a valorar van ser que fos un sistema amb doble xarxa de seguretat, regulables en alçada independentment l'una de l'altra; que el sistema tingués un dispositiu de canvi ràpid de xarxes, o de configuració variable de forats; que fos regulable horitzontalment en totes les direccions; que no interferís al nivell del paviment en les activitats habituals de la colla, i finalment, i el més important, que el conjunt aguantés els impactes produïts per les caigudes dels castells.

Amb les directrius ben definides pels representants de la colla, es va començar a treballar per valorar opcions i costos, i es va arribar finalment a una proposta tècnica amb la corresponent oferta econòmica, que es va decidir de tirar endavant a finals de 2017.

PROJECTE FET A MIDA

Un projecte de sistema de xarxa amb les característiques requerides és un projecte únic, especial. És un projecte fet a mida, sense referències prèvies. Per redactar-lo, s'han anat fent diverses reunions de treball amb els representants de la junta i de la tècnica dels Castellers de Vilafranca.

En aquestes reunions s'han desestimat idees inicialment previstes i se n'hi han afegit de noves a mesura que s'anava donant forma al resultat final.

Una característica important que s'hi ha afegit, a petició del cap de colla, és que es puguin fer actuacions castelleres a l'interior del

local sense que el sistema de xarxa d'assaig les interfereixi ja que, com que és un mecanisme complex, no és desmuntable.

La complexitat del prototip i el fet que s'estigui construint un sistema de seguretat per a les persones que ha d'estar preparat per rebre grans impactes i sempre diferents, van fer que es decidís invertir el procés de producció. En comptes de dissenyar al detall el prototip i passar després a la fabricació, es començaria a fabricar amb els càlculs inicials i s'aniria provant com funcionava.

XARXA DE SEGURETAT

En primer lloc s'ha de dir que es reforçarà l'estructura existent per dotar-la de la capacitat d'assumir les noves càrregues de treball que tindrà en incorporar el nou sistema de seguretat. Per tant tindrem:

Una doble estructura primària als quatre extrems que ens servirà alhora per apujar i abaixar les xarxes, independentment una de l'altra, mitjançant motors sincronitzats.

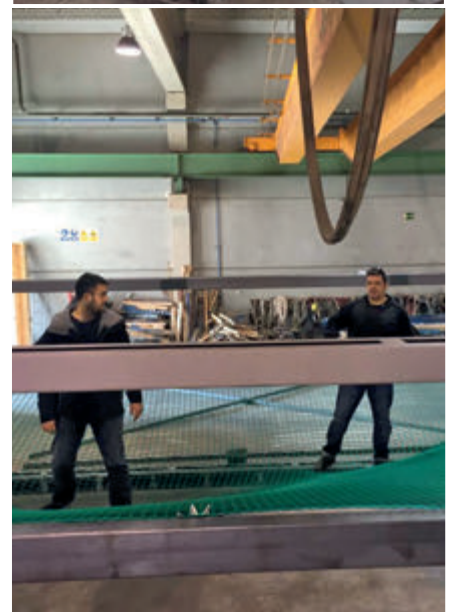
Una doble estructura secundària formada pels marcs metàl·lics que incorporaran una xarxa fixa amb un forat de diàmetre a determinar i que estarà lligada al marc permanentment.

Un sistema de dos rodets per xarxa que ens permetran centrar a l'estructura secundària la configuració de forats que vulguem per al castell a assajar.

Un sistema d'unió de l'estructura primària a l'estructura existent mitjançant unes guies i uns motors que permetran un cert moviment en les dues dimensions del pla horitzontal, per poder ajustar la xarxa a un peu ja format i no haver de desmuntar-lo en el cas de no estar ben centrat als forats de les xarxes.

A part d'això, tot el conjunt es podrà manipular amb un comandament de radio control, i els 20 motors que porta disposaran de convertidors de freqüència per poder ajustar les velocitats, acceleracions i frenades.

Detalls de l'engranatge i alguns membres de la colla provant la resistència de la xarxa.

**ESMORZARS · VERMUTS
TAPES · ENTREPANS
i MENÚS**

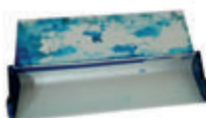
Tel. 935 385 907

**joi
PIN
tu**

TALLER DE SERIGRAFIA

sant pere, 23 - vilafranca del penedès
t. 93 538 65 66 - info@jopintu.com

DES DE 1940

MASÓ

• FRESC I DE PROXIMITAT •

Vilafranca del Penedès

Mas Jornet, 21
Tel: 93 892 05 19

Mercat Sant Salvador
Tel: 93 817 42 24

Plaça Vall del Castell, 7
Tel: 93 817 37 15

Olèrdola

Av. Vilafranca del Penedès, 23-25
(Pol. Ind. Sant Pere Molanta)
Tel: 93 892 46 69

Abrera

Mercat Municipal d'Abrera
Tel: 93 770 17 74

Vilanova i la Geltrú

Josep Coroleu, 75-77 Baixos

EXECUCIÓ

El novembre de 2017 el prototip estava totalment fabricat i es van provar els moviments horitzontals del sistema. Aquestes proves van permetre corregir els aspectes del funcionament que no s'ajustaven a les prescripcions sol·licitades.

És un procés lent i costós perquè, quan es desestima un component perquè no funciona bé, cal buscar, trobar, comprar, rebre i muntar un nou element, que es torna a provar. Cada vegada que es produeix aquesta situació, s'ha de desmuntar el prototip i tornar-lo a muntar per seguir les proves.

La xarxa que tindran els Castellers de Vilafranca és un giny que ha d'harmonitzar la resistència estructural del sistema amb una electrònica que la faci funcionar amb les premisses que s'havien sol·licitat. És un repte enorme que ha anat prenent forma cada dia que passava, superant els contratemps amb treball, treball i més treball.

Quan aquest prototip estigui acabat, certificat i instal·lat al local de Cal Figarot, podrem parlar d'una xarxa de seguretat que marcarà un abans i un després en el món casteller: serà la xarxa total, que estarà a punt durant la temporada 2018. ●

Detall de l'estructura de la nova xarxa d'assaig, una estructura complexa que ha d'aportar una millora considerable als assajos de la colla

SOCA-RELS 2017

Jordi Estrany

UN CASTELLER "QUE HA PINTAT BÉ..."

El Jordi Estrany és un veterà casteller que va ingressar a la colla a la primeria de la dècada dels 80 del segle passat. En veure'l, tothom va pensar de seguida "que pintava bé..." -mai més ben dit!- i que tindria una llarga trajectòria amb la camisa verda. I com que estava avesat a enfilarse per escales i bastides, carregat de brotxes i pots de pintura, aviat el Mènec, cap de colla aleshores, el va destinar a pujar també per damunt les pinyes dels nostres castells. Va arribar a fer el 4 de 9 amb folre, amb la particularitat que va pujar a dos pisos ben diferents: a segons i a quarts, és a dir, "tapat" i "destapat". Va carregar-lo per la Diada de la Colla del 1988, a quarts, i va descarregar-lo, a segons, pocs anys després. Malauradament, més tard, va haver d'abandonar la pràctica castellera per qüestions de salut; però, un cop jubilat, ja fa uns quants anys, per sort, que va tornar... I ara és un incondicional als assaigs i a moltes sortides, no solament per fer mans a la pinya, sinó que encara té esma per fer d'escaleta, si cal. Tot un exemple! També ha estat i és un eficient col·laborador en les tasques de serveis auxiliars de la colla, com ara l'organització dels ressopons i vermuts o el muntatge de les infraestructures que permeten fer àpats diversos. I, a més de tot això, és bona persona. Per tant, la placa de casteller de soca-rel la té més que ben guanyada el nostre benvolgut pintor i amic. ●

Ton Grau

CASTELLER DELS PRIMERS CASTELLS DE 9

L'altre casteller que va rebre el soca-rel el 2017, el Ton Grau, és més jove, tot i que gairebé podríem considerar-lo també com un veterà, ja que va començar a venir a la colla de ben jovenet, l'any 1985, juntament amb els seus dos germans més petits. Aviat va debutar, a dosos, en uns castells més primerencs, però el 1989, per Sant Fèlix, ja va anar a quints del carro gros i a sisens del nostre primer 3 de 9 amb folre descarregat. També va descarregar el 3 i el 4 de 9 a la memorable Diada de Tots Sants del 1990, va pujar a manilles de la torre de 9 del 1995 i a quarts del primer 4 de 9 amb folre i l'agulla carregat, el 1995, i del primer descarregat, el 1996. Ha estat tresorer de la junta de la colla no fa pas gaires anys i sempre ben disposat a col·laborar quan ha calgut. L'ADN vilafraquí i penedesenc el té ben contrastat, però en el seu cas també cal dir que aquest caràcter ve reforçat per un deix vallesà que, lluny de fer-li nosa, li confereix un valor afegit. El seu pare també és casteller de soca-rel i la mare, que és de Terrassa, va merèixer ja fa temps un dels premis a la fidelitat castellera. Al llarg de més de trenta anys la nissaga de cal Florensiu no ha parat mai de fer castells... Ni parará! Perquè amb kintillus com aquest nou casteller de soca-rel la colla estarà sempre al capdamunt. ●

PREMI A LA FIDELITAT CASTELLERA

Autocars Penedès,

50 ANYS ACOMPANYANT LA COL·LA PERTOT ARREU

Ja fa cinquanta anys que els Castellers de Vilafranca, quan fem les sortides amb autocar, ja sigui dins del nostre país o a l'estranger, acostumem a valer-nos dels serveis de l'empresa Autocars del Penedès. Ha estat la nostra una relació llarga i beneficiosa per a les dues parts, ja que nosaltres hem estat uns bons clients i la companyia penedesenca, gestionada majoritàriament per la família Sivill vilafranquina, sempre s'ha portat de la millor manera possible.

N'és una bona prova la imatge d'uns quants dels seus elegants autocars, decorats amb imatges dels nostres castells. Fins i tot, n'hi ha dos que estan pintats de color verd i que es desmarquen del color vermell de la resta de vehicles, cosa que s'agraeix encara més.

Amb els seus experimentats xofers hem viatjat per tot Catalunya i també per mitja Europa, des de Lisboa fins a Berlín o des d'Amsterdam fins a Venècia, per citar només algunes de les destinacions que ens han acollit.

La societat Autocars del Penedès va ser constituïda com a empresa fa poc més de cinquanta anys, concretament el 1966, tot i que abans i després de la guerra la família Sivill ja feia serveis de línia regular sota la denominació d'Autòmibus Piñana.

Els dos germans grans de la tercera generació, el Josep Maria i el Manel, van ser dos dels primers conductors que van acompanyar la colla per aquests mons de Déu; i també cal esmentar el Josep, fill del Manel, que actualment porta les regnes del negoci, esdevenint així la quarta generació de la nissaga dels Sivill al front de l'administració.

Cal esperar que aquesta bona relació perduri per molts anys. I així haurà de ser. Però, mentrestant, aprofitant l'efemèride dels 50 anys de mútua relació, amb bona entesa i companyonia, res no va semblar més adequat que atorgar el premi a la fidelitat castellera del 2017 a la reconeguda empresa d'automoció Autocars del Penedès SA. ●

EN RECORD DE...

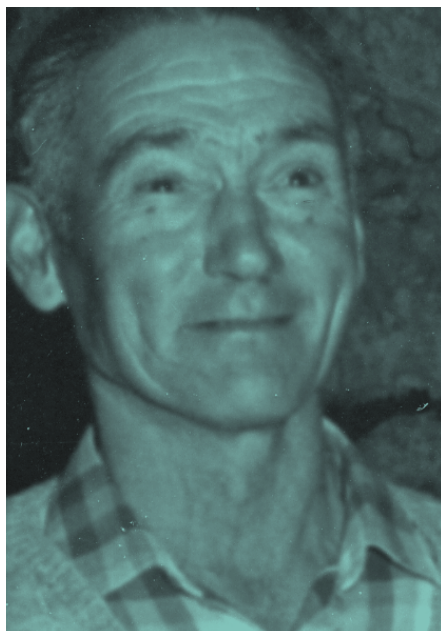
Malauradament, el temps que ha passat des que va sortir l'últim EL FIGAROT fins ara ha estat massa pròdig pel que fa a la pèrdua de companys castellers. Aquest increment de defuncions l'hem de considerar natural si tenim en compte que la colla, a banda de créixer en èxits, també se'ns fa cada dia més gran d'edat.

**Ildefons Soler i Soler,
Alfonsu**

UN PRIMERES MANS SOLVENT

El dia 7 de març del 2017, després d'unes setmanes d'hospitalització al centre socio-sanitari Ricard Fortuny, va morir, a l'edat de 72 anys, l'Ildefons Soler i Soler, un casteller que per mor de la seva alçada i la seva vigoria física havia anat manta vegades darrere el cordó dels baixos per fer de primeres mans al segon de torn; i fins i tot havia fet la mateixa funció pujant dalt del folre. Nascut a Vilafranca, va començar a venir als castells per allà a mitjans dels anys 60; i el 1996 va rebre la placa de casteller de soca-rel. Els últims anys, a causa d'alguns problemes de salut, es mantingué al marge dels castells, però mentre va estar en plenes condicions era un habitual a les diades més rellevants. La singularitat del seu nom propi va fer que la gent el conegués més popularment com l'Alfonsu, entenent que potser aquest àlies era més corrent i així més fàcil de recordar. ●

**Cosme Milà i Atset,
Parent**

AGULLA FORMIDABLE I COMPANY XIROI

I el 20 d'abril ens deixava, als 90 anys d'edat, el benvolgut Cosme Milà i Atset, vilafranquí de tota la vida i trempat com un ginjol. Va ingressar a la colla en el moment de la seva reorganització, l'any 1957, quan aquest fet comportà l'aparició de les primeres camises verdes castelleres; i ho féu en companyia del seu germà Josep, alpinista i també casteller. Ambdós eren coneguts familiarment i encara més entre els companys de la colla amb el renom dels Parents i eren peces cobejades a l'hora de triar unes agulles de categoria per als castells de més dificultat. Que ho preguntin si no a alguns dels capdavaners de la Colla Vella dels Xiquets de Valls, que no dubtaven a demanar la seva col·laboració, a cavall entre

els anys 50 i 60, a l'hora de plantar algun dels escadussers 4 de 8 que es podien veure a la plaça més castellera en aquella època. El Cosme era un dels grans animadors a les sortides, dalt de l'autocar, i sempre en tenia una per dir... o per cantar! El seu record anirà sempre de bracet amb les cobles de *La Filomena*, unes corrandes que recordava amb bona memòria. El 1982 li fou atorgada la placa de casteller de soca-rel atenent els seus mèrits i la seva fidelitat al nostre col·lectiu. Fins que va poder es va mantenir en actiu i només uns evidents problemes físics, de verticalitat, el van apartar de la pràctica castellera. En el seu comiat no hi va faltar el toc de gralles de ritual ●

Fèlix Casanova i Cortès, *Pitu*

CASTELLER I GRALLER

Uns pocs dies més tard, el 28 d'abril, era en Fèlix Casanova i Cortès qui abandonava aquest món, als 69 anys, víctima d'una malaltia que se li havia diagnosticat feia poc. Membre d'una nissaga vilafranquina molt vinculada als castells, Pitu Casanova havia començat a la colla al començament dels anys 70. Era pare del també casteller Fèlix Casanova Fernández, afincat durant uns anys a la ciutat de San Diego (Califòrnia), als Estats Units de l'Amèrica del Nord, i actualment a Donostia (País Basc). També era germà del recordat Jaume Casanova, *Crossa*, casteller i cronista; i oncle del Llull i l'Oleguer, fills d'aquest darrer i també dels

verds. Pocs anys després d'entrar a la colla va formar part del primer grup de grallers que va propiciar la recuperació definitiva de la gralla a Vilafranca, juntament amb Jaume Rafecas, Fèlix Sàbat i el Peret del Pla, aquest com a timbaler. De jovenet, també havia participat en el ball de les Cotonines de la Festa Major. Després de diverses intermitències pel que fa a la pràctica castellera, en els darrers anys se'l podia veure en ocasions als assaigs i a les actuacions més importants de la temporada. Com no podia ser d'altra manera, un toc de gralla va acomiadar les seves despulles en la cerimònia de comiat a la basílica de Santa Maria. ●

P. Josep Julià i Torrents, *Xaconet*

CASTELLER, TÈCNIC I SOTS-CAP DE COLLA

El divendres 26 de maig, va morir al centre sociosanitari Ricard Fortuny, de Vilafranca, víctima d'una cruel malaltia, aquell que havia estat fins fa uns pocs anys un membre destacat dels Castellers de Vilafranca: Pere Josep Julià i Torrents. Tenia 65 anys i va viure, de solter, a Cal Rubió i, un cop casat, al poble de Can Cartró, de Subirats. Es va incorporar a la colla dels verds a començaments dels anys 70 i va participar en un bon nombre de castells de vuit i de nou. El recordem com un dels quarts dels primers 3 de 9 vilafranquins, així com per haver parat, a terços, a la torre del primer 5 de 9 amb folre, l'any 1998. En cercles íntims i més popularment castellers era conegut amb el motiu de Xaconet, al·ludint al fet de ser oriund de cal Xacó, a l'esmentada barriada de cal Rubió, de Santa Margarida i els Monjos. Les seves aptituds i la seva experiència ja el van portar a ser membre de la junta tècnica en

els darrers anys d'en Carles Domènech com a cap de colla i, posteriorment, al càrrec de sots-cap a l'època que la dirigia Francesc Moreno, *Melilla*. El 1991 rebé la distinció de casteller de soca-rel, quan estava en plenes facultats i, a banda de la seva contribució castellera, serà recordat també pel seu caràcter afable i jovial, amic dels seus amics. Com a anècdota, destacarem que en la sortida que la colla va fer a Ginebra, l'any 1978, ell va figurar (i el Santi Guasch, *Lleganya*, també) com a xofer de l'expedició, quan ja era obligat de tenir-ne dos per a cada autocar en els viatges de llarga distància. Els darrers anys va haver de viure els castells d'un tros lluny a causa dels problemes de salut, tot i que la seva afició no va decaure ni un bri. En el seu funeral, a l'església de Can Cartró, no hi va manca el toc de gralles i, en acabar la cerimònia, la colla li va dedicar un pilar de 4 de comiat. ●

Jordi Simó i Garcia

CAP AL RETROBAMENT AMB EL FILL CASTELLER

Només quatre anys i mig més tard de la pèrdua de l'estimat i sempre recordat Jordi Simó i Raventós, l'11 de juliol ens va deixar el seu pare, Jordi Simó i Garcia, a l'edat de 71 anys. Barceloní de naixement, era un fervent enamorat de la muntanya i l'esquí, bona persona i summament discret. S'havia incorporat a la colla just després de la mort del fill i esdevingué tothora un casteller fidel i assidu als assaigs, fent costat al seu bon amic Joan Colomer i Riba, que sempre el recollia a Sant Cugat quan venia des de Barcelona. Precisament fou aquest darrer qui li dedicà unes emotives paraules de comiat a la cerimònia fúnebre que es feu al tanatori de Vilafran-

ca, de les quals ens plau d'extraure aquests paràgrafs: "...la seva etapa més crítica va venir arran de la malaltia i la mort del seu fill Jordi [...] Jo, per afició i temps i per ser un fan dels Castellers de Vilafranca, perquè fins als 15 anys passava totes les vacances escolars a casa dels tiets de Vilafranca i per Sant Fèlix no em perdia cap castell, em vaig fer soci de la colla i li ho vaig dir. Ell també va voler ser-ne; era una manera de tenir connexió amb el seu fill que feia una pila d'anys que sentia la febre castellera de la colla... Però ell plorava a cada castell important que feien, perquè deia que en el seu lloc hi havia de ser el seu fill i no ell [...] recordem-lo sempre amb un somriure als llavis. Ell ja és on volia ser". ●

Josep Maria Montserrat i Domingo

SECRETARI DE LA COLLA ALS ANYS 70

EL 24 d'octubre, després d'uns anys de patiment suportats amb dignitat i estoica resignació, va morir, amb 78 anys a l'esquena, Josep Maria Montserrat i Domingo, nascut al barceloní barri d'Horta i conegut més o menys popularment amb el motiu de Sura i també amb el de Trotsky -com recordava el comú amic Jaume Casanova- tal volta a causa d'una certa semblança física amb el

líder soviètic. De caràcter afable, el seu peipile per la colla va ser més aviat curt, però n'esdevingué el secretari a la meitat de la dècada dels anys 70. I, com a tal, va haver de trampejar una època un xic convulsa, especialment quan a finals de l'any 1974 hagué de conduir una assemblea en la qual tingueren lloc les primeres eleccions democràtiques de la colla, que propiciaren l'adveniment de Carles Domènech al càrrec de cap de colla, en substitució de Gabriel Martínez. Poc després es va anar allunyant de mica en mica de la vida de l'entitat, tot i conservant, això sí, l'afició pels castells. En la cerimònia de comiat, a Santa Maria, un emotiu toc de gralles li donà l'últim adeu casteller. ●

Joan Morera i Castellet

SECRETARI -GAIREBÉ PERPETU- DE L'ANTIC PATRONAT

Quan a finals dels anys 60 del segle passat fou creat el Patronat dels Castellars de Vilafranca (després d'alguna experiència anterior que no va acabar de rutllar), amb la missió de donar suport a la colla i vetllar pel seu manteniment, el vilafranquí Joan Morera i Castellet fou nomenat secretari de l'associació, un càrrec que va exercir fins a la seva pràctica dissolució, al cap d'uns vint anys, quan s'unificaren les dues juntes, la de la colla i la del Patronat. Morera esdevingué tothora un bon aficionat, gran defensor de la colla i personatge diligent i extravertit. Com a membre del Patronat, vetllà per la seva economia. Va ser un dels habituals a l'hora de cercar ajuts pecuniaris a la direcció de la desapareguda Caixa d'Estalvis del Penedès, fent costat a l'Oriol Rossell, entre d'altres, per mor de la seva amistat amb Joan Insensé

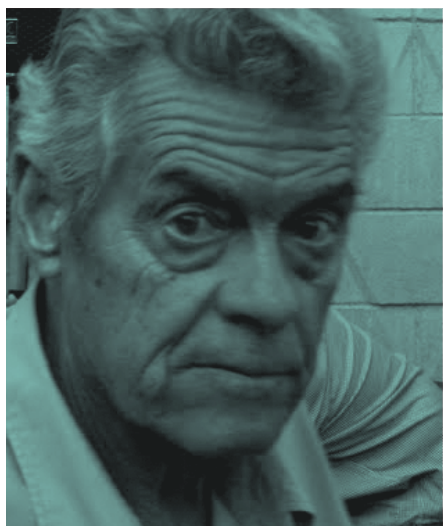
i Bas, director de l'entitat. També tingué cura, en no pas poques oportunitats, de cercar vi i xampany per acompanyar els àpats de les diades de la colla, amb visites a diversos cellers i caves de la comarca. Sempre mantingué intacta la seva afició pels castells i la colla, tot i que en els darrers anys, a causa de les mancances motrius, els hagué de gaudir a distància o bé a través de la televisió. Així i tot, encara es va fer present a la plaça de la Vila, acompanyat pel seu fill Carles, durant l'actuació de les Fires de Maig del 2017, quan pogué saludar personalment un bon nombre de castellers i amics; i també se'l va veure a la balconada de cal Figarot contemplant l'actuació de mitjans d'agost davant del nostre estatge social. L'any 2006 li fou concedit el premi a la Fidelitat Castellera. Periquito fins a la medulla, també va ser un acèrrim simpatitzant del FC Vilafranca, club del qual va arribar a ser president durant un any i tenia el carnet número 2. En Joan va morir el dia 2 de febrer passat, a l'edat de 92 anys, i en el seu comiat la colla li va oferir un ram de flors en memòria de la seva perenne dedicació envers el món casteller de les camises verdes. ●

Miquel Ràfols i Mata

ANTIC CASTELLER I FUTBOLISTA

Uns dies més tard, el 18 de febrer, vam conèixer la notícia de la mort, als 81 anys, del vilafranquí Miquel Ràfols i Mata, aquell que per allà els anys 70 i 80 havia ocupat diverses posicions en els castells verds d'aleshores: a baixos, a la pinya i també en ocasions a terços d'algunes estructures de set. Els primers anys havia portat a la colla un fill que pujava a dorsos. L'any 1984, per qüestions de feina, es va traslladar a viure a la República Dominicana i, en tornar, al cap d'uns tres anys, va venir un poc temps a fer castells acompanyat d'un nano mulat, fill de la seva segona parella, però no van tenir continuïtat i finalment en Miquel es desvinculà del tot de l'activitat casteller. En canvi, fins no fa pas gaire, era un comensal assidu a les "cabronades", uns àpats que un grup de castellers i excastellers fan cada any regularment a la Plana Rodona. També cal dir que, de jove, el Ràfols havia jugat uns anys a futbol i va arribar a formar part del primer equip del FC Vilafranca. ●

Manel Balsells i Molins, *Trenta-tres*

MÉS DE 60 ANYS ALS CASTELLS

I precisament hores després del traspàs d'aquest darrer casteller, el mateix dia 18, d'una manera gairebé sobtada perquè només duia uns vint dies hospitalitzat, li arribava el torn al company Manuel Balsells i Molins. Nascut a la Llacuna, on havia fet de forner, va venir de jovenet a Vilafranca i, juntament amb el seu germà Salvador, uns pocs anys més gran, va ingressar a la colla a la primèria de les camises verdes. El germà va morir prematurament, però el Manel -que també havia anat amb els Nens del Vendrell amb tota aquella colla de jovenets que acos-

tumaven a dur la camisa vermella, abans i després de la reorganització vilafranquina del 1957- s'ha mantingut en actiu, fins que ha pogut, durant poc més de seixanta anys i sovint com a home de pinya, tot i que també havia fet de crosseja en ocasions i havia pujat en alguns castells. Particularment se'l recorda per haver fet proves per poder anar al terç del pilar de 5 quan costava de trobar-ne, però un accident de moto va contribuir a fer que hagués de desistir de l'envit. Va morir el 18 de febrer, tenia 77 anys i era conegut popularment entre els companys, d'una manera més aviat afectuosa i divertida, amb el motiu de Trenta-tres. Els seus fills, Manel i Susanna, també són castellers dels verds. A la basílica de Santa Maria, el *Toc de castell* amb gralles i tabal tampoc no va faltar en la cerimònia de les seves exèquies. ●

Joan Pérez i Castejón

UN BON SEGON I MILLOR PERSONA

El dia 2 de març ens arribà la trista nova del decés, als 80 anys -víctima també d'una cruel malaltia que el mantingué hospitalitzat al Ricard Fortuny en els darrers mesos- d'un altre dels veterans il·lustres, el carismàtic vilafranquí Joan Pérez i Castejón. Va entrar a la colla cap a mitjans dels anys 70 i si no hagués estat per alguns problemes cardiovasculars que li van detectar a finals d'aquella dècada, hauria esdevingut un dels segons de referència en anys successius. Així i tot, encara tingué temps de poder carregar els 3 i el 4 de 8 a l'exhibició que, el 1978, es féu a la plaça de braus de Tarragona, en substitució del biennal concurs que ha estat força més habitual. De 4 de 8, en va fer d'altres, arribant fins i tot a descarregar-lo en alguna ocasió. Quan ja no va poder pujar més als troncs fou un assidu als assaigs i a les pinyes dels verds, fins que el 2005 hagué de fer front a la dolorosa pèrdua d'una de les seves filles, també

a causa d'una dolença irreversible. Aquesta mort el va deixar molt tocat, malgrat que fou arran d'aquesta circumstància que esdevingué, al cap de poc temps, un dels impulsors de l'associació vilafranquina AMPERT, que dona suport a les persones que pateixen càncer. Joan Pérez, una persona excel·lent en tots els aspectes, va saber guanyar-se l'afecte de tots aquells que van tractar-lo en vida. El 1991 li fou atorgada la distinció de casteller de soca-rel. Quan vam anar a visitar-lo unes poques setmanes abans del seu traspàs, amb el company Josep Miret, es va mostrar molt feliç amb el calendari casteller que li vam ofrenar i res no feia pensar que el desenllaç malastruc s'esdevindria tan aviat. Fou també un destacat futbolista en la seva joventut, defensant els colors del FC Vilafranca, així com els de l'Atlètic Vilafranca, el popular Chiquilín. Com a anècdota cal dir que havia jugat tant de porter com de davanter. Fou també un dels fundadors de l'Associació de Veterans del Futbol de Vilafranca. En el seu comiat a Santa Maria tampoc no hi va faltar el *Toc de castell* i, a més, uns quants companys castellers el van homenatjar amb un pilar de 4. ●

Jaume Martí i Olivella, *Durich*

CROSSA DE NOU, A DALT I A BAIX

A punt de tancar ja l'edició d'aquest número de EL FIGAROT, encara hem hagut de lamentar la pèrdua d'un altre dels nostres castellers veterans, en Jaume Martí i Olivella, ben conegut per tothom, per raons familiars, com el Durich, ja que aquest cognom figura també en el seu arbre genealògic. Va morir el 4 de maig passat, a l'edat de 82 anys, després que li fos detectada una greu dolença només dos mesos abans. La seva afició als castells el va portar a acostar-se a la pinya des de molt jove, però no va ser fins a l'inici dels anys 80 que va ser induït a posar-se la camisa verda pel company casteller Joan Roig. Per la seva complexió física, de seguida es va veure que

servia per anar de crosseja i, així, va poder participar en aquesta posició en alguns dels primers castells de nou pisos de la colla. Més tard, va arribar a figurar, també de crosseja, en la pinya superior d'aquests castells folrats. La placa de casteller de soca-rel li fou lliurada el 2005. A banda de la seva vessant castellera, excel·lí com el principal impulsor dels torneigs de dòmino que van tenir lloc a Cal Figarot durant una colla d'anys. I a banda del seu caràcter discret i afable, també se'l recordarà per les seves dots d'artista, atès que va realitzar unes interessants figures de castells, fetes amb claus de ferrar matxos, unes peces que va arribar a exposar al nostre local social i que foren del grat de tothom. Tampoc no hem d'oblidar que el seu fill Eloi, la neta Júlia i el gendre Xavier, són o han estat uns bons puntals dels verds. En el darrer adeu a la basílica també sonaren les gralles i, a més, li dedicarem un pilar de 4 que es va haver de fer a l'interior del temple, perquè a fora havia començat a ploure. ●

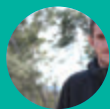
“Concebo la vida com
una casualitat i, com a
tal, no penso deixar-la
perdre”

FÈLIX DÍAZ-PRIETO

L'ALTRA CARA DELS CASTELLERS

PAU SENABRE
RES A VEURE

 @onclupause

PAU SENABRE. *Comencem centrant-nos en el Fèlix amant de la muntanya. Com comença tot? Què t'hi empeny?*

FÈLIX DIAZ-PRIETO. Jo el que feia eren curses de muntanya. Això em va permetre conèixer gent que anava a la muntanya sobretot a escalar i a practicar l'alpinisme. Amb aquesta gent vaig descobrir primer els Pirineus, després els Alps... El 2017 he estat a l'Himàlaia i espero poder seguir descobrint cims molts anys més.

PS. *De les curses de muntanya, com acabes al vuitè cim més alt del món?*

FD-P. Com a alpinista, el que busques és superar-te. Com en els castells, busquem anar una mica més lluny, més amunt. Els reptes me'ls he plantejat volent fer cims cada cop més alts. Vaig començar amb el Mont Blanc el 2014 i el 2016 vaig poder formar part d'una expedició a un 7.000 que no vam aconseguir coronar. Això em va deixar una espina clavada. El 2017 vaig intentar trobar els companys per repetir l'expedició a un cim de 7.000 metres però no va ser possible, i és aquí quan el Lluís Ràfols, una figura importantíssima, em va dir d'anar amb ell a l'expedició al Manaslu.

PS. *Per complir una fita com aquesta has hagut de deixar de banda d'altres objectius que t'han semblat més secundaris?*

FD-P. A principis d'any em marco una llista d'objectius que m'agradaria complir durant els següents dotze mesos i cada dia intento acostar-m'hi una mica més. Un d'ells era aprovar totes les assignatures de la carrera universitària. Aquest objectiu requereix cert temps cada dia, per anar a Barcelona i dedicar-hi força més que a molts d'altres temes. Un altre objectiu que ja és ben conegut era pujar el Manaslu. Per tant, intentava entrenar cada dia una mica. Fer castells també ha estat un estimul immens. De fet, com a objectiu, vaig proposar-me pujar a manilles. Finalment també ho he assolit, això sí, amb

tot el que això comporta: cuidant la regularitat i procurant faltar al mínim d'assajos possible. Ara bé, quan s'ha de prioritzar, un mateix decideix destinar temps que hauria de pertànyer a la universitat o als castells – o a tantes d'altres coses – a aconseguir l'extraordinari objectiu d'alçada. No he pogut anar a assaig durant un mes sencer, tampoc a la universitat. És el que he escollit!

PS. *Com t'ho fas per compaginar l'esport a aquest nivell, la formació i la feina?*

FD-P. Suposo que és una qüestió de prioritats. Penso relativament poc en el futur i prioritzo molt més fer les coses que m'agraden dia a dia. He de dir que, en general, he tingut sort. Sóc molt afortunat per haver tingut la família que tinc, per haver trobat feines agradables, per haver esquivat lesions...

PS. *Aquest ritme és realment compatible amb els castells?*

FD-P. La muntanya? [sí] Vols incidir en aquest punt, eh? [riu]. A veure..., com a alpinista, els castells són una gran putada. Resulta un gran dilema el fet que m'agradin tant totes dues coses perquè són difícils de combinar, més que res tenint en compte el temps que s'ha de destinar a cadascuna. Això és claríssim a l'estiu, quan durant els caps de setmana pujaria als Alps constantment, com hi anava abans de fer castells, i ho has de compaginar amb el nivell de compromís que he hagut de tenir aquest any. Fa dos anys tenia molta més llibertat. Ara cada cap de setmana lliure és or. I sí que és cert que, a l'estiu, se'm fa impossible pujar als Alps tantes vegades com convindria, perquè hi ha mil actuacions. Però al final acabes trobant-hi solucions. Per exemple, aquella setmana que la colla ens dona de vacances a principis d'agost, tinc claríssim que tocarà agafar el cotxe, desaparèixer i fer tanta muntanya com pugui. És clar que considero primordials totes dues activitats i que, mentre les estic practicant, penso en tot el que les arribo a gaudir quan les puc fer.

PS. *Què més fa el Fèlix?*

FD-P. Soc un aficionat a l'estudi (de la biologia) i també faig teles acrobàtiques.

PS. *Ara que treus el tema, què és Acrobates? Un projecte més de l'home dels projectes? Fa uns mesos et vam veure penjat d'una tela sota un globus aerostàtic.*

FD-P. Acrobates també és un projecte molt important. Com que faig teles i com que soc escalador, vaig voler establir un vincle entre les dues activitats. Així va néixer l'esperit d'Acrobates, amb qui he pogut penjar les teles a llocs cada cop més espectaculars: al Penedès, al Pirineu, a Montserrat... El cas més extrem va ser el dia que vaig penjar-me des d'un globus per fer les acrobàcies a la tela amb la meua parella, la Foix. Allò va ser *la crème de la crème*, mai no ho havia fet ningú abans. Com sempre, primer t'ho plantejes com una fita impossible, però poc a poc hi veus possibilitats fins que finalment t'hi lances de cap.

PS. *Disciplina i eficiència, les claus?*

FD-P. La clau és l'eficiència. Sí. Per exemple, en els estudis és molt clar que a aquella persona que estudia molt, a qui l'acompanyen uns horaris còmodes que li permeten destinar molt de temps a l'estudi, si no té eficiència, la disciplina no li serveix per res. No funciona. L'eficiència et dona temps.

PS. *Fas allò que t'agrada? Què més t'agradaria fer?*

FD-P. A mi, en el fons [bromejant], una il·lusió que m'agradaria complir és fer castells al tronc [riu]. Ara de veritat, penso que no hi ha cap cosa, ara mateix, que desitgi fer i que no faci. Potser m'agradaria fer-ho tot amb una mica més de potència, però vaja, em considero molt afortunat. Concebo la vida com una casualitat i, com a tal, no la penso deixar perdre.

PS. *Com ens ho hauríem d'empescar per definir amb una frase el Fèlix Díaz-Prieto?*

FD-P. És una persona que es mou per reptes i per objectius. ●

WWW.DOPENEDS.CAT

TENIM EL DO

de conjugar tradició, sentiment
i superació en cada nou repte.

PENEDÈS

DENOMINACIÓ D'ORIGEN

2700 anys